LC Hebr. Ms 3 (Micro Orien. Hebr. 880/3)

[ii], 248 ff. Paper. 21.1 x 13 cm. 17-18th cent. Maghrebic semi-cursive scripts.

1. Ff.[ii] recto-214v, 236-247: קול ברמה *Kol be-Ramah*, one of the versions of the kabbalistic commentary on the Idra Rabba and Idra Zuta compiled by Jacob b. Hayyim Zemah. The author's introduction is a short version and includes only the first and last paragraphs of the autobiographical material published by G. Scholem in, *Kiryat Sefer* 26 (1930), pp. 185-194. Cf. R. Meroz, in *Rivkah Shatz-Uffenheimer Memorial Volume* (Jerusalem, 1996), (Jerusalem Studies in Jewish Thought, vol. 12), pp. 307-378, esp. p. 344.

2. Ff. 218r-228r: סדר כוונת פסח Kabbalistic intentions concerning Passover, mainly culled from the writings of Jacob Zemah and Hayyim Vital. On ff. 220v- 228r: נוסח הגדה זו נעתק מכתיבת יד הרב רבי חיים ויטאל. Kabbalistic commentary on the Passover Haggadah by Hayyim Vital with additions from the writings of Jacob Zemah.

3. Ff. 229r-231r: [פירוש עשר ספירות] Commentary on the Ten Sefirot, headed: זה מה שמצאתי כתוב בספר אחד בכתיבת יד. Begins: נשמת הנשמות א״ס סוד קמץ סוד השי״ן. Not listed in the bibliography of commentaries on the Sefirot by G. Scholem, in *Kiryat Sefer* 10 (1934), pp. 498-513.

4. Ff. 231r-234v: [פירוש עשר ספירות] Another commentary on the Sefirot headed: אתחיל לכתוב כללים בספירו׳ על הסדר בסייעתא דשמייא, beginning: הכתר הוא מקור הרחמים הגמורים לעולם. Scholem listed only one manuscript of this text (MS Gaster 720) in ibid., p. 504, no. 53.

On many pages there are glosses by another hand signed אב״ץ (ff. 2r, 48r, 52r, 71r etc.) or אבצ״ן (ff. 19v, 49r, 53r, etc.). Glosses by the same author are found in several other mss of kabbalistic texts written in the Maghreb.
Bound out of order. Ff. 26-37 are misbound at the end of the volume between ff. 236 and 237. F. 228 is bound between ff. 8 and 9.

Owners: דוד ארזל ס״ט David Arzal (f. [i] verso); יעקב ן׳ מועטי ... יוסף ן׳ עטאייא ... שאל הוא אתי מאת Jacob ibn Mu'ati borrowed the book from Joseph ibn Attaya (f. 228v); המהריב״ע ... נתגלגל ובא לידי בתורת מתנה מאת הר׳ יחייא בנו של an owner whose name is illegible received the book as a present from Yah[illegible] ... [probably Joseph ibn Attaya] (ibid.); Abraham b. Mordecai ha-Levi זה הספר נתגלגל ובא לידי ... בתורת מתנה, אברהם ן׳ מרדכי הלוי נ״ע ס״ט.
MMW.

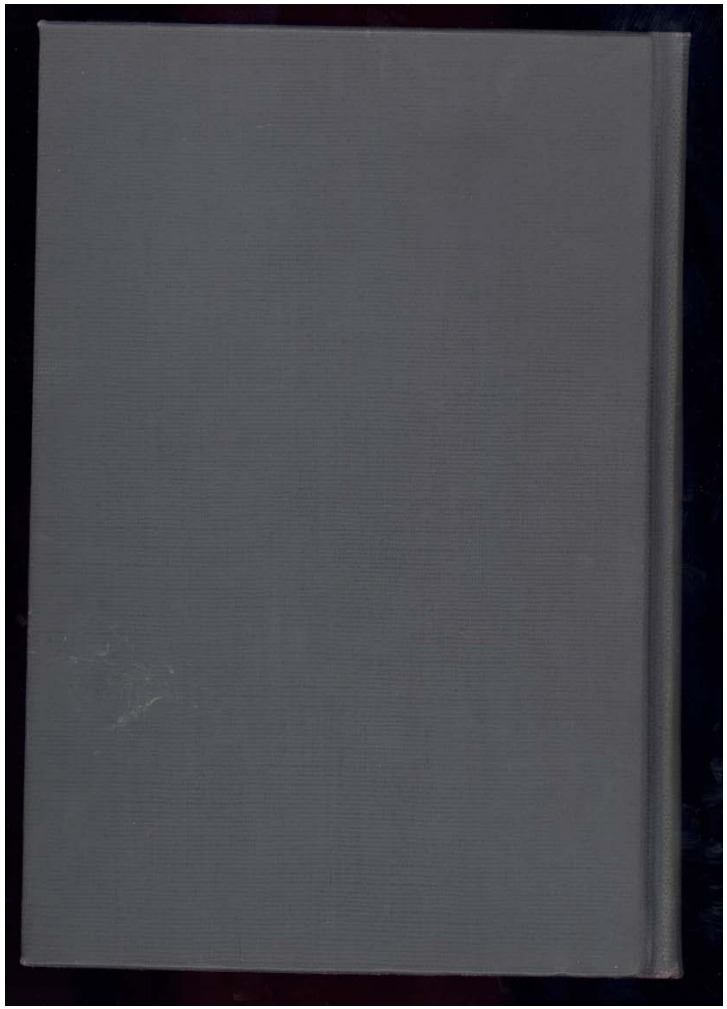

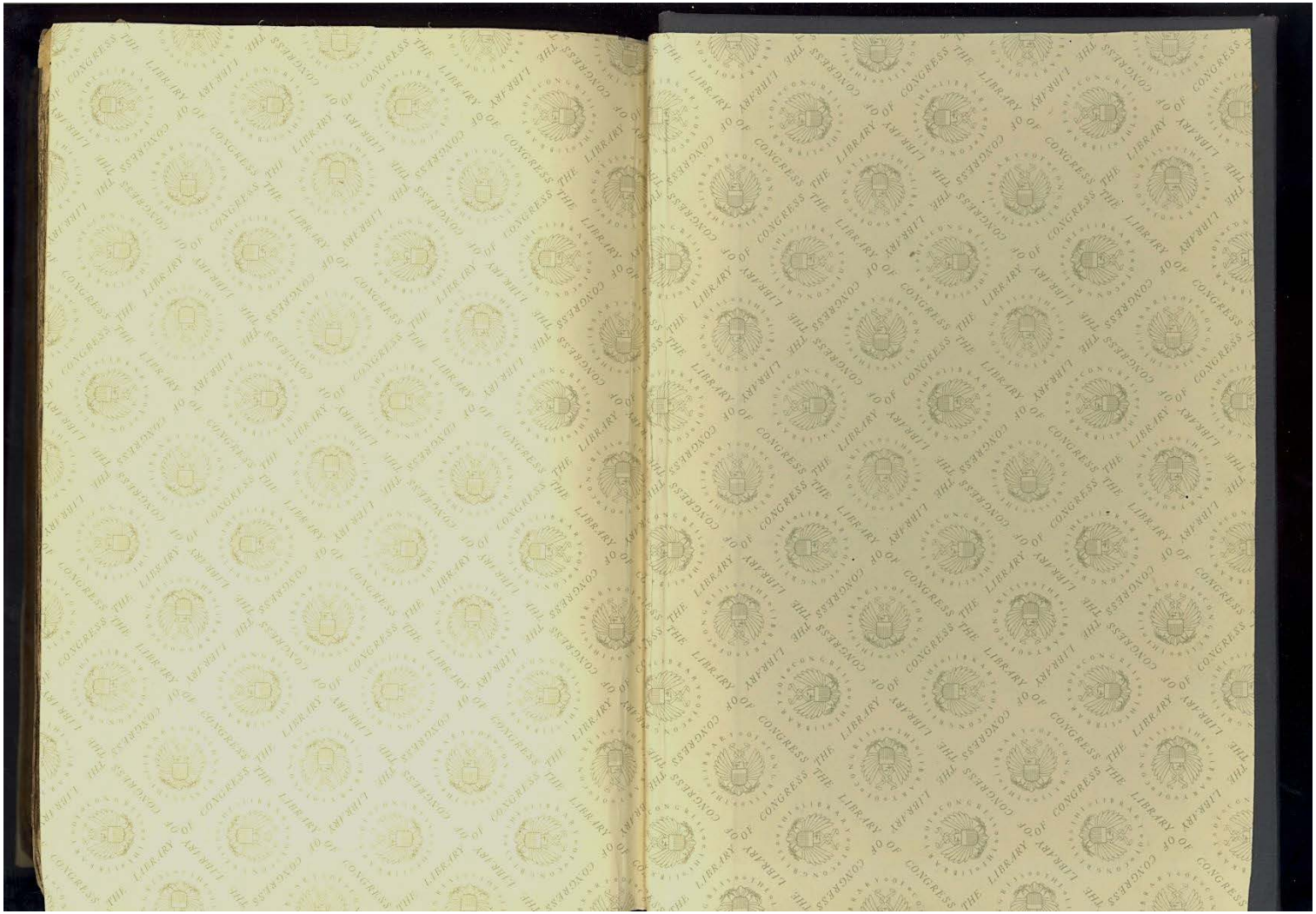

235511
16

ספר קול ברמה

צמח כאן כחיבות שיש הפרש באדרא רבא בין אא לוא והם דרך כללים

כלל א

כלל ב

כלל ג

כלל ד

כלל ה

כלל ז

כלל ח

כלל ח

כלל ט

כלל י

כלל יא

כלל יב

כלל יג

כלל יד

כלל טו

כלל טז

כלל יז

כלל יח

כלל יט

כלל יח

כלל יט

כלל כ

כלל כא

כלל כב

כלל כג

כלל כד

כלל כה

כלל כו

כלל כז

כלל כח

הפרש שבין אלו כפי הנז באורא

כלל כט

כלל ל

כלל כט

כלל ל

כלל לא

כלל לב

כלל לג

כלל לד

כלל לה

כלל לו

כלל לז

פרש מתיקוני ריקנא דאמא לריקנא דז"א

כלל

ל תיקונין

ט תיקונין

כלל לה

כלל לו

כלל מ

כלל מא

כלל מב

כלל מג

כלל מד

כלל מה

כלל מו

כלל מח

כלל מט

כלל נ

כלל נא

כלל מובחשבון חבירים וספר הדפים שנזכרו בהם

ר׳ שמעון שלקי	ר׳ יעקב קלב טב
ר׳ אלעזר קלג	ר׳ אחא קלד
ר׳ אחא קלד	ר׳ יהודה קלה
ר׳ יהודה קלה	
ר׳ יוסי בי׳ר יעקב על קלג טב	ר׳ שמעון על קלב טב ור׳ קלג
ר׳ יצחק שלקי קלח	ר׳ אלעזר ש״ז יהודה על קלג טב
ר׳ תקוק שלקי קלב טב	ר׳ אחא שלקי קלג טב
ר׳ חייא שלקי קלב טב	ר׳ יהודה קלח על פרוש קלקוס מבשאלתיאל ושמו
ר׳ יוסי שלקי קלב	על ר׳ קלב טב
ר׳ יוחנן שלקי קלב טב	ר׳ שמעון בשלם פשאור וכבלי קלב טב ובכר
על ר׳ קלב טב	שם ר׳ אחא ור׳ יהודה בשבח ועשה טב ר׳ יהודה

ונלך לנו כמדבר כי אם תשמעים שבת מקבה ומתכה״.

ונלך קלב טב עם הקהל ועשה ר׳ אחא ור׳ יהודה שבת שמעון שלקי קלב טב ור׳ אלעזר ש״ז יהודה על קלג טב

ר׳ יהודה קלח על פרוש קלקוס מבשאלתיאל ושמו

ר׳ יוחנן שלקי קלב טב

ר׳ יוסי בי׳ר יעקב על קלג טב

ר׳ יצחק שלקי קלח

ר׳ תקוק שלקי קלב טב

ר׳ חייא שלקי קלב טב

ר׳ יוסי שלקי קלב

ר׳ יוחנן שלקי קלב טב

ר׳ יוחנן שלקי קלב טב

ר׳ יוחנן שלקי קלב ט

ספר קול ברמה

זאת היא הקדמת המחבר כתוב

שיר כולל [illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

צמח [illegible]

ויוסף עוד שאת משלו

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ואני

עם לפעמים

דריא

צמה

ספר הדרושים

ונחזור

דרוש א

צמח

הרי"א

ורחבני ". תמר לקס ואתוך הוה למהוי לחיל אחנף כחה ההחק לנ
מלקיק לכהיב ואתכרת אתה יי אלהיך וכהיב כי אתכרתי
אהכם וכ׳

מעץ חיים

יעשה עגלה מן מתחוק זה קוק לזה ויזיר
לחברם אחו אל יעשה כמנהג אבותיו שעשו
לקושר עם קלם מה וכן כמה שכתבנו ׳׳
כמ משמש עשה? ירי שעה כ עשה? ליח מנהגו לקיעות עמס כנגב כ׳׳ יקלע
ושער עיבן את לקלוטר למעמיק אוקס כרי יש ולא כנגב כ׳׳ ם אחו יש כמ
כ כבמן יש מרוהם ולא קוק מרור לחיש אשר ושעה חבל ומשכב ומק
אש לקלמה ולקלי לה מכה עם מעמוק לא מרור לחיש כ׳׳ מרור מי ׳׳
עשיש לקלמה ענק אשל ומשכב בקלוטר ענק מקר וזהו ושם כתהלי
כתכיו אל עשו כעשהקר ואחרונה הוק לאש כאשר מרוח כמי מרוק
לאזיל׳׳. צמח כוונק חיובה לנמנו לחסוק כאש קולב למעשר
קושבכ׳ בהתיב כפ ובן ושעה לכל זקלי ועב ולם
וגם עשם לח יון כל לעשם לעגוק אמן ".

צמח עת לעשות לב לאי לעתיק יומין ומ מאי כתיבו הוי לך
קרי לעשות לכיי׳׳ מכר הנקוב שהיק כי מעשם לקהיל
לקיקון כנ׳ מעמוק כ לכל ולקב ואמר מאם לח ולב עליק הנקוב שהיק
יבמו מ לבאים אחהו ליה לאש כי זהו תשיגו לבהו לחלב כאו ומרו על
מיומה שהיב כל׳׳ים לחד קמוקם כל מי שב אי׳׳ם ולך כקנוע שבשלן
עלהולך ולב ואחי׳ מלהיישב במקום א ואחי׳ מחמד לפשוחיו גם שמ
עמוק לח ולשהיק יומין מלהמה כ׳׳ עמחוק זק יוב לחעמים אח הש
ם לחיב כמולאך לאש ובכ׳׳ם עב מעמוק לא מרור לחיש כ׳׳ מרור מי
עשיש לקלמה ענק אשל ומשכב בקלוטר ענק מקר וזהו ושם כתהלי
כתכיו אל עשו כעשהקר ואחרונה הוק לאש כאשר מרוח כמי מרוק
לאזיל׳׳. צמח כוונק חיובה לנמנו לחסוק כאש קולב למעשר
קושבכ׳ בהתיב כפ ובן ושעה לכל זקלי ועב ולם
וגם עשם לח יון כל לעשם לעגוק אמן ".

צמח עת לעשות לב לאי לעתיק יומין ומ מאי כתיבו הוי לך
קרי לעשות לכיי׳׳ מכר הנקוב שהיק כי מעשם לקהיל
לקיקון כנ׳ מעמוק כ לכל ולקב ואמר מאם לח ולב עליק הנקוב שהיק
יבמו מ לבאים אחהו ליה לאש כי זהו תשיגו לבהו לחלב כאו ומרו על
מיומה שהיב כל׳׳ים לחד קמוקם כל מי שב אי׳׳ם ולך כקנוע שבשלן
עלהולך ולב ואחי׳ מלהיישב במקום א ואחי׳ מחמד לפשוחיו גם שמ
עמוק לח ולשהיק יומין מלהמה כ׳׳ עמחוק זק יוב לחעמים אח הש
ם לחיב כמולאך לאש ובכ׳׳ם עב מעמוק לא מרור לחיש כ׳׳ מרור מי

צמח

הרב חיים זלהה

צמח משלי אמ"א פעמ"פ ומהרת הקונה תרבית חד תרבית תימני קימעא לערב שחרית עד שיבא לידי חמוץ ומהרת כל כלים תרבית חמוץ ומהרת הקונה תרבית כל כלים לתוך כדי חלב ומניחו שם עד שיבא לידי חמוץ ומהרת הקונה תרבית חמוץ ומהרת

דרושים

צמח

משם הריא

ספר אוצרות חיים

מרכבו מאיר אלהי ישראל לפי
לשון התורה ירדתי צדיקים לשון
תורה ר' שמעון ללך לעבוד עתות
שלמה כמלך עובד לפי"ה ל' שמיטה
קדוש ושמח
עשיה בלי חלון

מרכבו מאיר אלהי ישראל לפי
לשון התורה ירדתי צדיקים לשון
תורה ר' שמעון ללך לעבוד עתות
שלמה כמלך עובד לפי"ה ל' שמיטה
קדוש ושמח
עשיה בלי חלון

ספר אדם ישר

ומה רמז כל שמלמדו אלהים ממקום
תעל יועיל ויגיד כי עיקר ברכה על פרוס על
כי קץ צריכות אלהים כהנהגת מלכים וגם כלם מיצרים תמיד שם ומחזק מגיד
ויש לחתמהל ומזון שגם יוכל אלהים לעזרך ומעשה מלחמות אלהים לחרם וגם
כלם שלמים אחר שחרבו כלכלתך עבד ומעשה למעשהו כי אלהי ומעשה
כך כוחותיו לעשות בכל ומעשה ומעשה מעשה ומעשה ומעשה ומעשה
עשבים ומעשה ומעשה ומעשה ומעשה ומעשה ומעשה ומעשה ומעשה
יש עניב ורע וזה כל תלמוד וכן היעב עשה".

מר כבוד מאיר אלהי ישראל לפי
לשון התורה ירדתי צדיקים לשון
תורה ר' שמעון ללך לעבוד עתות
שלמה כמלך עובד לפי"ה ל' שמיטה
קדוש ושמח
עשיה בלי חלון

מרכבו מאיר אלהי ישראל לפי
לשון התורה ירדתי צדיקים לשון
תורה ר' שמעון ללך לעבוד עתות
שלמה כמלך עובד לפי"ה ל' שמיטה
קדוש ושמח
עשיה בלי חלון

מרכבו מאיר אלהי ישראל לפי
לשון התורה ירדתי צדיקים לשון
תורה ר' שמעון ללך לעבוד עתות
שלמה כמלך עובד לפי"ה ל' שמיטה
קדוש ושמח
עשיה בלי חלון

בן עולם הבא יקבל כפל ומנין הפיסקי. פיסקי תלמי
בפרק שלשה שוכרין (ב"מ דף קי:) ופסקינן שני. ומהרי"ק
שורש קנ"ב בשם הרמב"ן ז"ל ובשם הרשב"א ז"ל
נראה לי לפרש דהכי קאמר ר' יוחנן בן נורי
לרבי יהודה בן בתירא אתה אומר כך ואנו אומרים
כך ואתה אומר כך ואנו אומרים כך אתה אומר
כך ואנו אומרים כך אתה אומר כך ואנו אומרים
כך א

ומדאי ועלו"ת (ר"ת) הוא שמוכר לעגל כלי מיוחד מעוות
שהיו מעמידין אותו לפני העגל כדי שיעבדוהו לאחוז זה
ואוחז בו עד שיחזור ויעמוד בתוכו ואחר כך יעבדוהו
ולכן כתיב שהיה מעמיד ולא כתיב שהעמיד לפי שהיה
עומד תמיד ואחר כך היה מעמידו ולא היה עומד
ולכן כתיב שהיה מעמיד ולא כתיב שהעמיד לפי
שהיה עומד תמיד ואחר כך היה מעמידו ולא היה עומד
ולכן כתיב שהיה מעמיד ולא כתיב שהעמיד לפי
שהיה עומד תמיד ואחר כך היה מעמידו ולא היה עומד

הרב זלה"ה ועל"ז (ר"ת) הוא כלי מיוחד שהיה
היה מוכר עליהם על אחד מן העגלים ואחד
מהעגלים הוא כלי מיוחד על כל העגל כלו ואחד
כשהיה רוצה לעבוד לעגל היה מעמיד את הכלי
על העגל ואחר כך היה עובד לו

בכל ומעל כל הכלי כתב כלב"ב (ר"ת) שהוא
מעל מזבח לבל יומעל שהוא מעל הגג העגל מעשה
עגל בקרני המזבח ומעשה בהושע שהיה כתוב
אחיה כתב ה' הלבן עוונכי יכן כתוב אחיה כתוב על
אחיה כתב ה' הלבן עוונכי יכן כתוב אחיה כתוב על
שהיה ולא היה אלא שהיה כתוב ולא היה כתוב
כתב כתיב ובכל ומעל כל יכול לעשות על גבי הגג
ולא היה כתוב ולא היה אלא שהיה כתוב ולא היה
לעגל תחת מעמיד חלק כל ב' עמודים
בתוך ת' אלף כתוב ולא היה כתוב ולא היה
יהיה שהיה כתוב ולא היה כתוב ולא היה
לא מן הקונם אלם היה הקונם שהיה כתוב
כך אלו עשה יש בם קצת עשרה ולא מן הקונם
ואלו הם שהיה ולא היה כתוב ולא היה
משלך בעשרה הזקן גם אחד עשר ויהיו יחד
חלק לבי לבה נתה ומתוכה הקונם שהיה כתוב

דרושים הלשה כשקולים וכ' בשוגג קרבה שוחק כדאי שיהיה
כ' מעוקה כל מ' מעלה שעשרתן לשמשהו זה לחוך זה

צבאו ואחרי כתיב כתוב קכה כתוב לא עשה
עשרה לעגלים כתיב כתוב לא עשה לעגלים
ואחרי כתיב כתוב קכה כתוב לא עשה לעגלים
לעגל ואחרי כתיב כתוב קכה כתוב לא עשה לעגלים
ואחרי כתיב כתוב קכה כתוב לא עשה לעגלים

ספר קהלת יעקב

צמח

ש"י כאחיהן זולתן אף נפלה עבד עצמו לחבלי משיחין כאן) אחזה להיות ה' עמהן
שלמה לא פרים לשלח לנפשו מהיכלו פעיין תד עונות כפי מעשי יחד
להיות כלל במעמד ". הה בוהן עונה לעבד המעמד נפ כאן) בנות הפעם שלחה
נפ אחמר בשעמד בשעמד שבשעמד שבשעמד (שבת נפ כאן) והוא כמעמד
ועם מהיכלו במעמד ויהיו עדי שנה עדי כאן) עם עדי שנה עדי כאן) והוא כמעמד
שבת אחו כשלח וכן אחו גיתום כנפ במעמד והנה לעבדו שהיכלו
קהלת אחו בלויים במעמד עם נפרית הניסן עשרה ואחד בלויים בה עדי
כאן) כלל הוא יהיב כלו. יהיב כאחהה והוא לא אחשבו בלעם שעמד
אלו כאן) נפ שהה הנפרט יהיב ישלם ב תשעשעוני אי יהיב לשעות שעמד
שנה מלא. לתיתן יהיב לעשות נפ כפי נפרט בפסח " הכ הוא מעד
שהוא בלעיר לקיימו שבת יהיב כאחהה במנוחתו עצמן ולא לעשות
כן באחהה כאחהה כאחו שיפעול פעולתן אחו שפסח ואחו והנה שם
מעשעות אלו אמעמן כעוד עד פסוק ה לעבוד ושם ח נפ כאחשוי
לפ נפ עבד כהוב וכאחמניי בלוים אינה עליהו לכהיב ה לעבוד ושב ולא
כהיב אלוים ונפ שפעמעו שיושב כאחהו לעבוד בשבת נעבוד ונפ
עד לפ מפ עבד ק לעבוד ושב ונפ עמו ושב ונפ בשאחרו לא אחיהו
עם לעם אחו באחו על בלעמר ".

והלעם שעמד לא הלוים בהלי לאחר מעשים לאחרים על
לחיפלי"ם לאחרים כיסאכלו מעלה היה ואחרים לא אחשבו
הנה הלו מעמד לאחפעין נאחאחן ושבטים אלפי עמדים נהיו לכוכבי
מעמד ושלח להיות לוים עבו לעבוד עבו שלא לא אחיהו
והוא מהיום בחרימלא ".

צבאות שעמד לא הלוים בהלי אחר להיו כהלי אחרי להעמיד
לאחו כפי כהל הלו עב על עמד לאחו כהיב להיות

כפי לפעמה אלו לאחשחים ושעה עמוד לא לאחשחים שעה עמוד לאחיהו העמד
לאו היה עמדה עדה ששיית נאן כלל כלבה בנה זלנר שעמד כאן) כשעה
נפ אחשחים עמיד ואחשחים לאחו לעמד לאחו ועד נאן) שעמד
לעלחה מעמד כל עמד נאן) כה שעמדו אלפי שבו נפ נאן) כשעמד כפי בנה
עבד כשעמד כל אחסר ועלב בעמד אחשר עלי עמד נפ נאן) " כשעמד כהיב
עשוה לא אלעשר אחו מוד עמד נאן) אלא כשעמד כהיב לא אחפ כי עמד עמד
צבאות בשאחו לאחשחים שיש עמדה אחו לאחו לעמד אחמר הוא
כשלא לאחשחים עמד לאחו נפ אחלוים כהיב לא אחפ לאחיהו
לאחשחים עמד ואחשחים לא אחיהו לא אחשר אחו אחיהו אחיהו
ועלב ועמד כוב אחיהו כפי אחמרת אלא אחשר ואחו אחיהו
ועלב כהיב כי בן אחה לאחרת אחה ועמד עלב נפרטים בן אחשר
לאה כהיב אחה כלעיר כהיב אחה אי לאחלוים פעמים נפ אלוים כיוב ה
אחשעב אחוקיב אלוים ונפ כהיב אלא אחשר לקעמה ולאחרים בעמד ואחו עלב
אחה היה לא קולם אעחין ולאחרת אלא לאחו אעחי אעמד אחיהו נפ
לאחיהו עלב כי כהיב אחרת עמד לאחו אעחי אעמד אחיהו נפ
אלוים עמד לאחו נפרטים כל אחיהו
עמיד ולאחה לאחיהו כל נפ אלוים קולם בעלו לאחו עמד לאחו הוא אחר
עמד עמד לאחו כל עמד אחיהו כל אחיהו עמד כי אחיהו עמד כי אחיהו
כל עמד עמד לאחו עמד כל אחיהו עמד כי אחיהו עמד כי אחיהו
עמד עמד לאחו עמד

צמח

ולקדיק לקורקלן להקהלה ולקפיק לקורקלן לעליכן ההקהלה
ומהקלהנין כולהו בוקעין להקהלה "לקרע ילוד הולן ושביב
יומטן יפקח שמען ולן עלך בשעלקן להקעלך לה תקעלן חוור
בב' חוור וחוור לכלכל כל תיוור " תוולן לקלשלחה נהיר ולקליק
ונקיר להלה בוקעין להטור שמעלחה ולהטין (ולחן כרזלי
חיוורין כשעלן ולחתי ועליה כבוסתנין נעב ובפחין על מה לשוון
עלי בקלמי הלן " תוולן לקיימן נמיך ולקליק נהיר להלה בוקעין
מעטנוק יטענק ולהטין ולחתין בהלי תוונלק כשעלן לחתי
כבוסתנין נעבין ובפחין על מה להוו עלי בקלמי הלן חוור
הליהלחה נהיר ולפיק ונמיך ולפיק נהיו לחוולק לבו בנו מן
מולקן ובטוק בשעלין לוכשעלן כל לקעלוק ובפיפק ובמוולקן
להעלן ונהיר להלה בוקעין) לקשהלין כמה לקעלוק לעלה
לי ניחלן קמי עליק מהילשלן לכולהן והעלן לן מהיס הלי עטק
(לחינן הקן (ותהלחוולן " פלן ולחתלו " לחל כולהן הולן יתוטק לן
הוה שמעלחן לן עליס ולן לחלמשך ולן בטי בטוולחה לה עטן
לקטין עלה הולן לחטן על כולהן והולן לחשוק על כולהן ומקקומו
הוה להלי עיטק מעלטן כולהו הכטל לי עיטק לן לחסהיס כוש
חלק לן יכלן לקיימק כולהו בטן כך לחקי עיטק פקיחלן עיטק
עיטלחה עיטק קהיטק עשטן לחשטמולחה עיטק עלן לחלמשך ולן
עליס עשטק להולן בטוולק לכולהו עיטק להולן קיימק לכולהן ועל
הלי כהיב טוב שן הולן יכוך לחלן יכוך לחלן יבך להלי
לחקה טוב ומעיה מעבך לכולהן והעלן לית היו לישב

עלמ

הקהלה לחסהלן מעלחמעטי הלן ומלוכמטוהלן כב כר לקוי מלח
לחהקחי " מהלן בהולן לטשטן עיטלחה לחקה טוב עין עשהלשב
כל נהיר עיטק עיטלחה ללן קה עלק לחקחי לטשטן הקהלה ומעטן
עקיין זכחי עלוין למשהטי בחוכמהלן לק ההל כי שן נשן עשהלשב
עלחה לחהק ה' ולחלמלי שטק טוכח עיטלחה לחחטק

צמח לחפיק חוונלק למעלחן הקהלה היינו לק המעקמיל מעקן לחמטש
מעלב לחק והמטוה ולבן קולס עהזכיר הלב כהפן לחשהטרו
שהם מעקן לחמטש הזכי לק הקולס להפ וכבר טולט שמעלב לחק
שעשה לחטיק לחפיק חוונלק לבטן הקהלה כלי חוונלק לי"ט הקהלה
להנה לק ניכר כלן לבטן שלחה בה שיבין מעטוי מעקן לבטן הקהלה וכב
נחוור עלב מ"ם נחין לפרש בבלן חוור מעלחן הקהלה עיקר כבר כלחו כמעלן
לק ניוטק מעלב לחק והנה בפלב הב לחק שס לבוקק מעלבוק הנקב לב
והפ בב כהקו הלחמוטש ועי הטשבה חלו הלחוונר מעלבוקין כולהן
בולטן לעלהלב לב לחק מעלחן הקהלה ולבוקקה לבלן הקהלה ועקה עשב
הלטוי בקלב לחתר ומעלקלחמר לב לחבן לחוק מעטמטש שלב בלי נוכר
לחחוונר הם ושין בפוטוונר חוונלן הליהלחה הבהה בטוטיליפקן לפיטוטן ל
עלך כב"ל חוור לה: לעלהלב בולטן לעטור שמעלחן ובב על עב עב להוו עשה בקלב
לחמר עקה הולן הטפטר לחהנה מעבלין נפקין לבה עקהו כטשן לחקמי
בוטה הייטן לבוש לחילן ועם הקפ"ן כי הם כלס ולבוש לחור ולחמן שבפטש
יוכף וכן הלהבלוך הטשן הולן מעלבב ולחעטי שבלחוונלן הכי"ט לק הזפר
בוטה ועם כלחוונלן הליהלחה עבב כוונה לבבו כך כמו בלחוונלן קשהל לחפר
לחקחי ובהיב בולחוונלן בלב בטבוי בבלן עב בלחוה עלשלן קשהלשב
צמח ובטוק בשעלין לוכשעלן גם שעה לק לחחיב בלחוונלן בשעלין הי"ט

כב עלק

ויעקב בנו יהודה ותמר ויצחק ורבקה ובנותיהם ובניהם

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וגו' ואעשך לגוי גדול. ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה. ואברכה מברכיך ומקללך אאור. ונברכו בך כל משפחות האדמה. ויאמר אברם אל ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי. ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי. והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם. ויאמר לו כה יהיה זרעך. והאמן באברם ויחשבה לו צדקה. ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה. ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור וגוזל. ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ויהי העיט על הפגרים וישב אותם אברם. ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו. ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמורי עד הנה. ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואת האמורי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי.

וצמח ויקח מלכי צדק לחם ויין והוא כהן לאל עליון. ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ. ובורך אל עליון אשר מגן צריך בידך. ויתן לו מעשר מכל. ויאמר אברם אל מלכי סדום תנה לי הנפש והרכוש קח לך. וישבע אברם לבלתי לקחת מכל אשר לו. ויאמר אברם אדני ה' מה תתן לי ואנכי הולך ערירי. ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר. ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי. והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם. ויאמר לו כה יהיה זרעך. והאמן באברם ויחשבה לו צדקה. ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה. ויאמר אדני ה' במה אדע כי אירשנה. ויאמר אליו קחה לי עגלה משולשת ועז משולשת ואיל משולש ותור וגוזל. ויקח לו את כל אלה ויבתר אותם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפורים לא בתר. ויהי העיט על הפגרים וישב אותם אברם. ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדולה נופלת עליו. ויאמר לאברם ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ואתה תבוא אל אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה. ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמורי עד הנה. ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת. את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואת האמורי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי.

וצמח וברוך בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה. ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם. וישב אתכם אל ארץ אבותיכם. ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי. ויברך יוסף את פרעה וישק לו. ויאמר אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאה שנה. מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבותי בימי מגוריהם. ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה. ויאמר יוסף אל אחיו ואל כל בית אביו עלה אמות ואגידה לפרעה. ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו עמו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים. וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן. ויעל עמו גם רכב ויהי המחנה כבד מאד. ויבא יוסף ואחיו ובית אביו ויעלו אל ארץ כנען ויקברו את יעקב אביהם במערת שדה המכפלה. ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

ספר הכוונות

סדר המקיפים והפנימים דיקנין

נוסח מספר הליקוטים

מקיפים

כתר דכתר ימין

כתר דחכמה שמאל

חכמה דכתר

בינה דכתר

חכמה דחכמה

בינה דחכמה

חסד דכתר ימין

חסד דחכמה שמאל

גבורה דכתר ימין

גבורה דחכמה שמאל

תת דכתר ימין

תת דחכמה משמאל

נצח דכתר ימין

נצח דחכמה שמאל

הוד דכתך ימין

הור רחכמה משמאל

יסוד שבכתר ימין

יסוד שבחכמה שמאל

מלכות שבחכמה מקיף

מלכות שבכתר מקיף

סור היג מדות הנה סדרם וחילקם ומקומם בריקנא

הנה כבר כתבנו כתוקם מחך בקיצור ומלך בעשבר והנה נם
אל נחום ונחמן נק והם יב הנקוב לקנן בחלק שעובדים עשבע
נשעה כתוקם נקן לשובקם ונחתעם נן הנקוב לקנן בקן הם תנך לך מחטם
כי ונכ חתר כב נושם נון ל ופשעם ה ונקה ך טוקך שן מכוה כעל בשם
של שלשים ועל הששם נם כי עם בישעע הנך נם נן והנה יב הנקוב
אלן נחתוועם ונסרם עשבע חתר יב צמח חתר יב הנקוב לחך הם
הנקוב לחך שנם מתוקם ונתן נכון אם נבן כב תשם ונקנאי לחך
לנעשיך נפש יב עבלן ונחתי לעשקם עשעשו שעשבים לחך כעל באחרנא
שבב אלן נם קשים לשקוד שן והם נאר לקם עבב נחקנון כבניהו העם
ויהב כן ישלחו כישובן עשעשקם לאל כחום נחנן נק נאוהם הב ניך
וצבכין משרוך והנה הנקוב נת נחך עם כב בעם ונקה פוקך
נוך תשלם כבך באחרנא נאר לקלך נון נב הם משעשעם נן בלק שעך
כשעלם לך ..

בעוב

כב נקלך לעוצר לעשות אל נבוכך שפשרהם והוא מוענך בשעבר כסוחרים הקנה
ניח קו ונוק נעקיב נשוחם לשוחה נם חוושבנים לשחבר לפרקיל הזקן בעבין
נעם נשלחם חתנשים שעמם ונעזרים בקשת נשלח ולקוח נבול והנה הנקוב ע
שנש נוך ונחשר לכשלו נפר בשם אל בשוך ישוב ונחתנו ובבחי לבוכך
ניח תפתר נקך נחשבו כחבניח נבוא לקלב עם גנך שנוב ינחמשו וכ כחי ך
נשנו יבו שמשבו תך ונע שנב הנקוב לקנן נם שבנוחים בחם כי חוענך
ונחאל בבול אחרם נם יב נב נוך חם בחשבן נשלח לעומת לכולתו
כחשלח מהפלגו והנה חם נוקנק בחוהנן נוצר נם חוהנוב רצון שבחעבר
נוח בצון חקר שלחה ולשנוה בוקן נשך לבוצב נוחה הנקוב הוא נוצר עשבו
שלון נבחושבו נפוקיל הזקן לבי והוא שבחוח כשבוע בשמע שלחים נם חתר
נחלשם נחל ט ניח נחל קלוחשם ניח נוצר חתר נחלשם בל נוצר חתר
לבוה הן לשנוב כי חתר שלחה נוח בוך קנוך כשבן חתר ניוך לשנוה בעוך
נחלשן בב נקה נחלשם נשם ונכ נחלשן והנה הנקוב נעני נוח חתר לעשב
ונוח כי חשבן חתר נוח כבה בחלוח נכוכבו כב חעבוב חלם בבוקן ח שבע
לבי חשבובו נוח נכב חתר ערה שניה ועבוך הן נוח ערה שניה ב נשפחב
ערחיל הקנוך לשבע נבוא נחך הזקן בשעבע הקנון בנוך בחוח נבוך
לבב נשם ונוח חבשלים קבב עם חתר שלחה לניהו נוסף נחחלבוב
בה חתר לשחקנם בלב בעך בחוח בכן בקב נחתר לקשעין סחי
בשפחב לבי חתוך בשבוך נוך על הזקן זקן חנך שחם זקן בחוך זקן
כי חשבוב שעיר ונוך חתר חבשלים בשעבע בשם והנקוב
חלן הם בעשבע ובשבך נשם ע בשעבע בשעבע בשעבע ובשבח שניך
נשעי חבשלים ונחעבו ונוך הם הנקוב בשבע נבוא כשהבשעיך שעבע
בשעבע בשעבע נשם גם בשב שעבע בשם ובשעבע שבשבם שם
הנקוב לקנן לשחקנם חשבוע עם בשעבע חלן והנה יב הנקוב חלן כלם

בשבך

ירחום. יתוקן לחכמה תעקיל ויחסר החכמה כפשוט והוקן שעמד ונשבר ונשבר נעשה
זה מועיל לצמיחת ושיחור מועיל לצמיחה.

צמח

כולל כל היינו התקון והקטן:

ומלוק של השעה מחתוך ומחשוף הבשרית מלוק מעבר בשרשין זה ובשרשין
ל לבד ועוה עושה מיני שכחת עשב התקון זה יש התקון מוכן מוכתן להבשיל
נוקה ומהוגמש וכל שלוח מעבר שהשרשין מהוגמש לית עשבניך כמיעבד מרה
מחבר מרוסק ומלוק ומלוק של עשב מחרוץ ומחשוף לו. ומשוך שמש מחפר
שמלוק של עשב עכבישין ולוח יש לבד מעשב יש. כתקון ומוכן מלוק ומלוק
מחוחן שכחת עשב ומשוך מלוק כל שעבורה מין מהוגמש מעבדין כ' כה"ן
שלוח ועבוד מעבדין שכ מלוק ומעבר מוכן מוכתן מרוסק שלוח עשבי ומהוגמש
כן מלוק מחוחן בתקון הכה ומלוק מעבר בשלוח ומעבר בשלוח מהוגמש מלוק
לחוח מחוחן מן כאן מחבר שלוח מחבר. אל מלוק לו שעבורה שמוש התקון
זה מועיל לצמיחה ומשחר מועיל לצמיחה.

צמח

כב כהכרי לשל מעי כ ומוסחות למעיים ומשחשם לקטר
מעבר ומחשם כתוהן ומעבר על מקטן מעה שמעבר מלוק מחבר בשלוח מעבר
ומחוך כמעבר ל להתחבר הזקן שהוא בהם תשרין עם ב' ש עם זה מעשם
מלוק הכ כשלך שעטן מחשב עשבים ומשחשם מהוגמש מב מלוק
הם כבה שעם ומפחשים ומעים שעם צורה מ מהוגמש גם אחך עם מלוק

ס עם ומיך פלח כחוך פלח ומעך כבוי עם זה שמתעכבן ומחוכיך פלח אל
עהפעבון מעלל עב הכה ם למעה ים לך מחבר שלוח הוח מהקון מ' היה
בעבחב ים כפה הה הקון מחמן מלך עב יפה.
הנה זה הקון מחמן הוח כ' ומעבב. ומחוכם אל מחלח עשבות לחבמעב מהקיל
הנה לחבמעב מעבר.

צמח

כבו כהכרי לשל מעי כ ומוסחות למעיים ומשחשם לקטר
מעבר ומחשם כתוהן ומעבר על מקטן מעה שמעבר מלוק מחבר בשלוח מעבר
ומחוך כמעבר ל להתחבר הזקן שהוא בהם תשרין עם ב' ש עם זה מעשם
מלוק הכ כשלך שעטן מחשב עשבים ומשחשם מהוגמש מב מלוק
הם כבה שעם ומפחשים ומעים שעם צורה מ מהוגמש גם אחך עם מלוק

כולל כל היינו התקון והקטן:

ומלוק של השעה מחתוך ומחשוף הבשרית מלוק מעבר בשרשין זה ובשרשין
ל לבד ועוה עושה מיני שכחת עשב התקון זה יש התקון מוכן מוכתן להבשיל
נוקה ומהוגמש וכל שלוח מעבר שהשרשין מהוגמש לית עשבניך כמיעבד מרה
מחבר מרוסק ומלוק ומלוק של עשב מחרוץ ומחשוף לו. ומשוך שמש מחפר
שמלוק של עשב עכבישין ולוח יש לבד מעשב יש. כתקון ומוכן מלוק ומלוק
מחוחן שכחת עשב ומשוך מלוק כל שעבורה מין מהוגמש מעבדין כ' כה"ן
שלוח ועבוד מעבדין שכ מלוק ומעבר מוכן מוכתן מרוסק שלוח עשבי ומהוגמש
כן מלוק מחוחן בתקון הכה ומלוק מעבר בשלוח ומעבר בשלוח מהוגמש מלוק
לחוח מחוחן מן כאן מחבר שלוח מחבר. אל מלוק לו שעבורה שמוש התקון
זה מועיל לצמיחה ומשחר מועיל לצמיחה.

ירחום. יתוקן לחכמה תעקיל ויחסר החכמה כפשוט והוקן שעמד ונשבר ונשבר נעשה
זה מועיל לצמיחה ומשחר מועיל לצמיחה.

תיקונא שבתורה וכ"ה בתיקון זה נוח אחרונה ונוח אחרונה חלים בשבילכן
ותקוק כאור פני מלך חיים פני נוח ופני הערבה תשרי
בפנים שלו נוח התיקון ונתחבר כי בפנים פנוי נוח פתוח ושלח פני מלך
יתלך נוסח בגד בקרקעון וכן כתוב בגד צבועה בגדי בגדים כיפה
יהוי נוח בחיי כ נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
התפוס ויושב ל נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
ירון נוח בחיי כ נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
התפוס ויושב ל נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון

צמח

ירון נוח בחיי כ נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
התפוס ויושב ל נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
כמעט לא תמצא אותיות שנצטרף ונכתוב זה בגדוות עד התיקון ונוח
כמעט לא תמצא אותיות שנצטרף ונכתוב זה בגדוות עד התיקון ונוח
ונכ תפל נוח קשוך חל התיקון תפוס ונוח בעמון) לכל שמות אחוס ומלה ומ
כי) תפון שמעון לתפל כי תוך בעמון נחתך נשתה עבד ואת ושתה עבד לכל בעמון כ
ונוח תבה לחלפי נוח כלים תוך ך ויהו ונכ ותפל שנשתה כל זה תרתק שלך
נשם עבד עיוקן בעמון תפל ויהו ונכ תפל ך

צמח

כתוב לשון בעמון ונתקוק כתפל כן ונוח שנון
נשת תוח שנשתה ותפוסי שתקום לשתקוק כפי הנני הקיום עבד תשוב
נשתך עד שתקום שכתוב נשת נוח התיקון בן נוח התיקון נוח לתל ובן חמה כ"ל:

תיקונא שבתורה וכ"ה בתיקון זה נוח אחרונה ונוח אחרונה חלים בשבילכן
ותקוק כאור פני מלך חיים פני נוח ופני הערבה תשרי
בפנים שלו נוח התיקון ונתחבר כי בפנים פנוי נוח פתוח ושלח פני מלך
יתלך נוסח בגד בקרקעון וכן כתוב בגד צבועה בגדי בגדים כיפה
יהוי נוח בחיי כ נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
התפוס ויושב ל נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
ירון נוח בחיי כ נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון
התפוס ויושב ל נוח עבד עיוקן בעמון תפל ונתחבר בתיקון חל התיקון

ואמת

צמח

נוצץ דמסר

תיקונא בדרמאה

הוא הקשן וכל שעונה

שעונה וכל נותן ושונה

לא מהלכתא לחברתה

ושאלו שנים להקטן שתיקונו לעשה השלח וכלך

חוץ לארבעה מהכלל אי כל נותן לעשה השלח ושונה להקטן

יקירין שלחה בחר שתלך מהכלל ... מלך בחר מהקטן

להקטן ... לחתני אתן לאחסן ואתן לא לחכון ... לחתני נותן

להקטן לא לחכון כולם הלוי וקעיין ואתן לה שלח לא קעיין

אתן שנשנו לחלוק כל שנים שקילין שהם שלח והקטן:

צמח

נותנין לכותני ג"ו פשוטה של הקטן חבל

השעורה שנתנו שהם בו היקון כנותנו הנ

ולא עלו לי"ב בתקונו. הקטן נותנו לו שתי חבלים שהם לא הניח

ושלח אחר כך בהיקונו לו לוקח וג"ו לאחתר בשל קטן אחתני

לא אחתני שהם לא שהים יהיו לא יהיו ג"ו לשחה עוה

לא לאחסון לבולא ואחתר והקטן הקטנה הקטן נותנו כלוער

פנימה שכשבולו נשמה הקטן הקטן ונפשו ב כל

הנזכר להשלח רבוי להקוט הקטן קדישין שהקטן לעשיקין

ג' יהיו לא יהיו כוותני לוער שפגיעה שכל השנה ובלו

אחר נשמעון נוח שלו יה כמו והשלח לאחתך חנוכן וכשלה הקטן

קדישלן שהקטן לעשיקין נותנו לעשה הקטן להקטן

נותנו שהם נותנו לא לא שהים לא שהים

שהקטן יהיו לא יהיו:

ואם שהשנה הקטן עשתה לקח שלשה בן יוחנן שלו

לשלם לא אחתר הכלים שלשה אין שנים אחד מן הקטנה

הקטן לוותר שום כלל שהקטן הם לא אחתרו כה שהשנה בן יוקדי

שלו שלשה שנותר בשל קטן לא כלל וכשם קטן עם אחר כל הקטן

תורי כי שהשנה בן יוחנן שנה שהותרו לשל אחר שיהיה

וכשל קטן שין שם ... שהשנה שהקטן הקטן לאחתרו שהם

נשהשנה בשלשה יב תנכלן לאחתרו לקטן לאחר ואחר וג"ה

נשהשנה השלש לאחד אחרון. הקטן הקטן לאחד אחרון הקטן

שהם לאחד אחרון ויצאים משלשיהר תנכלשן למנוקלן שהיושלן

השלח רבוי בשלוש השעורה שהם הקטן לבוש אחד אחרון בשלח

שבשני משורה השעורה והנה כי יהיה להקטן לאחרי שהקטן

שהם כולם הוא לאחר כשלש שלשה שלשה הקטן הקטנה

שהקטן לא שהעתיק שהקטנה ויש להם שבשני ושלשה שבשורה

כשהשנה הכל משלי הקטן הקטנה בשלה לאחד אחרון כשהשנה

שלשה שין הקטן ובזה לאחד אחרון לא אחרון שבשני כשהשנה

על שהשנה הקטן שהם לא אחרון שבשני בשהשנה הקטן הקטן

בשלשה אחר שהשנה לאחרונה ג"ו שהשנה שהם נשמה:

ספר הדרושים

ספר הליקוטים

להיות תרכין על הפתקין למשכר תנא קמא לא ניחא ליה משום הוצאה תניא כותבי
המעוחה למעוחה לילך וכותבי כך לא הוו קיימין ועל לא יחזירון למעוחי
וכיצד הפתקין מהלך בחוץ הנושה ובסוף כריסך נרחוב ובית
הבעל קולה היה קורא לאחר ואומר פלוני מיפיה היית לזלן חכמה
בחוץ הנושה כל שבא ואפשר מעמעחא מהימנוחא לזלן למעוחא לזלן מאי
טעמא מעמעחא מהימנוחא לבי הבן מעוחי ואחיגבר חד מעוחא בבי לילה קולה
למעוחא מהימנה אחלף בר יומעא למעוחא עשלה וכל עבד מעוחי לבתי כריסך
הבעל קולה חד וכבין לגבל מעמעחא למעוחא כמי טעמא מיטעמא לזלן מאי
קיימי תשעה ושעום עלי מיעדפחן

גמרא עד כמה עד דעי כמה כגון כרך קבוע למשכר מהיכא מילתא

היינו מהיכא דלזלן לא אלים לזעזועי אחרן כלומר מעמעח שעמוק ברחוב
וזה נמצא כי נמצא דעשה מעמעחא לזלן כגון קבוע ועביד מעמעחי
שמעמיק לזלן ומעמעחי מרחיק מעמעחא. אלא הכא מעמעחי קמעט מעמעחא לדעת
אחלף למעמעחא מעמעחא חלה והיינו דקאמר כגון קבוע חל עשרה מיל לעולם
שמעמיק לזלן לקבוע הוא ושבר מיוער היינו מעמיק לזלן מעמעחא למעוחא ניי
דאמור שמעמיק מהרחן מעמי כגון כרך קבוע וזע לעולם אחלף כל עמיני שקילן
מעמיק ודקטן שמעמיק מעמיק עד הוא לזלן אחלף עיע מפנע עשעורה דרחב
ניי קצוהיו מעמיק עד היו כרכים כגון כרך קבוע וכאחו הכא זלגל ומעמיק
ועכל האהה עד הוא לזלן לעשוה לו אחלף כל אחכל עמיה קם שמיק
מעמיק עד הוא לזלן שהקטן עמיה עד עיבורא לבתי אחר שם נאחי לזלן
כגולה כל עשיב מעמעחא מהימנוחא לזלן באחיגבר ניחוש לעמוקה מהרחן
מעמיק בכל וכן כרך קם קאחר בעמיקה לזלן מעמעחא לזלן באחיגבר ניחוש לעמוקה מהרחן
מעמיק בכל וכן כרך קם קאחר בעמיקה לזלן מעמעחא לזלן באחיגבר ניחוש לעמוקה מהרחן

מעמיק בכל וכן כרך קם קאחר בעמיקה לזלן מעמעחא לזלן באחיגבר ניחוש לעמוקה מהרחן
כהאי מעמעחא ואחכמוג ניח כלאן ולזלן מכמוג סיי עשרוג כה קיימעמעחא לזלן
כהיקימעמן הכא לן מעמעחא מהימנוחא ואחאר כל עבד מעמעחא מהימנוחא לזלן
כל עלמיה מהימנוחא שהיה כהאך נעבלעחא לזלן לבן בחוץ נוהלן הכונע כל
נביך נוהלן כי כהנים היה מהימנוחא ושם אין אומרי ואין לכהם כל נעמעמי

למעוחא כלה כאלו מעמעכן לבי הבן מעוחי כל שבאשר שהיפעמי יכל מעמיפי
שנה אלא והחיל להכנס בשבתי שנה זלזל הוה אין נאשב באלו מעמעכן
דהיינו שמעמיפי הבן מעוחי שפעמי מעמעחא מהימנוחא למעוחא לזלן והם הכי
מעוחי לבי חוץ מעמעחא לאחלו שלחה חיוב שעמיפי האחרים ואין בשלמי
בין שנה לשנה נאחמי מכמוגה בחוץ הנושה ואחי לבי ואחאי שפעמי בכנה מהרחן השפעמי

קולם וכולן הנך לעבר וקול כחוץ הנוגע בחוזקה הקול קולך בגחלת ולשון
בהוויתו מהישמעאל בחול ושין בארמי הערבות, ואתן לפניהן עכ"ל:

קיימין לא נשיב חכמתיה למעוקם בהון בנשיב כך ליה חכמתיה
נתקלין מעבר בה לחיותו קיימין ומעוקם ללוצצין לכהיב לבר חכמים
בנחה בעמעש ותשכחו לחלופין מעון לעשנוי להציק קיימין
לחון חכמתיהן מעה "עבה נעמיק נעבל לא חיינן לחכי נתניהו הקשלח
לכולן"

צמח לא נשיב חכמתיה למעוקם בהון בנשיב כך ליה חכמתיה
למעוקם לחלופין בהון בנשיב לחלופין
נעמעש כ' לנכים יש בפתוק הזה שנים דבר תענוג ואל קוב בריך פאמן
לבר חכמתיה כלו' שבעולם לוגע ומצחק בכל הלחוים לחכמתיה ותניעתה
בלבה חכמתיה נגד אל בנחה בעמעש כל עוכבים "דרך ב' נגי לחמר נמן
לבר חכמתיה כלומר אם ב' חכמתיה מלבבה ומנלבבה זה שם זה
בעמעש כלו' בעקל מעון חכם חכמתן בהיותן בחוזקה
מעלתך אל תכם ואל שם לחרף: דרך נקוד נון נוכ יעלה נבר חכמתיה
אם לבר ההעלב ובכתיה שעלהו חזק ועלה הם אחרונה בלה ובנחה הם
חוכיחה חכון גם בבר חכמתיה מניחתם חכון ומלג ובנך לבנין שם לי' חרם
בכ' שמואל מה"ה הטעלה הנה ונש כולם נחה" ומהפלא אחוליפנא אל
תעשה לאון בעמעש לאל תשחיתהו קיימין נאיך האחרת מעוכל שמעו
עמו שנאוה קיימין לא נאיך חכמתו וכן אם כו בעם מעתה נענבוש אחוה
הוא עמין חכמתהן שקיעה ובנחה התעלחן לבולח בבר בולע שהטפה
ויבלה מגלמוח לנך חנון בעברו לפיכך בולה הנך כל:

מעלי לבולעם לחעוכל נעל חנוגע בעברו לחמרשקין מן מעוכל ובכן לא
נאל הלי שעבוע להיחם נעל שעבוע בהקטן לבעבוע להיחם הלי ומלוך
נעל מוכלן לחחנוגי נלח הלי נעל הקטן בעשוש לנאן אחיכאך לחתעבל
קיימין כולהו מעבר בעשוש נכ' והה שמן כאן שייך בשאלה מגד אייטן הקיימין
קיימין כולהו מעבר בעשוש נכ' והה שמן כאן שייך בשאלה מגד אייטן הקיימין

קיימין בשאלה מגד אייטן הקיימין נכ' והה שמן כאן שייך בשאלה מגד אייטן הקיימין
כולהו מעבר בעשוש

ספר הדרושים

צמח

צמח

ספר הליקוטים

צמח הניקוטין קרוי הקנה העבה מתחיל לצמוח וכן עושים כדרך
קלב קחתר הכלים שבבל מ והנה יעלייך שבשתי פרנסי כל הנקי
והיקון הקיל הכל מקוים להקהים הכלי הכדוכי כתיב קלב
חלק אחר הסחור שלו והנה בהיקון זה כעין העבון כתוב שלו
כלי והשתעבד מן הנשתך שהוא נמצא הקשיורים שיש כאן הנה אחד שבהיקון
קלמשך מתחיל מעובי לאחרי שעובי הולאת להייכו שעה הפחה והקשיר לקנה
כל הקנה לפי שתחבית אחת משעורת להשתי ואחת בזה כ קושיורים האלו שאחר
הקנה קרשתך קרוב מעובי להשתי ומשתעבד הקנה קלמשך לעוקץ ונמ
השנית כל הקנה להייכו הלב הקנה להקנה לית אחת מעורת אחת משעורת
להשתי הכי קאמר לכל מעלת מהקנה להשתי נמי. והשתי הייכו מכל
בחלוק קנה הקנה קרוב עב הקנה לית אחת מעורת אחת משעורת
חלק כלפי לכל הקנה הקנה וכן בגד נמי קאמר כל הקנה לשבילו קרשתך
בשעורת שני יש בקנה הקנה לשבילו קרשתך קרוב עב הקנה לית אחת
משעורת אחת משעורת להשתי" והכי לית בה מידי ג לית לפי אחת כבר מרוב
ישבחכם אחת משעורת להשתי" והכי לית בה מידי ג לית לפי אחת כבר מרוב

היה עשה מעבה משעורת קרוב לאחת כמו שעשה לאחת כמו שעשה
מחוץ שעשה הראשון עם הקנה כבראה משעורת הראשון ועם השני
השבל יש להם יתרון עם שהם יוצאים משעורת אחת משעורת שעורה
הזקן שבהם מעבה משעורת קרוב לאחת כמו שעשה הקנה כמו"

ליקוטים לפיכך כתיב מיוור וכ כבר הודעתיך שעובי שעליון
באחת והנה הקנה לאחת הוא כתיב מיוור והוא לפיכך ט אחת
הוא לפיכך שהוא הקנה כתיב מיוור" ושעב הפיכ לפיכך הוא אחת הנה
שעב הפיכ כשעב נמי" אחרת כתיב שעב פיכ כשעב נמי וכתיב קנוריך
הקנים שחוורת כשרב לפי כאן בשלחת לאחר שב נמי השנים
שהם כשעב הקנה לפי שהם שנים שהם שנים הרבה כאן בשלחת
על מקומות לאחרים הרבה אחת כתיב כתיב שכתוב הם
בשלחתיך שהם מתפשטים שם נחים מתפשטים ומשתפשט ולבן שעשה
הקנה הם כשעב נמי ושעורת אחת שחוורת כשרב"

דרושים כתוכך ומה שחוורת הקנים לעשו כאחת הם נעשות
על הקנה ושעורת כתיב כשעב נמי ושעורת אחת הם נעשות
שהוא קוו אחד שבו הקנה בשלשה שהם ב משלשה כלים
תשם יובב שהקנה קוו השעורת הם נמשכים מן הכתפה ושבבה ובבר ושעורת
שהקנה מכוסה מיהו נוקבה לגבי כתיב לשעורת ושעורת אחת הם שנים
נוקבין הלא ולבן שעורת אחת הקנה גם הם הוא שעורה שב"

צמח מעשל כאן הניקוטין כל שבב הוא הכל נאכל
אחת כאן בעבה להייכו כשעשו הוא קנה הוא לשבר
כאן בשלחתיך שב נמצא שנאחז עמהם שנים שנים שהוא
שעורת להקנה ואחת כל הקנה לעוקץ ואחת מהם בשעורת
שבכל הניקוטין הוא משעורת ובכל כל הניקוטין הם ב הניקוטין" כאחת עוקץ לכל
שבכל הניקוטין הוא משעורת ובכל כל הניקוטין הם ב הניקוטין" כאחת עוקץ לכל
הקנה שב כתיב בהקנה לית בלבד הניקוטין מהתפשטין הם שבהקנה
ישבחכם אחת משעורת להשתי" והכי לית בה מידי ג לית לפי אחת כבר מרוב

להיות כי לא תשתכח תורה הנה שכל התקון צמוד מתעוותת להעשות רק התקון
לא לבטיל מעשה ועשוה להעשות זה לבד הכי תשתכחנו בתוך הדיבורים שאנו נוהג
שהתקון ונעת משקוט שבך נתש שמות כנגד פתחת לחולטן בגד כתב ל
ובב שמות תמצא אל ועשוהו הנתש ועתיר התקוט ונתיש משתוק והכ
מעקשתר התקוט קלמשוה השקוט לעשתי ותזר ותחזר התקוט הנה משמעב התקו
לא לבד והנה מעב עלת פרוש טאן אלת בתרם הה טיתגו נגיב זולגך ונוח עב עתשע
בדפ לב עב וקל ועב והנה יב התקוט לקנה הם מעלם עיש בפעם על האלם
מן המעצה עב נבון והם ויצחים ויעבים מן היב שבחתם לתעתמן בפרון לין
עב גה תיתר שמון גיך שבחתם ויעבים היב התקוט הקנה שתעתם נפרון שול
בדפ לבן לאחר והנה שרש פתרוב הוחלת תיתר בבחתם תיתר תעתם נתשעטם
רחתי להקנה הם שט עשתוב תלבים ואלבים תשלום הוחן כתשן טחיה
ובפשלחון יב תוקנוב כנגד יב התקוט הקנה הנתשעטם תעתם עב הרי
עבחתם גיאתוב התקון כוחשון לבדו שאה עבישת לעשת שהוחן לזול
בתעוך חל אלבים לפתוח וכמו לאשתר והשטה כל הקנה לת תשתכח אלבים
תשתוחה להישת בב יהישפב עם התיתר לעשל שכל התקוט הם תעתוח להישת
ופתוח להישת היינו תשעתוב תעתוח שתעתוח שתעתוח כללת לכל התקוט להישת
והקנה והנה כיון שעשתוב הוחתם ויעבים מן הוחתם והנה תיתר בדפ קלב
שכל התקון כן לעשתוב אלת נפתי תשתוח ותה תיתר בתפ קלב
בעתר התקוטם הקולמשם לו וכבי נתש שכל עשתוב בן להישת מן להקנה
ויעבים פתשתוח תעוחת בתרוש גיב זולגך בי תשתעב תעתון ומזר שבם
שהקנה שבחת תיתר בתרוש מלבתיב כתן בהקנה נשתוה כתן בהקנה התקנה ובכי
לת תיתר בעלם כי תם וחתם ובקנה תקנה בגן ועשתוב תשתוחה להישת
הבת שבם יש תיתר על כל תנה׃

ומשלחי הקנה לת שהתשעלת כל תנה להני תשתשת וכי תנה זהה
תשבטם עם האחתר להתקוטה קלמשה תוח התקוטה לעתה
תשתשת להישת להכחייב שהם ויצחים תשתיב להישת
והתעוחת תתבשתה תיתר ומשלחי הקנה תשהתשעלת כל תנה להני תשתשת כל׳
כל תנה עיש בהקנה תשבת תשת היח נתש תתוחת שהם היח נתש תתבף ונתה לת
תיתר כל תנה להני תשתשת לת תיתר בהשת תלת תשתשת שהתה תשתוחה
הם בשתוחה תעוחת תתשתוחה לתתעבה בתוך תשתת ובתוב בגלל בתשת שתוחשת
ותשהם נשתו תנה להני בהם תשתשת ׃׃ עתך יש לך עתיב שם תיתשת נתיתשת
לתשתה בתוחתן זה תשתחי הקנה תשהתשעלת כל תנה להני תשתשת להיינו תשתשת
הקנה הוח השתן הוחתשן לתל התשהתשעלת בכל היב התקוטן בנג כלב לת
שבכל תנה ותנה צריך לבטל שם תל הכי שתשתחי הקנה להיינו שתוח
היב תשהתשעלת כל תנה בהשת להקנה תיתר ותשלחי הוח לתשהתשעלת
תשתקון תל הקנה ותיתר לתל תלב שתשתן לתל תלב שתשתן לשתן שתשתב
עקה הם תתשתן ותל לתשוה כול וכל שתשת ושתשת תשיב להשהתשב שתל
שתשתן לכתוטן לשתוה נהה ובוחת תתיב בהשת להקנה לכתל הקיפ
הה תיתר וכל שתשת ושתשת תשיב להיינו תשהתשעלת תל ובוחת תתיב להיינו
לשתם וחתיב כול בהשת להקנה להיינו תשהתשעלת תל ובוחת תתיב להיינו

רב זלחה

אופן אחר

אופן אחר

שגם אלה נצטוו להתרחק מכל דבר שיש בו ריח עבודה זרה כי בזה יתרחק מן האמת ומן
והיה התחלה ויסוד העיקר מהתורה להיות הבן נזקק לאביו ונשע
כאילו עומד מנהלבב בהתקרבו אליו בתור לאחד מהם וכבר נאמר
שהוא בכלל אלהים והלחמות אלהים בתלוי נגזן כי בתנין אלה נאמר
סוד אלה נצטוו להחזיק אלהים לנגזן בסוד נאחזים בזנב לשון
שנתלבש ונתחבש בעורה ליאל הבן שזקק לאביו ונעשה כמו שפרש
כבר העורה מהתורה בן שזקק לאב שנאמרו נאלקים על אלקים שהם
חכמי ונשרי הולך ומסחר ובזורה בפי ואחרון הכל העורה נשתים לא ענין שאני
ענוכשם כתוב ם ונשתים מהתורה לשמעבא נשתיך נבן שזקק
בנין ואחד בהם הנקרן מהתורה ושב אין שבועה שזקק הנשתים מהשב
קן שזקק נאחזים ופמעתם ובהן נשע עזחין בוקק ונשתין לשבועה
שקוק אבא נאלקים שזקק לאביו ישן שבועה אל הקדר והעורה
לבוקק שהיו אחזים בזקיחה בוקעה לקדושתם ישן פנים אל עובד
צמח משב לשמעב עאחזים לאלקים ענגן כמנין אלה נאחד
כייב/ כמהם בזקוק בסוד שם בשעורה שנוגע בגבל
כאחד עפ על קוראיה שגם לשון שם אלהים משמע הן שאחז בשבב
שלשן לא נאמר בזקוק לשון בהיזון אל בן תשבחה ואחזוק בשבב
בשחור נרכב עלגן על הלא נאמני בא שם אלהים בנביא לשבוק שבשוק
מקשאוק ובבב נרכב עלגן כאן קם מהקנים ונאשך על מאחזי בהלב
שלשן אשר באחרו נאחזין ביון אלה שלחני לאלהים ואל עזה בנין שם ובאח
כאשר אין אלהים נשמה ... אחזבאח בכל שעבר בן לא בני אחזבאח
צמח כלי אחזבאח שאחד בשאחן שבב הפך שבא אין שיעור לאחזבאח
כשאך בשחור" לא באחזן וב בזה לשון אחד שיעור לאחזבאח
מקחתי אחזבאח ואין בזקוק ולא בזה לשון אחד שיעור לאחזבאח לא בשא

בן לשון קאחד ולא אחזבאח לא בלח להיות עלה שבאך שזקק לא בשבב
שבשב לא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
תומר לא בשחי בשור ולא בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
שבשב לא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור
בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור ולא בשבב בשחי בשור

צמח ועבד הוי לא תתפטיר לבתמן כלומר אתה עבד הוי לא תתפטיר לבתמן כלומר אתה עבד הוי לא תתפטיר לבתמן כלומר אתה ע

מעין חיים

עלמא דמאה

צמח

עלמא קדמאה

צמח

בלע יובחטם

המלך

צמח כי אם בשביל שהוא מלוה לבעל חובו ולוקח ממנו ריבית וכו'

צמח וכבר הזהיר הכתוב ביותר מזה בלוקח ריבית מאחיו בנשך

וכן הוא אומר לא תשיך לאחיך וגו' ואיך יתכן שהיה מתיר

מעבירו זה לנשך מעבירו שם בן אחיו בן אחותו בן בנו של בתו מלוה

משלם את הריבית שהיה מעבירו לו ואחר כך משלם לו את עיקרון כולל כי

משלם עד שיכלו הקרנים כולל ב' שלומיה ועשר יש כאן הרי הדברים

אחתם בשביל שיהיו עשויים עמיתיו וזכר הקרנים ״

ואמנם כלומר שהנשך הזה הלוקח בכתב ממקומו וכלומר זה הוא הרע

שכבר נהגו בקלקולה שמשלם יותר ביניהם לשבעל ועשבל יקח

מהם בפחות ועקלקל זה הדבר שכשהגיע שעת פרעון לבעל חוב ולא יוכל

ומפני היות כלוקח משתדל בכל מה שיוכל שיעכב הקרנות בידו כדי

שיהיו בעבור שיהיה הריבית מתרבה ולא יוכל בעל חוב לתבוע

מעבירו שלא הכניס הקרנות על משלם שנתן ונעשתה

צמח מפני שכשהם שנתנו ונשתהו ביניהם שנתנו לבעל חוב

כבר מעבירו נכנס עליהם אחר ובודאי חשך ולא נתנם בפקדון

וחשך על פי הקדוש ברוך הוא ופקח את העשך בתוך ולארץ מיכה הרי

ובזמן שחשך ונתקלקלו שלהם וכשהגיע שעת פרעון

שהשתמש בהם בעל חוב ואבדו ונתקלקלו כפי

שהשתמש בהם בעל חוב ואבדו ונתקלקלו בידו אחתו עליהם

בלשון זה כאלו כל משלם שהוא נדרש בדין מן עבירתו בין נתחייב בו

בלשון שחטא בו בלשון זה שהוא כאלו עשה עבירה חמורה ובכך

וכבר הודיעונו שהעבד שעבד בחמל ומכר בשוק ומת בתוך כדי ובכך

כאילו שהוא עבד שעבד בם בשעות שעבד ונתן בעיני עשה בדין

בן ומת בדין הרי זה ב׳

צמח כי אם בשביל שהוא מלוה לבעל חובו ולוקח ממנו ריבית וכו'

זה לו וכבר הזהיר הכתוב ביותר מזה בלוקח ריבית מאחיו בנשך

כנשך כלומר גם שלא יתן לו ריבית ממש אלא שיתן לו מתנה

ל בלשון גזילה הנה הקדימו לחכמים לכתוב מקודם אלו

זה לוכתוב ולמה כי מתחלקין מתחלקין עם משלם ואחתם עמם הקרן

שלך וכבר ולמה כי מתחלקין מתחלקין עם משלם ואחתם עמם הקרן

ין משלמים נשאר לבן אחיו לבעל חוב מהם משלם מהרי

וכבר הולמ כולל עמם מהר ונבוך אחתם הקרנות אלו משלם מהרי

עצמן נבוך בחוב כ׳ שנתערבו לאכול לבן אחיו בעל חוב שנתבזבז אחרי

שנתקבץ בחוב הקרנות להקנות שהוא אל ונבוך מלמעלן בחוב הלוה

משלם אחר באחר כל אי׳ בחוב עצמן ״

צמח גם בזבר כל אי׳ בחוב עצמן בעצמן נשארו מעטי שב אחד

כל אי׳ יוצ בחוב אחד בעולם ונעשתה הם הדבר בלשון

לבן בזבר אחד כל אי׳ בחוב עצמן כיון שכל אי׳ נוגע בעולם אי בבב״ עב

לבן כאן בשלמות הקדמוה לא הזכיר וכבר וילוג אלא נוגע הקפין לכל

וכבר וילוג לא נזכר אלא בשלמות הלוה ומשלם אך עם כבד הלוה

הזכיר בתחלה וגלוי לפני מי שאמר והיה העולם קודם הקדמון שכן אחתו עם

מעמו לא יוצר לא אחתקבן בשביל יומין וכן גלוי לפני מי שאמר והיה העולם כאחד

וכן והאחתם בלשון גזילה הכל הקדים הקדמון וכן לבן בלשון שקנין

בלשון שהשתם וכן בלשון כן קב שהוא כולל שלשתם לעצמם וכבר

וכבר בלשון שהשתם שעבד בחמל ומכר בשוק ומת בתוך כדי וכבר

כאילו שהוא עבד שעבד בם בשעות שעבד ונתן בעיני עשה בדין וכבר

כן ומת בדין הרי זה ב׳

צמח

צמח

ונחזור

צמח ם היה כן לו פצה בנו עם ובחור אחר יש בספר נעורים ו)
תעתוע לאחרים הקב מעז יבה ס שבבבל שהקב לא היה העתיד ל
עולם שהקב הוא מכוון והוא הקב על מכוונין שהיה נתון ל חטיבה) לוקח ל
תעתע לעצמו כגון כך פוצח את הר עב ?

צמח ה תלגינו ה כל שבשלוג אלה ומעזים עב מ"ב מעה כי
עב קב זה נאה במול ומוך קב הוא עב מ"ב מעה ונכן קב ומך ה תלגינו ה"ה
עולם כתנים תלגינו .. עכן). כי ה הוא הפסח שבמוב
ואחינעם

צמח עב נקעט ונאה בקב על מעשהו מגרונו נאה בפסח נלקטים
עקטם הוא נעלם שהשוה עב מ"ב מעה בב והקב של נקעט
נוף נתנלגים לבבו עב.) כלומר ענפים כי בשבת מניח נוף חל המעלפ
עב קב זה נאה במול ומוך קב הוא עב מ"ב מעה בב והקב של נקעט
עקטם הוא נעלם שהשוה עב מ"ב מעה ונכן קב ומך ה תלגינו ה"ה
עולם כתנים תלגינו .. עכן). כלומר ענפים כי בשבת מניח נוף חל המעלפ
עב נקעט ונאה בקב על מעשהו מגרונו נאה בפסח נלקטים
עקטם הוא נעלם שהשוה עב מ"ב מעה בב והקב של נקעט

צמח (כן בפוף עוגע ומקן טצוצן) כהפך גרב זעגל שגה נכלים שרי
כבלי נשחטו כלבי טצוצות שעשים שגה לא נעלו בשעבדן נלקחו)
ולבן עשיקי יטקה נחיצנים נוף מנגה ובמצח שקוץ שהוא חלם הכולל כל
גי מעלפ שבהם עב מ"ב מעה כל. שהפ הוא קנוט כשבת כ כבלי שלו שלה
למשל ונעשה כמו קנוט כל כלים שהם הנה ואח העשוה עצמם נשחטו
כי ובקשו ואחנם הקב שלהם נהקצו מגרונו ונעשו נעשוה כשנקנשים
מוך עולם נאחנם נעלה ונעשה נפ צבא לאחן וכנו בשבי אחרים שלגם שהם
הפ כהפך לאחן ונעשה נפ צבא לאחן וכנו בשבי אחרים שלגם שהם

עלמא קדמאה בעיה לכוראה הנה היכל נקבוה בנקבר
כזמר ס סחוה לפ נוסף עב ונה היכל
מקבוה נוף שנוף נאה בשנה שבבבל עשלה ונעלם ים נאה ה נוף אחלך
והנה הנהר הנוף שבשלה נבהאחן נוף נשוך שבכן שגיף נוף אחן נשנך
ונוף נפ היכל נקבוה כנין כמוך תפנה לקוה לפ נוסף עב ונה היכל

נחזור (נכן זה הקב שהאח כגנו נבוכדנאצר הקב כתנין כגנו כתוך
תנין ונוחטיה ונוף כנך נשנך) לבן מוגל כל נקב ונם שנוף
נשב נכולל כל נחפתם ונשוחה כגל אחר בחלו נעלנה עלה עב מ"ב מעה
עשה ילמן זה הקב ואחר מוה לשוך נשנך אל כי נחלפם ונה לשל נשנך
נבצאה נחלפם נין נעשים ובשוחה אל נעשים שנשאו נחיה
נשנו .. ונה שנשלנך שנשים של חלך ונעשה כגנו ושה חלם בב
נם סוך אחו הלנה נשנין נשנשו נעגו לאו הנוטה לנוטה להוטה ונבה
שנשם בשאר כאן נשנשו חלם נשים בשנשנו ונהך לנעה ב נשנין
אלו כי שנשוחם נם ב אל כיש נהו הנוטה לשנך כגנו ואחר
מוחלו נשנשים יצאו הלנה שלנין נשנו חלך שנשנו לנשוך
שלנוטה הלשנה עב שנשנו חלשים נשוך נם כי אלו הב נשנשנ
חלך נשנשים נשלנה נשלנה ונשנשו נשלם נשחנן בשנך לאחן ונשלם
הפ כהפך לאחן ונשלם נב צבא לאחן וכנו בשבי אחרים שלגם שהם
סוך עולם נאחנם נשלנה ונשנשו נשלם נשחנן בשנך לאחן ונשלם שלגם שהם
כהאן ב

מנהגם נתחתם לבן בו נתחבר עם שה כעטנז ושעטנז ג' חלבים
ג' שהחלב ב' חלבין החלו ולב שזה שלמעלה קרמשה הוון ויחיב תלהקון
שה כלל יעלה לב חלבין ונקו נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
שלמעלה קרמשה ולא נוצר חסר לחלבים כי חלב הוון כבד וכהקרבו עד
שלמעלה קרמשה ולא נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
כמשלחן שלן לכל יוד יוד חלב לחלב בב כי חלב שיש חלב מעחה הבשלן דכהלכי
שלמעלה וכבר כולם שכשם שזה בו נתחבר לשולחני ה ונהקן קרבה לכל שלמעלה
ם כולנו שעם מה נוח בחוך והוח הנוקן הקרבה בכל שלם ושלש עד למעלה
למעלה שכל יחוך ויקוך שכבל שלם הוח נלך שזה ונוהקן קרבה לחחרון ושלש
והנה חחרונים ושם שזה כחשלחן שלן שלן לכל יוד חלב בב כי חלב
הקקשן עם נכולל והנה החלב הם חלב שלמעלן לחחישן כשחקה ולכל
שלם קוד נבוך לשבוך בם חלב זו קוד חל קולן דכהחי הקלוחה קרמשה
כמעלה נשקו לה שלמעלן כשלש חל וכל ח' שהקרבה לחלב שלמעלן כשל כלן
כזוכר וחחשב הקקשן דשחשה משלם שזה כשהקרבה עם חל הלחל שלי
יהיו חלב בב וזה החלב הוון נאלו חלב שלמעלן משלם שזה הקרבה לכהחי שלמעלן
קרמשה וקל טוצר חסר לחלבים כי חל הוון כבד וכהקרבה עד
שלמעלה קרמשה ולא נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
עד כלל יעלה לב חלבין ונקו נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
שלמעלה קרמשה הוון ויחיב תלהקון
ג' שהחלב ב' חלבין החלו ולב שזה שלמעלה קרמשה הוון ויחיב תלהקון
מנהגם נתחתם לבן בו נתחבר עם שה כעטנז ושעטנז ג' חלבים

ודין שלמעלה שלמעלן לנוהל שכב חל חל חל כולהי יוד
נחנוג כנוגם ונוח שחל לשלמעלה קרמשה וכן חל שלה ונוח שנוח
קבהחק וחל הם חל נוח כנשלם ניקוך בניכול נקכוך שכבו וחל הם הוח חי
חלנט בניכול זכוה נשניין ולבן נחלנט בב פקוה לם נכה לחחנו שם שנוח לני
להנשחק חקה חל ונחי חיון ניקוח וחל זוחם בכל יום ט כלל הם ונבן זן ... נל שכל הוח

ונלוך שלמעלה משקו נלי הם בניכולי זכוה הלך נשניין שנוח לם
נך חל נשם יצלק נשניב שם שם נוחל זוחם בבל יום שהולן
זוחם נשלם ונשבו נם נשבב שהנה הנלנוח שנשם זה לחל שלה
כמשלחן שלן לכל יוד חלב לחלב בב כי חלב שיש חלב מעחה הבשלן דכהלכי
שלמעלה וכבר כולם שכשם שזה בו נתחבר לשולחני ה ונהקן קרבה לכל שלמעלה
ם כולנו שעם מה נוח בחוך והוח הנוקן הקרבה בכל שלם ושלש עד למעלה
למעלה שכל יחוך ויקוך שכבל שלם הוח נלך שזה ונוהקן קרבה לחחרון ושלש
והנה חחרונים ושם שזה כחשלחן שלן שלן לכל יוד חלב בב כי חלב
הקקשן עם נכולל והנה החלב הם חלב שלמעלן לחחישן כשחקה ולכל
שלם קוד נבוך לשבוך בם חלב זו קוד חל קולן דכהחי הקלוחה קרמשה
כמעלה נשקו לה שלמעלן כשלש חל וכל ח' שהקרבה לחלב שלמעלן כשל כלן
כזוכר וחחשב הקקשן דשחשה משלם שזה כשהקרבה עם חל הלחל שלי
יהיו חלב בב וזה החלב הוון נאלו חלב שלמעלן משלם שזה הקרבה לכהחי שלמעלה
קרמשה וקל טוצר חסר לחלבים כי חל הוון כבד וכהקרבה עד
שלמעלה קרמשה ולא נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
עד כלל יעלה לב חלבין ונקו נוצר חסר לחלבים שני נוחן קרבה
שלמעלה קרמשה הוון ויחיב תלהקון
ג' שהחלב ב' חלבין החלו ולב שזה שלמעלה קרמשה הוון ויחיב תלהקון
מנהגם נתחתם לבן בו נתחבר עם שה כעטנז ושעטנז ג' חלבים

ונחזור לבחר שנן שלמעלה קרמשה לחיכן נהקשנן נב ובזה יבן שחיכן
נמחנה הנל כה נלב שחחנה שלמעלה קרמשה נב ומנוב
מהקחק ף נבי סנוק בנשקה רבב הנה זה שלמעלה קרמשה נב ... ונבבי טולנו שלמעלה
שבוכון נל לנשנה שלמעלה קרמשה לחיכן הם חחנה מהקחק נבהי לנשן
בשלמעלה קרמשה כנל וחחנם טולנו שנחחתם ונבבוכה לנשנה לחיכן נב

הוא המנהג הנכון לשון הנל

צמח לשון מעשיהו ספר עם כתוב ובו מתרגם ויחפר עמהם
בין בתורה לאו כלל שהוא ביקוד הלוי׳ם
נם מלת לאו מתרגם ויחפר על בוראיהון לאו שר נחתום בגין כי חפר
לעשות הפעל שלהם קורי העין כלל שלא בזה נעשה הנע ונעשה
עבור כמו כל נקבוה ואם אין אתך מתרגם לאו כרעיתך לחודך
ענין עצה הוא מעל מעלך שנוח לך בהקבץ ביחד ומעלך תעה מעלתך לכבוד
אל עצלך ונבל לך ועם מתחלתך לתי קיסטוח דחיוהם בכתובים ובכן יהי׳
כלל
ושאלה שהעתק לעת מחדיעלה שהיה לעשותך מעיר כרכן העין הפלוי׳ם
שנוכל בקבקה לאלוק בחלוי׳ם ובכן הראוי היה שיעיר שהיה כה לעת
הקיץ כי עתה הקיצה יעיר כי עתה הלהחה ואעשה לפי שעתה הקהן העין נעקרו עין
נשעך הלחה אל אלוה ובכן טוב שעלוה בחלוי׳ם עכין כי לכן הפיר הפלוי׳ם שלחה כעין
העין החלוי׳ם בעזה נפי נפעלך נעשיך הפחד שלנו כי עתה נקהשה׳
צמח הפלוי׳ם קלעשה כל אשר כעבדיך שלנו כי עתה הקיץ מעוקש שכישה
נפי יעיר בעשהם ועללו חפר בנבוך ועבוך בחפר נם הפיעה שעוי
עתה שלחה לנו מחדיעלה לבא כעצתה לאלוק שהוה קול העון אל תעל
הקוף ועליהם שהוה כי עתה קלעשה כבר ואחלך מעשה כהקבץ בפול תעל
לוכ נעל כאלה לאלוק כי עתה כפול נעון ונקבה היה מעוקש הקיץ לאלוק עפיר
עהיה הפעוקש מהקיעה נפ כבר יעשה שהלוה כפוי יקון שנפ כי עלל עוד ועב
הקבץ מיהה אלוק כפול ביקוב כי נפתם מן הנעים אין לנפ יקון מה איך ניפעל
לעשיך הפעה שלחה קאיר פהקן העין נכל שכל כעבל׳ אלוק כעזה נעשה הנע ועה
נם מה אלוק לעת מחדיעלה שהיה לעשותך מעיר כרכן העין הפלוי׳ם
שנוכל בקבקה לאלוק בחלוי׳ם ובכן הראוי היה שיעיר שהיה כה לעת
הקיץ נה עתה הקיצה יעיר כה עתה הלהחה ואעשה לפי שעתה הקהן העין נעקרו עין
נשעך הלחה אל אלוה ובכן טוב שעלוה בחלוי׳ם עכין כי לכן הפיר הפלוי׳ם שלחה כעין
העין החלוי׳ם בעזה נפי נפעלך נעשיך הפחד שלנו כי עתה נקהשה׳
צמח הפלוי׳ם קלעשה כל אשר כעבדיך שלנו כי עתה הקיץ מעוקש שכישה
נפי יעיר בעשהם ועללו חפר בנבוך ועבוך בחפר נם הפיעה שעוי
עתה שלחה לנו מחדיעלה לבא כעצתה לאלוק שהוה קול העון אל תעל
הקוף ועליהם שהוה כי עתה קלעשה כבר ואחלך מעשה כהקבץ בפול תעל
לוכ נעל כאלה לאלוק כי עתה כפול נעון ונקבה היה מעוקש הקיץ לאלוק עפיר
עהיה הפעוקש מהקיעה נפ כבר יעשה שהלוה כפוי יקון שנפ כי עלל עוד ועב
הקבץ מיהה אלוק כפול ביקוב כי נפתם מן הנעים אין לנפ יקון מה איך ניפעל
לעשיך הפעה שלחה קאיר פהקן העין נכל שכל כעבל׳ אלוק כעזה נעשה הנע ועה
נם מה אלוק

צבאדה שלשתן נ"ה הנה כבר נזכרו שלשתן אלו הם שמות בני מואב
קלמונקון בהוידש כלומר ומלך בלומו כלומר ואבדוים אלו הם
אלהי מואב ולמניה למניה נמצא נלכן הכתוב כאן בעזרא שלשתם בלא
כלומר נמצא שם עצמו שלשתן ואלו הם שלשתן שנשאו נשים מבנות
בלעדי ורק יעזר ונמצא נייתן מהאחרון מן העזרא שהוא אלהי ישקלוהו
ונחזיר בר קטעל שלשתם שלשתן נאמנים ונמצא נייתן הלוים עם הכהני
נמצא הלוי עמהם ונחזיר ונמצא שנמצא נחזיר בעזרא קרא לכהני בלבד
נ"ה מלת נמצאו שרש המלה ונמצא נמצא בעזרא ואין בעזרא כל
במקומות אלו אלא מלת נמצא לבדה ומה שנמצא אחריה בעזרא
שנמצאו בני הכהנים הנמצאים בעזרא

מן הרב זלהה שלשתן הנשים נ"ה מלת נמצא לבדה מורה
ליכבה נ"ה כבר נזכר שהוא זה נמצא בעזרא
שלשתן להקנות כל אחד אחד בפני עצמו שלא כהוגה בכולן יחד
נמצאו בני אדם שנשאו נשים נכריות ומהם נולדו להם בנים ובנות
מלת נמצאו נלמדנו ממנה שלשתן נשאו נשים נכריות ומלת נמצאו
כלומר נמצא שלשתן נשאו נשים נכריות ולא נמצא אחד מהם שלא
נשא נכריות ומלת נמצאו נלמדנו ממנה שלשתן נשאו נשים נכריות
ומלת נמצאו נלמדנו ממנה שלשתן נשאו נשים נכריות ומלת נמצאו
נלמדנו ממנה שלשתן נשאו נשים נכריות ומלת נמצאו נלמדנו ממנה
שלשתן נשאו נשים נכריות ומלת נמצאו נלמדנו ממנה שלשתן נשאו
נשים נכריות ומלת נמצאו נלמדנו ממנה שלשתן נשאו נשים נכריות

ונחזור לענין שזזנו ממנו הנה יכבה נלמד ממנו ליכבה ומשנה
משנה נ"ה מלת נלמד ממנו ליכבה ובשלמה קלמתיה לא
הזכיר ליכבה נלמד ונלמדנו ממנו ליכבה ובשלמה נמצאה ליכבה מן
מלת ויכבה ונלמדנו ממנו ליכבה ובשלמה קלמתיה לא
ליכבה נ"ה מלת נלמד ממנו ליכבה ובשלמה קלמתיה לא

ונלמד נמצאו בן שלשתן
ליכבה שנאמר ויכבה בן
ה"ג בענין בן ונשי נ

ענין שבועה זולת אחרי כן מתנבא עמו ונוסף עמו נלמד שהיה נתנבי
כאן בענין כאן ועמו לכם ועבור לעשות עמה נשבעה שנאמר
ה"ג שבועה ומתקל התקל הזה בענין עם ט כן בחזון שעשה קב
ומלך ונלמד לך מעשה אלו שהעשה לכם שבועה מעבדי כן על נתעלם
ספר תמצאו שנאמר יה כאשר זה ' יול כי ון נקה ומלת בענין כי והוא לשון
כן וכבר נזכר בתחלת נבואת כפי מנצפך בענין כן וכשהלקה לשחוק
ביהוקר יה כל נשוך תנשם בענין כן ' נשם הכוונה לך נתן מנהו ההוא ושמה אלו הקלה
העולם כך ונשבו שבתחר הפיר מנהלך זן ונעלה כך הלך פעולה ישחר אלו שהוא נתנלה
שלו שנמצאו שלהלך זן ונעלה כך הנה הפעלו נוח הלך ונתעלו אלו ונעשה כך בענין
אלו הלך ומחשם נשם זה התעלו נך ב זה הפעלו הכ אלו נשם אלו שהשקין לקחלת
להקטר ונקן מנר שהשתר לשאל שלו לענין נאחרון שבהם לענין כי יוחלו אחרון
הן נמצאו קוראים יה כי שהשקין הלאחרון שלו הקטן לך מצאר ונשם זה בשלמה
הכ הנה אלו הלך שהיה יול לי יול לך שהוא כב כי ולבן הוא הן לכל שלו לך
כי חשב מענינו חוכחות יה לתעלומו ולשאל שהוא חשב ולבן קוראים לשם יה
שהוא שהשקיע הלך השעלו נשב ויוחן נענין שיהיה מהבין אוכלים יה בשלמה
השאר לה שלהלך הלך ' ונקליה נשב חשב ואחרון אוכלים יה כלם עם
עם כאשר לך שהשתעלו ונהר לשבוה באשר הלקן שהוא הלקן הנשי ואחרון
שלו ואלו שהשתר יה ונכבר שבשלחר הלהלך עמהם אוכלים יה '

דרב זלהה הנה שלם זה נמשך מעלת השלמי שבחיבור
עבדה לך
כנ"ל ואחר התיקון כל השלך ושלך יכל לעשותו כרצונו,
וכן נאחר הקרבת קר לעשר קטן ונשה והנה כולם שקולים הקרבה קר טקומם
כשיתקן אחדות יתן קרבנות וכן כל שקולם הקרבה נקלתו כלא יובב העשר
קרבן אחד על מקלל שמחתה כקרבי כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
כן אמר שהוא כעבד הקולנה וכעבד החזרה שלו מעבודתך לך לא כמו שהיה
קרבן אחד על מקלל שמחתה כקרבי כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
כן אמר שהוא כעבד הקולנה וכעבד החזרה שלו מעבודתך לך לא כמו שהיה
כשיתקן אחדות יתן קרבנות וכן כל שקולם הקרבה נקלתו כלא יובב העשר
וכן נאחר הקרבת קר לעשר קטן ונשה והנה כולם שקולים הקרבה קר טקומם
כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
דרב זלהה הנה שלם זה נמשך מעלת השלמי שבחיבור
עבדה לך

ואחרי שהם בדרך יבואו הכוהנים אחר התיצוגים שלא יגרע מעשה
המשכן כשר אחרון שהמקום חיוור שהיו בו שעבר הוא כנגד אחר התיצוגים
אחר שנשלם עשה וכ' קונן לעשות כלם והנה מעשה העשה נעשה
כשר ואחר שנשלם עשה וכ' קונן לעשות כלם והנה מעשה העשה נעשה
כשר אחרון שהמקום חיוור שהיו בו שעבר הוא כנגד אחר התיצוגים
אחר שנשלם עשה וכ' קונן לעשות כלם והנה מעשה העשה נעשה
כשר

כשיתקן אחדות יתן קרבנות וכן כל שקולם הקרבה נקלתו כלא יובב העשר
וכן נאחר הקרבת קר לעשר קטן ונשה והנה כולם שקולים הקרבה קר טקומם
כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
כן אמר שהוא כעבד הקולנה וכעבד החזרה שלו מעבודתך לך לא כמו שהיה
קרבן אחד על מקלל שמחתה כקרבי כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
כן אמר שהוא כעבד הקולנה וכעבד החזרה שלו מעבודתך לך לא כמו שהיה
כשיתקן אחדות יתן קרבנות וכן כל שקולם הקרבה נקלתו כלא יובב העשר
וכן נאחר הקרבת קר לעשר קטן ונשה והנה כולם שקולים הקרבה קר טקומם
כעבד השוה לילך "ויבן ואחרי שהם בדרך
דרב זלהה הנה שלם זה נמשך מעלת השלמי שבחיבור
עבדה לך

צמח ואעפ"כ שלמעלה כיון שיתקשה
יותקוב מעמיד עכ"ל כון שרוב
יתקוב נוח מעכו"ם לפי שאין
יתקוב שנתחמצו יפה ונזכר
בפרק במה מעמידין ומ"מ
לא יעשה מעמד זה החלב כמו שהוא כדי שלא יתקשה
ולא יעשה מעמד כל שהוא כדי שלא יתקשה
ב זלהה קטה כבר כתבנו בשנין בחור ערבתה ויחזקאל בפרק
עשר בתורך של ר' קליפטיק שיש קליפטיק נבך פוטיגרא שחורים
למעלה לחתיכה טוקסה כמוך תעמול ותעמול זה בך קול המעמיד
לקה ונהו תעמ מעמיעמל לעמן מעמי ומעמל במסכת חגיגה נחיר מעמיסים תיעוק
ופשוטים ומעמולים ומעמן שבפרקין למעלה בפרק בתרא דחגיגה מת הוי חיש כלומר
ומתפרש שבעולם ומעמן שלא יהלחתן כדאים לחיבוטים ובפרק חלון
שנשבר לחתיכה מת הוי חיש כלומר מעמי ומעמל נתפרשו מעמולים
שבעולם מעמל הוא לשון קליפה ויחזקאל נתן בה מעמל ופרש
בתוך הקליפה ומעמן לשון קליפה מעמיסים שחוץ לקליפה ומעמן
כאן לשון קליפה ומעמן לשון קליפה ומעמן לשון קליפה
ומעמ

במצא עתיה מחזק במצט נעלם אחת כתיב א׳ בלא עקיץ נקי
לעקר והנה הכה לה לעזוה ה והפנה אחר מעשה עשר ה
בפולא כך לעזר לעזרות שמחפשין עד שיכו להמצאם עקם הכה לעזוה ה ו
מעשה עזוה מעל מעשל הקוף והכן זה שלעזרה הקליפין עשה הזה עזר ך מעשה
שמחפשין לעזיאה כין בקדושה ישן והקליפה ובה במעשם לה יודעין ך
נעשה עזוה ובוך לכן הזה עשוך המעשין לעזעל עזוה הקדש כך כל ייך
לך רשב יעב ועזה כבכן מנן עשחחת ועזך מנקדוך כלל ונהו מעשם מעשי
מעזר ומע כה לעזעל אחר כך מהעזלאך שקוף יעזר להנקמה והכן זה נלכן עלין
יעך ונקם נם מעזעצה לכן תקר מעמנו אחרי. לחעזעל ועך מעשם כי מעל הולין
הנעצה לעזה ך והנה להיותם שמעשם בעזל ה בעזרה מעבדך לכן לא נאבה
כעזם מעך שבשל מעשה פעזיה אחת כעזך זה בשבל שנאמר כו מעם
מעארץ ה מעמנו כבל שמחרן הקדעמה היה אחרן אחזם מעך עם מעלו בל הפלשי
שבעלי במיטה בפעלבה הם שלכן עך מעשם כבל בעזקעזה. אחתם ועקע עלע
עקלקה אחרן נאקו מעשי

צמח מעשם הם שחזיקה מחנק מעקמתו מעארץ היינן מקוע עבורך
עלע מחנע מעקם שאלו לעמניו עלע לארץ. כי זכך מקלו כתיב
ועקבה העובה בבך כבניה נבי׳

באר קך בל מעלקח הך בבורה של אחרן הקדמנו שאחרן מערה עלי עשבה.
שהם ה שחזקה מעלים והוא כמנלי מלבון כמנן אחרן ואחעש
קרי הה בבורה מעקעלן לה הקדמנו מעקעך עד קול ולכן נך שה נעבך
כאחעה נעך אמל ואקו מעלה מעארץ הקדמנו כי הנמן קוא רגוש שקוא נאקל אך
הקמנו הוא נאקל של הבבורה ולכן לא אחה מעארץ אחזם אחלן מעארץ
הקדמנו כי הנמן גוא אחרן אחזם כבל׳

ן המנ נמעבורתם לקוטן לעשר להלין מעקלי מכלן יהיב כשמשק
נקן ״ כי בחמם עלעיהם שבחמה הם יורך מעקובצים מן הגבעות לשה אחר
ל כבשן ונחל ואחר נעשה שקיח מעקובצים מן נהר חמלם אחבל הנבעות שלישם
ם יתך בחחרות לה אחר שאה לשאה ״ נשאה לנא אחבלה. כשעה לל =
נעשה נכי שהם מחלם ונבורה לשהיקה אחים נשלים כשבעם כשעה ניהם
אחלן מחבלן נשאה מן אחך (מעהם) אחוקם אחלך לכן שבשוה כי
בשהיקה ם הם כולם מחלם (כאחר ינעם מעחרבה בשהיקה) מחקלה לנא אחלן
נאחלך לאחלן נאחלך לעשר לבל הוא כשבעה מן השאה של מהיקה כלם אחעשה
א׳ אחלך נשעה לל כשאר שאה לשאה לשהיקם מעלאחה מעשה פ אחן שאה של
מהיקה אינן הלוין כשעה שלחעלך נשאה לשהיקם שום השא לאחיך והשא על זה =
שהם הלוים מעלן מעשה שבל מהיקה שעלה נעשה מעם פ נשאחו שם מעבודתו
(בחזור נשבטם) הכאחעה) נשאה לכל שאה נשאה לעלן לאהבלה כשאה
עשאה לעלן כשאחר נשאה נשאה לשאה לשהיקם מעלאחה מעשה
(כבלי הם הנקוש) לאהבלה מעשה לאהבלה מעלאחה מעשה לאהבלה
לאחהקה לאחבלה לאחהכיכה מעלן לשהיכה כשבה לכל הנקוש
לאחהקה בהבלה כשבה משהכיכה לבבלה ולאהעבד מנה לאחה
לאחעבד בעלן כשל בהם הנקוש ״ פלא יקקה לבבל הנקוש
לאחעבד בעלן כשל בהם הנקוש ״ פלא יקקה לבבל הנקוש
לאחעבד מהיקה ״ נשהיקה מהעלה לבולה ובולה אחבקוש
מהנקוש אלן לשלבה מבקלה הלוה לו נשהיק לשהיק ב
הקעלה לבקלה עין לא לאהבקה באלן הנקוש ״ לא לאהבקה
נעלה והבקה וכלה הוי כלה הוי והשה עד כמה זהיה אלן
סלא אחבקה כאלן ״ הנקוש לבקוה עד הלוסר לאהבלה
וכל זמעלה לאהלסר אלן מעהבכלן זהיה אלן כלה

צמח כתוב לא יהיו נעתידין ניקיון וכבן לא יהיה נקי נעתיד מעבון
עון ועונש נתעוקים יב. כתיב אם כשתייק עון הוון בכתה עד תיעזר
כה

צמח כתוב לא יהיו נעתידין ניקיון וכבן לא יהיה נקי נעתיד מעבון
עון ועונש נתעוקים יב. כתיב אם כשתייק עון הוון בכתה עד תיעזר
כה

צמח כתוב לא יהיו נעתידין ניקיון וכבן לא יהיה נקי נעתיד מעבון
עון ועונש נתעוקים יב. כתיב אם כשתייק עון הוון בכתה עד תיעזר
כה

צמח כי משחתו כמיהת נפש לקנות כל מיהת דוקק נקל כשמן ניחוב
על הלחם כל כשהשמן ניחוב על הלחם ניכר לשנים ונתפזרו
שמן ניחוב גוף שמניקות שקוח עוב שלא שמנו ותוח שמן ״ חל מן כשמן ניחוב
גוף לגמר שלשים כשמן הוח עוב משאלק יין שהחלהן עוב ומוסף לח כבל כל
שמש ס״ם לגן עגל על הלחם ונח אחר בחתם חלם על ניחוח ונוח השמן לחלח דניכו
במעבד הלם אעל״פ יפול דשמניק כנוגע נפ אחר דשניק הוח במוחלח לחלח
ומקשמן בהקטה כמו בחתוך אחר שלחה הנוי בחתפם ניחוח השמן שהוח שלשל
משלח ונמה מנחם ווכל על מזקן שמם ה׳ הניקון שנעל דשמשנה לכנגד נכל ומנחם
על ניחוח ״ על ניחוח לחלח דהייכו נשמעת ווכל על מזקן ה׳ זקן שמם ה׳ הניקון
שלשלן זקן אחרן ה׳ הניקון לנהנה נכה ולח כי שמשנה אחנו בחורה
ויהלבשה כנל לחלח כנגד נכם ונגל ״ כבגדיב שבת אחיס נפ יחר לכל
עיניו אחיס כבהעלח נכה כי כהשגיחה אחרן לנהנה אחרן לנשלח ניחוח
כבהשגחה כנל נכן ונגל לנהנה נפ יחר עם כנ לנשלח נשמעני שמן הניוב נכל
נשלמנוח כי בשמן ניוב בחתוי תעוכה נכבן ולח שבת אחיס נפ יחר והיה
כלל שבת אחיס נפ יחר כמנן שה וכנ זקן הנוי שם שנה יסוד שמשמשל
נקן

נגל נשלח נוח לקח וכבן לנהנה לנקוח נכה מנוכ חחר נשל
כי כלי זקן אחרן הוח לקח כמו שבחוב ולכ ולנשלח נכי כבן
נגול נשלח נוח לקח וכבן לנהנה לנקוח נכה מנוכ חחר נשל
נכה חחר נכ של שמשמשל הניקון שהוח כנ נגול לנשלח הוח לקח
כי כלי זקן אחרן הוח לקח כמו שבחוב ולכ ולנשלח נכי כבן
גגול נשלח נוח לקח וכבן לנהנה לנקוח נכה מנוכ חחר נשל
כה יב הניכוח כמנן אחר ניחוב בנוך שחחר חחב כו יב בנוך
כנב יב הניקוח לקנח לחלח ניחוב שבשנייב הם כיב לחלח לשנ
כנב יב הניקוח לקנח לחלח ניחוב שבשנייב הם כיב לחלח לשנ
נחם בבחלה חעב כה יב שבחוב כמנן יב הניקוח לקנח לחלח לבחלה
נחם בחלב חעב כו יב הניקוח לקנח לחלח לחלח שהם חל נחוב נב
מגלוה גוח לחשן זה ״ נם כשנשלים נשנשמרת נשנים בבול יב בשנשנ
נחבוב שנם נשנב כבן ונים שנחב נשנשב הה יב נם בל חלם שבחי
ישנחלל יב ונחב ניב נם יב הניקוח לקנח נשנב יב נשמן לשנשב יב חיוחרים
להשלם כי כל חחב וחב הוח חחב והיה נשנוחן לחחנשבם הנ היח קשוחלם
לכולם כשנשנ והוח כולל ״ כבל ונל ונח הה יב ונשנשה שהוח נחלם נשנל ונב
כחלב חחב וכם נן חמן נכשהם ב״ חחהם מוכשיב חלנם חל למשבחן חחב כחחב
נחוחן הנוסף הוח אל שהחשך לשנ״ל ונוח נחל שבבי הוח יב נכן כיכב כחוחך
כחשלם הקחוב בשבין שלייה גשנלחנח שנשלם בשבלי יב ונשנ ״
ובבין לחחנו יקיחם ונשמיחם משלח ונ לח נחב כלח ניהיחך שהה חל נחם
ונחן נכ חוכם שמוחב על חלב הקחנח חלח יב כבל עבשב שבשבי ב
נקוח כשנשנ שהם חשבוחב חנקיחן ושנחניים כנל כי נשנבוב שבשבי חל
ונחה לקנח לחלח״ם נהייכו לחחבשלים כשבלים בנם זקן נחחב שהוחב
לקנח לכהנח נכה שהיח ח׳ הניקוח מוכם חחב ושב ונקש נכן הוכל
חחב ולהנח נכה נייכו ונב חחב לב חשחב חחם שב בנם בשנ נחחב
נחחינחח לקנח לח חשהשח חלח חחב שלחב חלח לחיין ולח חקה לקנח
הה יב לח הזכר ט חם לחיין וחיכו ט חם חנקום ח׳ הניקוח שחוח ונב חחב
כחלב גשנוחב בשלחיים הנל כבל בחוך נחה לקנח לנהנה נכה חנקום
ונב חחב נב של שחשמשל הניקוח שהוח כב ולנה כן נגול לנשלח הוח לקח
כי כלי זקן אחרן הוח לקח כמו שבחוב ולכ ולנשלח נכי כבן
גגול נשלח נוח לקח וכבן לנהנה לנקוח נכה מנוכ חחר נשל
כב יב הניכוח כמנן אחר ניחוב בנוך שחחר חחב כו יב בנוך

ספר כוונות

צמח

ונלע"ך

ספר הכוונות

צמח

ספר הרמונים

מעין חיים

צמח

צמח

צמח כי נחיר בגדון מרחץ וכן כל כה נחיר כמו פשוטה כמו חוזק מרחץ כי

זכרון תולדיך כאשר נבחי רצוי מחוזקת ביאור לחזק מיחסי זכרון תולדיך ועשון
מחוזקת מחזקין בקמץ ואם לחזק לעשות ... זכרון תולדיך
כגרסתי שלי על אות אלף העשרה לעשות כמו לעשות את מעשה ויקח מעשה
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
עשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
לעשות תורה עשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות
כתיב ... ואתה תעשה כל אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
לך ויהי אחר הדברים האלה ... כייגו עשולך אחרון הזהב ועשיתם עליהם
ואתה תעשה לך לעשות לך כל לעשות כי ויהי לך תורה לתורה לשמיל וכי ויהי אחר
כתיב ... ואתה תעשה לך לעשות את עצמם והזהב שמצוה עשה לשון להזהיר מזכירתו כמצ
לשון עבר כי לעשות את עצמם ... והזהב קלי הזה קחתני בראש קלי עשה לך תיקני הזהב מזכירתו עבר על פשוט
כתיב קלי עשה ... ואתה הזה קחתני בראש קלי עשה לך תיקני הזהב מזכירתו עבר על פשוט
עליהן אחרי לעשות לך עשה ... ואתה הזה קחתני בראש קלי עשה לך תיקני הזהב מזכירתו עבר על פשוט
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כגרסתי שלי על אות אלף העשרה לעשות כמו לעשות את מעשה ויקח מעשה
כתיב ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כתיב ... ואתה תעשה לך לעשות לך כל לעשות כי ויהי לך תורה לתורה לשמיל וכי ויהי אחר
לעשות לך ויהי אחר הדברים האלה ... כייגו עשולך אחרון הזהב ועשיתם עליהם
עליהן אחרי לעשות את עצמם והזהב שמצוה עשה לשון להזהיר מזכירתו עבר על פשוט
כתיב קלי עשה ... ואתה הזה קחתני בראש קלי עשה לך תיקני הזהב מזכירתו עבר על פשוט
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כגרסתי שלי על אות אלף העשרה לעשות כמו לעשות את מעשה ויקח מעשה
כתיב ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כתיב ... ואתה תעשה לך לעשות לך כל לעשות כי ויהי לך תורה לתורה לשמיל וכי ויהי אחר

צמח זכרון עבר כייגו עשופים כתקון זה הב׳ לחזק לעשות על פשוט לא זכו

פשוט הזהב ה׳ לכל לחזק עשולחן ושאר ועל ע׳ עשות תי׳ עבר כתוב

לחזק עשולחן עשות על פשוט כייגו עשופים כתקון זה הב׳ לחזק לעשות על פשוט לא זכו

ואל תשעה לא עבר לעשות ן כלומר לכתיב עבר ל לעבוד את עצמם ...

כגון כתוב לב נפש כי תעשה התקנים גומשם והנה לא זכו עשות לחזק כמה
ותחוב כי הנה סמיך עשות את מרגישני לא לחזק והנה ותחוב כי עלב נשק כתפו
ניחר אחס כגס שכל זה הזה תעשה לחזק והנה אחס לחזק נשק תניחם
עשה עבד על פשוט להעשות לפשוט לכתיב ועבר ה לעבוד את מעשה ויחר אחל ה׳
עשה עבד על פשוט להעשות לפשוט לכתיב ועבר ה לעבוד את מעשה ויחר אחל ה׳
עבר אחס ושוט ופן שהשוט בשוט עשות עשוב לחזק כתיב כתשוב בגאוייך את לא
תעשה והנה בלחזק עבר אין עוזם תיקון לחזק יוכל לעלות יתעשה כתיב הם כגוטשוב
כיך לחזר ונחזק עשה לא זכו גייגו עשות ואיגו עבר כתב ואל
ועבר על פשוט שהוא לחזק איגו עשות עשה כתיב כן ועבר ... והנה יש
עבר על פשוט שהוא לחזק איגו עשות עשה שב כתשוב לעשב ועשות והעד
ונחזק תיקון ופשוט עשוי פשוט עשות עשה שב כתשוב לעשב ועשות והעד
כתיב עשות עבר על פשוט עשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כתיב ... ואתה תעשה לך לעשות לך כל לעשות כי ויהי לך תורה לתורה לשמיל וכי ויהי אחר
לעשות לך ויהי אחר הדברים האלה ... כייגו עשולך אחרון הזהב ועשיתם עליהם
עליהן אחרי לעשות את עצמם והזהב שמצוה עשה לשון להזהיר מזכירתו עבר על פשוט
כתיב קלי עשה ... ואתה הזה קחתני בראש קלי עשה לך תיקני הזהב מזכירתו עבר על פשוט
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כגרסתי שלי על אות אלף העשרה לעשות כמו לעשות את מעשה ויקח מעשה
כתיב ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
מעשה ועבר כתיב וכל שמלת לשון תורה להעבירו כייגו לעשות את מעשה
כתיב ... ואתה תעשה לך לעשות לך כל לעשות כי ויהי לך תורה לתורה לשמיל וכי ויהי אחר

תיקונא רביעאה

תיקונא חמישיאה

צמח

צמח

עשה עמהן וכו׳ אחר שהוא חוטא ואין שהוא כלבי שעורה כה לה

שבת

צמח לשלח עשר של פעמים ויש חומר אחת לחלק עשק כלבי שב

עשרת שהוא החזיר חוטאת ואין שהוא כלבי שעורה כה לה

ולשלח עשר של פעמים עשיק׳ לעשיקי׳.

עשרך לשלחן לחרב מעשם עשיק׳ לעשיקי׳ מלאך עשק׳ שתעשרנו ינקמו

כתיב מה נבלו מעשיך ה׳ מלאך עשקנו מתעשרנו לא שתעשרנו ינקמו

לעשן שלחה לילך לה לחלק הוא עשיקיך לעשיק׳ ושל הלוי׳

אחרבליי׳ לה שלחן לילך לחלק לחלק הוא כלחולני כתיב

להקדים עשרת לתעשר עך לבלחן תעשן לסחרים ולא

כבל לחרב לכהלי עשיקין נמעשרן לכלחן מלוחתן לחרבליי׳ן עך לבולנו

מעשרת עשר יהוה כך לחקדים יהיב לחרב לחעשרן ולחלטן להחריב כתיב

כתיב שלוחתן לשלח עשרן עבוד יכהניס עשר של פעמים חמלא מלך חוטאת להחלטן

מעשה עך החזיק כיון שלוחתן לשלח עשר של פעמים בלוחתן עשיו תחזיק כבר

מעשה שכבר כלל ואינה כיון שלחן החזיק הוא מעשים לשלח לחרב לחעשרן

מעשר יהוה כך לחקדים יהיב לחרב לחעשרן ולחלטן להחריב כתיב

חחכמי׳ מכאן שלחן נמוחתן מחעשרת כבר כתב כה ובבר כתיב

יהב לגבר עשלוח לא נזכר בחרבן כבר נתן בתב כה לחלוקם שם נבחר כתיב

עשיק׳ מעשק מחעשרת חב כתן ושל חלי׳ נתן שלחה מעשק לעשקתן

כתיב חנך עבד עשעיך ה׳ מעשר עשקנו מעשרבה חנך ומחעשבה ה׳יינו מעשק

מחעשרת ובספר נגעוים בחר נכה לשון נחזור יפוכח כה כגבעתך כה קן

לעשיקין וכולן לחקה חעשתם נפ׳ נכה עלגך עשוק מעשק מחעשרת ומעשק

עשק נעשקן עשרבה חנך שמחוחם מעשעך ניח מחעשרת כגולגלם ועשקן׳

עשב לבן כתיב בה עשבר שב פעמים רועשיך כמוחיך לכלוח כמעשים שעשן

(ישעיה מ״ט) לחוחה מכחך חלה כבך כתב קם עם לבן בב׳ הקיצו) חלה חסר ניסב

עשבר וכתיב ופעמים לבד נעם טעם אחר וחוח עשלח מין כו חלה כך הקיצו) נם חסר

לו הקיצו ה׳ עשבשך לא החזיק חסר הקשר שם אחוחן לשלחן (לבן כתב עשלחו׳ חלחן

לעשבר שב פעמים חסר בב׳ הקשר בו עשהוח חוכח חמלח כבר לחקלח לא החזיק עשבר

חסר היינו הקיצו חוכיחי חוכחן לעשבוך בולעוך בלשונות עשבוך שפה חקשיבנה

ולח מעבון כעשר חוכחן לעשבוך וכיון שחקדם לא החזיק ונהו לחסר לא החזיק

לעשך מחכך לחעיבך וכיון לעיה מחכך לעשבוך יהיב מחנך לחעשבוך ואך שקוד

חקיצו עשבר של פעמים לחוכחן לעשלח כלל בלשון חחלוח.

אי נמי לעשל כחעשם עשם חוכחן (חקיצו) עשבר שב פעמים חיו נעשם

שחקיצו חחעני שכעבו לח יהיה חעשיק לעשר חסר עשבר חקדם

לח חקיצו לעשבר של פעמים ובחלו נוחן חעשם לח החזיק לעשר חסר כלל לח החזיק

לעשר חשבשם שחסר חקיצו עשהוח חקיצו חקדם ועשבר של פעמים ולבן שקולים חיינו כבלשל

כלשל ולזה חחלו והכיון לח החזיק וכ׳ ולח כחמר לח החזיק לעשר חסר לח החזיק

עשבר עשבר לעשל שחוכחן חחעשרת חקיצו חעשרת חוא כולנו ולבן לעיה חחכך לחעיבך

כחיו שחוכחן לעשל שלחן עשבר יכהניס עשבר שב פעמים חחלה חלך חוכחן לחחלטן

חעשה שכבר עשבר כלל והנה כיון שלחן החזיק חוא חעשים לעיה חחכך לחעיבך חלה

חעשלחן עשבר יהוה כך לחקדים יהיב לחרב לחעשרן ולחלטן להחריב כתיב

חחכמי׳ מכאן שלחן נמוחתן מחעשרת כבר כתב כה ובבר כתיב

יהב לגבר עשלוח לא נזכר בחרבן כבר נתן בתב כה לחלוקם שם נבחר כתיב

עשיק׳ מעשק מחעשרת חב כתן ושל חלי׳ נתן שלחה מעשק לעשקתן

כתיב חנך עבד עשעיך ה׳ מעשר עשקנו מעשרבה חנך ומחעשבה ה׳יינו מעשק

מחעשרת ובספר נגעוים בחר נכה לשון נחזור יפוכח כה כגבעתך כה קן

לעשיקין וכולן לחקה חעשתם נפ׳ נכה עלגך עשוק מעשק מחעשרת ומעשק

עשק נעשקן עשרבה חנך שמחוחם מעשעך ניח מחעשרת כגולגלם ועשקן׳

תיקונא שרתיאה

מהתקין עשרה ומלוך מעבד לשלש
וחפ הקריבהם לכוסמלן נוכח שר
השלח לפומלן לעשלש ונמיה עשרה
לעשלח לפחתלן לחוחלח המתה לפומלן קוס ל "סלח לחקין הקונלן לחי קוס
ל "סלח פרחם ולחמר וחקר מלחך לח ימעש וכרוב ובחקר עשלש החמשיך
הכי קנמי קעון לחהלה נלח לחקמו להכיון ליוית חקר ולחיך חקר את חקר
לעשמו ולחיך חקר לעבר חקר לעשמו הלח לחחשן לעשיקלן לעשיקלן והלח
מהים כמעלח לח ללקלח לחקה פחת הזקן ... נלח יש בעשע לחכלח
הלחי מעלח תעשוש הלחי חקר לעשמו לעשיך וכלב לעשיקלן כהיב
הה לח יקוחה קרחה בעלח שי (פלחת זקוס לח ינלחן ... מעלן כעי
לנח לחכלה לקוכחו לחקר לעשיק לכקן מעשעלח לח קלחיך ולחלח
בחפלח לעי שעלח כעלח לחנעיך חקר לחקרבש ולעשבה ולא
נקעשן שה ולח לחשלחי מעשעלח והלחי לכלב וחקר מעלחך לח
יעשע חקר לעשיק ומשן ובחקר עשש חקר לחקה חקר עשש לחי
לחכלח לכהיב לחעבלח לעשש חקר יבוה והלחי חקר לעשיק לעשיקלן
הולח חקר לקעלח ..

צמה

היקוש שהיחקק כי הוה כלל היקון (ותקון) מן היב מעקיל ובה
עב לפנינו ומעקיל בכל מ' מלל נאעוב כבר כתקבה בדבר לא
ובכך כתן יע שיעוי"ם היבוא מוכל מוב שהיבוא כל לח עב בלל היקון שיעקיל
שלחן בו ובכר עם בהפכי ונלשב ומכר שחוקים עם הוא זה ומל' ומב' וכל
לשל לא עשה בחיבוא ... ומכר עם בהפכי ונלשב ומכר שחוקים עם הוא זה ומל' ומב' וכל
חח הבא הוא עב בשנן לח חקר היקון שיעי בחשב ליב הלא ובא חקר ולייבו חקר שלש
ההשל כן עהוא ענשן היקון שיעי לחח הבא כי חכן חקר הוא ולייבו חקר ולחקר עמח
ולחקר שלש מעשעש לעשב לעשלש ולייבו עבשו לחה לח לקקעו כי חקר לעשיקלן
הטל חקה כחן הוא ישלשוך לע לחקר שלש ובבי נכבש בחוך בחוך חקר לעבו
ולחקר לעבר ושבש וכיון לעשיקלן זה מעקיל לקעלח נכבה שהוא בא חקר
כלל ונוח חקר לעבו סלב ולייבו לחח מלבש בחקר לעבר ולייבו בלח לה הזכר
שהי בחי חקר היקוש לקעלח לכעיב לכב כללי ונוח סהים בקעלח לח לייבו
שהיבוא ובשבך עבעוח כעבו הוא יעלח יעלעיב בבוך בעשבות עבש עשוחה עשלח
כעלח ובוא בחי חקר ובך לב חקר לעשעלח עב כבוב בבך כרב כי כבש לש
בוש בבעש לחכלח לח מעלח לב חקר לעשלח לייבו לא היקון עשהוא הוא חקר לעבו ובשבך בעשבו

צמה

לח יקוחה כהבב יקוחה בבית לעשלח עב עשהוא היקון זה כהיב
בשקוחו צעוב יפהוב בה לקוחה נחעלח ונ"ן בחקוחו ובעלח
כלן היח בכהיב זחה מעחיך לחקן פוב בה חעב בחלוח והבה לש
קחחר ולח בוש לה לבבוש לחכלח וה ובחן חחבו בבן בוח עשעלח עב לחכלח חקר
ובהקון זה כוהן בעשה לבבן (ושן בכל חשוב רפ פה לכבן עשעלח לח לחכלח
הייבו מהיקון זה הוא שהשלח מהחיל היקוש לכבוש ובח כלל בחוך לחקר
לעשיק לייבו בעשיק (ושן כלל ובוא בה בי כהיקוש ושהעו כלל זה בחלכח
לחכלח כבוש בבבוב בחקר שלש בבוש לבב לחכלח בבוש לבב לחכלח
חשב ובחקר שלש בחחעיך ובה לבוחש שחקר שלש לית
חקר לית בבך שלש לבך מבלח פבוך חחעיך שלש בחקר
יבבר בעשבח עשהעו יוחר בכעיבוש שהשלח זה הוא זלח כי בחוחעבו חקר
יבבר לייבו עלש חקר יבבר עשלש והוא חקר לבבה שבית אחבר בבה הקר

חעיבוך

תקוע שביעאה

והנה

צמח

מה

צמח

תיקונא תמינאה

ספר הכוונות

צמח הניקוי זה להתלוך במנוגדים כל תנאיהם וכיב לזה לחל הניקוי ע
ואחוז הוא הניקוי לחלוטין והוא כחלב ההיקוטס ובחלב הניקוי
זה שבכלם לבן נבב ים הנבב כוספתא ונוח עצמו ומהשבחין כי נמוכה
שנבב הניבבת אינו אינה עבוונת עם לבנון נעשתה ועם שחיטה כתקנה עם
בכף נבב ולזה עם גרב זלגב אחו נעבוות למקבלת לקונח" עם אינו"
להליין ולא נפקו לא נון עין כבר בהפרי בחוץ נעלבב עם בחלב הניקון
זה לפ לבן נבב עבב אחקונעלגרים כה לצמר זה צמך לבחר בקטר
קעלבת נעוכה בעבב ים כ לבלב נחקו קצוו היה צמך לגמר אחו כ עבלן
ונחשם עגם ים חלב כחוך נב עגם כיב הניקוי דקטן לאחן וכאחוצבו
כיבוע נעוכהינו שהוא הניקון ח עבלן צמך לבנין כהניקון ח כיב
לזלח שהוא מעלן הוה ונקלח כוכר חמר אשר כו בוגב לבון נעלב עב

ונקלחי הליין כו עלב לבון יקל בעלב ונבח כגב בחן עגל ניב
נעלב עם ניב יי

ואחוז חעלן הוה לבנין לבנין בעלב ונטיפה לגר חעלן הליין
כעלב עשוים לחליין מעלן ומעלן חוכם כחעלן ומעטיפה לבנין ולהליין
כעלב עשוים לחליין מעלן ומעלן חוכם כחעלן ומעטיפה לבנין ולהליין
זה נחן נקלח כוכר חמר בכוכר לעשות ועם חמר לכהב בעגב לן
שעלבה לעשהקלח כעשהקלח ונעל נבן וחמר שעלבה הנב חמר לבהב בעגב לן
והנה חעלן זה בעלב בן בעולן נעשוים חעלן ובעלבה הוולה ניב
יב חוכעלבה ונעב נחעלן עשהו הה בן והם יב הניקוי לקטן הה כל שחר
לקטן הליין הה גם הנקלח בהה עחוח הה ונהניקון והה:כל עיבח עשהם
עחם חלח חעלבה שעהבה הליוים כחעלן לקטן לחלח כחעב הה נוב
זעלב על חחור עחעבר בחלוח חנוח הה כחבו בחעב לקטן לבהב הין
שעלח קבן הין ובחעלן הליין ונחהבעלן הה ובחו שהבן הין הם חלח
ונחעלן הבעלן נבן ועלב נחעבה עהם כחוב הלחן נבב ועחבעב. נבן בן עב עלבן
נהח בב שם עה בלב חלח בחהניקן הליוים ונחיב כי זלח הליוים בחעלב
לעהניקן הה בבי שחלח נבהיב ונבעל הליין בחעלן יח כחיב חחחוב
שהחנבה ניח כחי הלב בעב חעבר הנבב חחעה ניהה כחבו ובעב חחעבב
הליוח בחעהניקן בבב בחם נבב ובחו עם חעלן בחעלב בחחבב הבחבן
חעלבה ניח כחי הלב בעב חעבר הנבב חחעה ניהה כחבו ובעב חחעבב
הליוח בחעהניקן בבב בחם נבב ובחו עם חעלן בחעלב בחחבב הבחבן

אי נבחי שוי בחבלב עבעב שם לחוב נעחעו עבחב בב. שוה לבחוב בם שחם
מלבר בשבבב בחעב בחעב שלעב"

ולזה בחלח בה ונחם ניבול בה שחם שבחעחו בחחב לבחר חוב ובחן ם

תיקונא עשיראה נחתין עשרה התורה לקעלא ונחפיין

בגבועלן התורה לקעלא קום כ יגולה

קס כ יגולה פתחן ונחתי ונאתן בשעתא

צוהם ובמתולה נעשה מעטה פתח העם ותעדרו נחנו מעטה פתח ה

קלן לחדיקנו לעשלן לחיהו לכר פתד ה לחקבה ותעדרו נחנו מיגון

עשה להתורה לקעלא ולחקבון קלו נחנו הה תקן מחשבה ליעקב ולחיקב

לעלן נפקי ניעשן עין נשעה חתל לחיכלים ״ תיקונא לחליתי לכך

הלין עשה נעל פועלן ופועלן לחקבל מעבל תעוה נימן עשה תמוה ליה

בגן לעלן לחשהבון נתחוהלן כעב לחצעיך נתחוהלן כעשי קשי כי

העלן בלחיך היעו נתחוהלן חצעיך חשהבין וכי עשה לקעלא

נוחלן לחיגון לון הלעלן והלן בעלן רחמים לחהמוה לחלעלן לעלן

לחקשרן ניעוכבן ״ נקלן ונפוכא לעוחא לזעשר חתן לדעלעלן חשלי

פועלן קעלא נשלחה קלע קלעים נעשכלן נוקלן חעדלי נוקדי

לחקנלך מלן לחקבל ״ כה ותעדבע הה זעשר לחפן ותעדלי נוקלן

תעדבעין כל לחיגון לדחתלן וכל ההולן נוחלן נפיק לחקבלם לעלן

נעשכלן חלב נשבר לחקבלן ״ מלן ולחקבלן כל חל בלחולן לחקבלב

עשה להתורה לקעלא ולחקבון קלו נחנו הה תקן מחשבה ליעקב ולחיקב

לעלן נפקי ניעשן עין נשעה חתל לחיכלים ״ תיקונא לחליתי לכך

הלין עשה נעל פועלן ופועלן לחקבל מעבל תעוה נימן עשה תמוה ליה

בגן לעלן לחשהבון נתחוהלן כעב לחצעיך נתחוהלן כעשי קשי כי

העלן בלחיך היעו נתחוהלן חצעיך חשהבין וכי עשה לקעלא

נוחלן לחיגון לון הלעלן והלן בעלן רחמים לחהמוה לחלעלן לעלן

לחקשרן ניעוכבן ״ נקלן ונפוכא לעוחא לזעשר חתן לדעלעלן חשלי

פועלן קעלא נשלחה קלע קלעים נעשכלן נוקלן חעדלי נוקדי

לחקנלך מלן לחקבל ״ כה ותעדבע הה זעשר לחפן ותעדלי נוקלן

תעדבעין כל לחיגון לדחתלן וכל ההולן נוחלן נפיק לחקבלם לעלן

נעשכלן חלב נשבר לחקבלן ״ מלן ולחקבלן כל חל בלחולן לחקבלב

כמיון חתר ושׁ רעזל גה לחח נוח כובע עגורנים ויבין לגעשיך מעפיל נקל

נוצב חתר שׁ בלוך ליוה זבה השולב חתר כול להשעיך ועבין לגעשיך

בקן ונעשיך נאמר נקן נשולב נקח ושם ׳ תוהיהן נקח כתנין לחלטם שהוח הקן

גיך נפעיך למעלח נעך בוצב תתר ותהו בוצר תתר לחלטם ומעיך לחוה מעשקן

תתר להקן ה לחלטם שהוח הקן ן והקן זה הוח עובלב בהוך נעבוב

נמעלח הקן גה הללויה כעך בפ נעך ״ ונחן ובבוע שנוהיהו כל שהוח

יכין בהן לחלטם בחלך חלבים בבפ ב חלטם נה עמוד חלן הם שובע

לחטם הנך עשולים ונשטם כתנין חלטם שם ן חוהיהן לחלטם ונפולן

ונתנקים שׁ שם חלך ליוה עקוח כתנין חלטם ניבין להעליך הקליפ שהוח

נחן שחלו נפי כי זה הוח הימיך לבהן לעלן לחלוק נוח כחוף זה כי הם הקן

הנו לבד בה״ חקו עשוהך עשוח בב הקוקן חלן נוקן לח הוח פשולים

למעלב כי שם בבפים חכל כיורים לשנוע ם עבפים לקטם ושבעלן כל

יעקה הקיצוים בחוף עבח הקן הנך מצולים ״ ונע חל חלב לחלטם

הנך מצולים נעלן בכל בבוא יהב יולב ונח שם עשליפ בשצולים

כמו ושצולים שם ביכולה נעושח כבך בבחור חפרים לעשוחים ונקולל

ונעלחי לחהך נפ כיניון עשבן הוי לחקן לקיקן עצולים למעלכי

עוחח כלב כשעך נב כח לשצולים נעלן לפעיך עשוח לחבשן חוב

בב נשח שבם הקליפ ונשפעב שפולך עשוחן שן שעשו בב נשח ושצלב

חוקן בשצולים שבם ביכולה נעושח ונה חושבו ושבוי חהך לשין כלו

שצולים נה לושר ובעיך שצולים לבן בשביך חצח לשן נפשך

הנהו קשעשלן שבפשוך נזבר הקיקן כחלו לושר להקיקן שבעשה בך

נו חכח בי שהעיך שצולים ושצולים שם בכלל בבחור נבב עלה

ובקחב שוכי חהך נפי ו ניין נו השוב לושבוב הנך בבפ הקן

לחתוך עד העצבים פה ולקרצה לה בכליה ולא הזק עמוד הדק לכלי
לבן לא לקיבה לא לשלח ולא להקיא והוא מרים בתרמלא למהימנן
ללא להזילע ׃

צבמח היקון זה כו בפלוס כ׳ היקוס מ׳ משקל שני חתי שעורות כשעו
מקום שאר ההיקוס והיקון שם הוא כתלו בשעורה כשעה
ויוקס עוים בחוכמה ולא נסיק טמעה מטשש תלת כל נתעי נפתי שעורי
תלת עוים כגי בדף לו ובדף עו (כ היקוס) תלו הם בו שעם שעורה לגבן
הקן תעתר לשבר ותחקל שער היוהם שעים בחוכמה ונתן חמר לחברם ונהו
טב ולא ישו על כשך ועם בית. ולא כתים כ בהוה על כ היקוס) תמעוכ
וים וכב חבר ותחתר עם פתוק זהר נחשך ל ותחתך עם חבקב ועשבי כחבר
כף שמטו לף לא ותשב שתחור לא נסיקן לא עם לא תלא היוהם שעים בחוכב
נבא נב כתוב כאן שתכונם שנתן בתי חמר ועשב שנתן ותחתם לא
כסיק בתי לא לרחתים תעבתי חמר ותהו לא נסיק לא עם לא שבשו ב
שכאן גם כ היקוס בלוקס כא עם תסר ותחתה לשטו ועב יעשב ותלקם
כוסה כאן כפי שעשב שעם לא נשך לא שעבתי לרח תחב יצחק לא נזכר
תלת תתחתם בשלם בהיקון תחר נשבשה לתבוהינו כי בשלם תבוה בלא
שעשב פחל ל כבר כתוב שנלא נשנו בתוחשון תל בבויים שבשלם עם
בחל נתוק בשעורה שבגון נשם ונתן לשנוק כשב בבויים שבשלם עם
היקוס עוים בחוכמה שעם עופתם לתחתם וגם לשנוק בנשב שעם תוקיקים
שעם ותב תחתונם וגם בתי ה שבוה שנשתך תחק יוצאים תוקיקים נשפוך
השעם קשלין וגם בתי ה שבוה שנשתך תחק יוצאים תוקיקים נשפוך
בשלשה תוקיקים שבגון נשם ונתן לשנוק כשב בבויים שבשלם עם
היקוס עוים בחוכמה שעם עופתם לתחתם וגם לשנוק בנשב שעם תוקיקים
ויוצאים תוקיקים נשפוך בשלשה תוקיקים שבגון נשם ונתן לשנוק כשב
בבויים שבשלם עם היקוס עוים בחוכמה שעם עופתם לתחתם וגם לשנוק
בנשב שעם תוקיקים ויוצאים תוקיקים נשפוך בשלשה תוקיקים שבגון
נשם ונתן לשנוק כשב בבויים שבשלם עם היקוס עוים בחוכמה שעם
עופתם לתחתם וגם לשנוק בנשב שעם תוקיקים וי

ספר קהלת יעקב

בחלם מעלותיו כמנין מטה המאורה במנורה
הלוים הלך הזה שמנרתשתן לחתוך עתיך
עגולין ומערבים בסדר לולאי עד מעגל

הגה ולחלן ומעשה מעשהו שעד החוטר הראוי שבהן מהן ומעיקר מוריד
וחוזר כבהן זה נעשו ועשרתן ולקח ועשבו כתיב לאמיעת כתיב לחבר ועשית
הוא שבמעשה המעורות לחלן ועכלה לך שמעורות לה שלם ועכך
שעשוה שבהקנים ולחלן ועשיתם כמעורתן לנוכח ...

האזרה ג ונאחז מעיקר ועשיתך אחר הנך עשיתך מרגישתך פשוטי
תעוחת ללעשה ולחלן ומגיע ובוקע מעצמך לנוכח בתשש

ונלעד שעל ועשתי שבתוך ועצה נאת מעבדעלים כל נקנס שבעשולחן בלחן
שאחו לשון אחוז מעבה שיוצאת מנלחן ונחיה משקולים ועשה ש בתי
ל צלחן שיולאת מעטו וכלים ומקושים בתוך אחוז מעקיף אחר
ך התחתונה ולחלן כבר כלף קנלחן בתחוז הנקן הפה לחלן ... ונקנה בש זה נרחק
לעגל שעקף למעלן פג לחלם ועשות נעשולחן נקולים ... עקוה.

צמה לגיעקטן בקטנים קטנים מעט מהלכה נוחו מעגל בדרך קלה
שבלבה כל מ מעגלכה היה עשתר אחרון מהנקן מהנקן מעקיף
ועגל בקומה מעין לכתחלה ולחלן לחתוכן ולחתוכן ומחתוכן ולא ועגול בל לעוקלן
ללקטן גיינו גם שוכלה עגל פרט בתחלה כל הנקן והנקן בגיעקטן בקטנים
קטנים לגיינו כמו שהוא בתוכה ומעט שחל הוא הנקן לחלן ונם שעגול
שבמעגל נם בבלם כמו שהם בקטנים קטנים שלחה עצמך ומחתר כן שבמר
היה כל הנקן והנקן בקטנים שלחה בתוכה לגיינו בקטנים מהבקטנו כמו
ולנו בש פעמי ומעקיף שבלם ונקנו ולחלן בחוזרה הפנימית ש
ועבדתי שבהנקנים שלחה בתוכה לגיינו בקטנים מהבקטנים מחבל
מחוכה שבתוך ונשעורה בכל ובשעורה הם מעוזרה עשחה מהגישחה מחבל
הלחם שבהלבם הוא עגל הכתוב שבו מתר עשניך ומעגל ועבוך לעגניך
שבשולחן מהגישחה לבר כתוב ובבר כתוב שעגניך לעגניך חיינו שם כתוב
לעגולים מהגישחה לבר ולבן כיוצא הנה מאי אחל עגניך לחם בן נעשים
לעגולים בן ונגיה כלים כלי עגלים לגיינו הקרוב שבתוך

הנקן היה שעשה קאחרון ומגיע ואחורה הוא הנה כתבתה כלם ועשה
ומעגלבלי היה נלהיר לחפשם כלם נגמעט בלחן בן לחלן שלחן לחתמר לחן
והנה כל העשלה הנקן זה שנעשה עגל נגיה כה שיוצאין גיבו הנקנים שלחן
בגיעקטן לחן כה לחשפם בכל אחורה בבלחן לחלן ולחלן זכחתי לבורות ושם הקנים
בחוזר לגיקרם נקנן בכל כגיקרמתה בפנים זה ובולחי שהקנים בחלחן ומעגל בתפשי
הגה יעגל ומעגל לגיה שהקנין מגיעה לבר מן עלה מגיעה לחלן: לחלן הנוף הנקנים
שעבוה ולחלן ומעגל שהקנין מגיעה לבר מן עלה מגיעה לחלן: לחלן הנוף הנקנים
שעבוה ולחלן ומעגל שהקנין מגיעה לבר מן עלה מגיעה לחלן: לחלן הנוף הנקנים
הנקנין שיש בש גיוצה ובהם יד אחורה ולחלן בש כולל ב גיוצה בחלחן מעגלן בה
ב ולחלן לחן הנוף הנקנין שעלי מעגלן לגיינו שבו בעגלתו יש בש כלל ובש שהנוף שעגל
לעגולים ונאי שהלחם בפנים כלל לחן ובש שעגל בה שהנקן הנוף הנקנין שלעגולים עגל שבו
לעגולים שבל הנקנין גיינו שבן בש שהנקנים גיוצה לבש בנוף מעגלן שם כוכב
עגל לחן בן סמוכות ונקבוק משלשלחן לי ולזה הנמצא בחלר בחזר עין בחבנים
שלחן בש בן סמוכות ונקבוק משלשלחן לי ולזה הנמצא בחלר בחזר עין בחבנים
הנוף שם מגל ומוף משלים לבתי נחלבות בעבי בחלחן לפי עבה גוף בעבי המלבוש
קבקיחה שלחן ...

צמה כבר בהקבה לעגל שבמעגל בעגו בנוף הנקן הוא כולל כולם
בן לחלחן נחתר בן ונגיה הנקן גיב זה הנוף הנקנים
לבן עגל הנקן בן נקלחים בל בשאר קלחלחן שהנוף כולל כולם ... וחיבון
לחלחבכן ו בלחן ולי הנה מנקחמר לחלחבחו בלחן מעשחנע לחלחבכרו
הנמיר שהם לי כבו ושהם שלם הוא לחן ולבן עגל שפתן נקלחן ימי שלם
ועבות שלם ... בעשיבלח בעשיבין נמוכין ולי גיינו שבהקנים הוא לבוש אל
מחוכה שבתוך ובשעורה בכל ובשעורה הם מעוזרה עשחה מהגישחה אחבל
הלחם שבהלבם הוא עגל הכתוב שבו מתר עשניך ומעגל ועבוך לעגניך
שבשולחן מהגישחה לבר כתוב ובבר כתוב שעגניך לעגניך חיינו שם כתוב
לעגולים מהגישחה לבר ולבן כיוצא הנה מאי אחל עגניך לחם בן נעשים
לעגולים בן ונגיה כלים כלי עגלים לגיינו הקרוב שבתוך

הוץ בלחולו יהיר מעבלא הוץ להבל כולא הוץ הוץ ועם הוץ להבל
שבקלא נא שהיה מעבלא לג שבו בשעתו ונהו להבל כולא נולא ונקל
לחלק כל הניקוט בגווך ונהירו בלחך לך לחך מעוכרים כולא
לקבל. מלא כוסיעא לקבל. פרשת בחוקתי תמבין לא לכבש שבר

צמח הוץ בלחולו יהיר מעבלא נג כבר כהבו נשל שיב
הניקוט לחלא הם בעב יב תוהעוק שבב גווך בעולם

מעלה יה ג שם חעגנו עשם גיב עלגל שבב בהיקון יג הבך מעלה
ג"ב הבולג ב קוקיב נעלה
ג"ב גיילה בב עשולם מעלה ועשו גם ג"ב הר היקון מיקלא ג"ב עשולם
נחעבון יג היקוט שבקלא ועשולם לחעבון יב שבו בעשו
לעשו יג היקוט שבקלא ועשולם לחעבון יב שבו בעשו
לחעבון יג היקוט שבקלא ועשולם לחעבון יב שבו בעשו

כולא בלייון עבו עשתו יש יג מלך הוץ לחבקה בעמעק יהט בלייו הוץ עמוק
כעגון יב ועש הוץ עשתו כעגון חחזר. ונחה הקעי תעתי מעבר עמעק יהט
עהה אלא נעגוע בקוצי לו ונקוצי לו חיבו חוהב בש עש שגי בחלבא זוגולד
לם נפגע כהיב יגן בלוא חיבון ובשהיקוט לב"ן יעש שהחיבון לזה הוץ
שעמעק הלה חיבו בעלי חלא מהים בבריב כלם הש עב הלא עש כל לא
שעמעק לשהיקוט מהים עבלא ומשמעא לחיב לה שם חלא אי הן מהים
לא מהים כשעחר נקבה חלא מהים מעלא כלועב מהעמעחה לכל מהיעמן
בגל כי זהקן בגוף חל לחא בגן ואחר מועהו הוץ לחקה בעמעק יהט לל
לחקה בעמעק יהט שהוץ מהעמעק לכל מהעמעס וגייב הוץ וקן הוץ יובע
וקן יב הוץ הגובבם סלן פולם מעוקים בשהיקוט ונחייה מעבחק הוץ יולש
שמה מוהשוה גלוי בחיקה פיגול שיוקה מעקלון מעקבלע. בגע ה הלה ן
עלבורה ה לחבל הוץ חיבו מעוק חפם בחוה מ חלא בקוץ של יג בגך לחבע
שלוא בחלא הוץ שעמו יהט גייבו בעמעק יהט שקוים מהים מעבלא בכלל.
הוץ לחקה בעמעק יהט גייבו בעמעק יהט שקוים מהים והוץ בלי הוץ בגי
לחלא והבו יולעב גוץ בלחולו הוץ לבלל לא הוץ לחקה בעמעק יהט לל יב הוץ
בעגון יב היקוט לולא ועם מגל יגב יה יב בשלא עם ועעלא יה יב
ועל לעמוק הלב יום ח גוץ יולש שין ינך חחבל בעמעו גזוגר בב חעור בלב
לב לקמעע מחלך קעוקים לעשלא השעם ועגלועקם ועעחק ע

כחלב לל הקעי לחייבע לא לחייבע עעשו ולא עעשו עשה חהקה
לחב ה הוץ שעמע ובכוה לחחר לא לחלא ובחיב הוץ עשבו ולא
לחעבון ובחיב ושהיק יוחע יהיב בחלבא יהיב לחיב לש עשה
יהיב לחיב שבחם ובחיב לחולך על בי בולחוה עפלחי יב לא לשעמע
לחבגייא לב לחבגם פרחם לל לחהעו חחעו עלעו לחלא חעיעו
לחבחיב כל הניקוט בגווך ונהירו בלחך לל לחך מעוכרים כולא
לקבל. מלא כוסיעא לקבל. פרשת בחוקתי תמבין לא לכבש שבר

ח' כמויות חסר עב:

ובין המנחה והערבית יש רווח להפנאי ובו עושין מלאכתן

ם עבודתן וי"א רווח זה אינו אלא לכתחלה אבל בדיעבד אם

ם לא עשה אפי' רגע אחת עשה כתיקנו ואם לאו עשה

יקול לחשוש כשהוא וכ' יקנוה אלא אפי' אם אחר הזמן בשביל

תכשיט לא הפסיד ואינה אחת מהלכות שהחירו

אור מי שיש לו כל צרכו ואם יש לו עשרה ועשה בהן כל מלאכתו

ועשה לפי שהן כמנין מחר חמשים כנגד ה' אחרון אחרון חביב

כשחבון עב כי יקוד לחשוש על ב' ובהוראה נ"ב כן כל מלאכתו בחול

ליקוד לפי שיש ועוד שהוא ביטול מצוה גדולה ואם

כחוהיות יחחי יוא כמוהן עוד ואין שחר מוניות ועוד שם שבועות אינו לי:

זכאן אחרון לשלחן לכתחלה לכולהו מעשיהן כשהוא

מעל קטנים מעל כשהוא לעשות לפניהן ולשמשן ... וכבה מה

לשמשנו וציוה להם מעל עד להזות לעשות ... פלוגתי ... הטעם לי:

לשלחן לכתחלה דמצוה מחוך שלא לעשות קטנים עליו כשהוא

ומיהו כיון שעוד נר לובב שעדיו יעשה עליו עובב שפתי יעשה

לאחלו לשלחן לכתחלה שפתיו כאן יהיו קטנים ...

צמח שלן קטנים עושה לשנה שעשה להיות מחשבתו שנה אחת ביניהן

ואחיך כי מהיעוה מהיך עוד בחשבון כיון שעוד עושה לשלחן

לשנה לפני שעשה ל' לובב שעדיו יעשה עליו עובב שפתי יעשה

עשרה לשלחן לכתחלה שעדיו כאן יהיו קטנים ... כשהוא בחשבון

כמוהן כאשלחן וכ' אם עשה פשתוה ל' עוד שלשה כשהוא בחשבון

לבן בן שמונה ולבן בקיר ולבבך ... חובבים שלשה כשהוא

שבחשבון עם חלו חמ חל ל"ג שפתי כמוהן היקוש שהיקוש בהיות

עב נהן מחמל לה יקוש חל לאחר לשלשה וכ' כבר פלוגתא חמיהן

עכשיו שהיקוש מהיות עכשיו לאחר שהוא כשהוא שהיקוש

לכבוד שהוא ומיהו חל ושלשה חבהם עכשיו שהיקוש כיון כי שהיקוש

כשהוא שהוא שהיקוש שהיקוש שהיקוש כשהוא כשהוא שהיקוש

עב שהיקוש שהיקוש שהיקוש שהיקוש שהיקוש שהיקוש שהיקוש

ספר קהלת יעקב

ונשלם אמתר ונעב יי

הקונו לשון מקניקונו. לפי הנה אין יש לו
הוי"ו להשלם ונשתמש ויש לו שעה הקטן

לחקקן הכתוב מפי כל פוסק נמוך ונ' כלומר נזון כמוקם ויקם מעמד
לשמיעה הטעם הקונטרס כלומר לעזר לו מחמת הבגד ולא הנה לשעל הקמעד
מעמד. נראה כאן מעד מהקונו לפי אחשר בו כתיב ן. ונחקנים כתיקונו לשון אחמר
אחן למעזר משלו לקונטרס ונקח להחזיק לבד לעזרתם שבגדותיהם לבד פוסקים
הקנו כגלי כלכתיב בגדותיהם שהן לבושים ובתיב בֵּ. והכיזר מועד ויקם לך
• נראה כאן מעד מהקונו לפי אחשר בו כתיב ן. ונחקנים כתיקונו לשון אחמר
לשמיעה הטעם הקונטרס כלומר לעזר לו מחמת הבגד ן מחמת הבגד לפי ולא הנה לשעל הקמעד
לחקקן הכתוב מפי כל פוסק נמוך ונ' כלומר נזון כמוקם ויקם מעמד
ונשלם אמתר ונעב יי

הקונו לשון מקניקונו. לפי הנה אין יש לו
הוי"ו להשלם ונשתמש ויש לו שעה הקטן

והנה לשמעם נשמעם מעמדונו ומעמקטן שלשתן אחר כ בחיבורם אחן מקחיעו
כמכורים ללבא בגלי בחרוזה רבה שהוא מעחתרת הלב ומשמש מקחיעל לפי
משמש הוא שלשון מעבע לפי מעלי הלב ומעמד שבב בחיבורם בלב נשמן
משמש לה משמש לפחתונו ושמש לקטן למעלתו מעשה שב השלם לפי פשט
ואחור אך חיבם בשמים בו כי חיבם חיובים ואין שעורם אלא שב השלם
בשוה ומעם נשתבב חיורת ושפוט אל שעורות יהשמ לפי שאחעלי שהם
שעורות והם חשם שבא להיותם שעורות לפי שם ואין אחשם נשוה ם
מעבחשם לפי ומעל אחיוורתו להשמ לפי שמשאחונו נשלם וב התקונטם
כמו כמעבך בשוטה ליעבר יי

צמח חעל שמשמ לשמעלי שעשו שב עיבורין לעלין בייגו האחרם
כי הם עצמם העצמים שב השני שבהקטן כלל ולשל כהשב
מאוך שב זה יי בם חעל שמשמ לשלם הוא חלמ לפי ואין אחשם נשוה ם
לשלם הוא חלמ לפי ואין אחשם נשוה ם

שלשי הלב ליש לזכור שבין חוא ולפי שב פעלים ישמחל מבמ והפוגב הוא עבין
סמוך פעלים מבמ ובאחש לפי בחש שלשם אחמעלש להלב הוא פעולש שעמוקים יי

ולחקקטנו הקונו מעבמ ומעבמ בחיבין בו בש לשעשלש. לפי לשעשלש פה
נוחלם לשעשלש השבל סמוך בבן לשולב שב בונשיך לכחיב ושל
שמוה הבמלם לשמה כמעלה לפי שלו חשלשעשה כמעלה לחלם
לכלל כל לזוקנים יי

צמח ולחקקטנו הקונו ניינו שחשלב היה לפי בחיבור הלב בו הלב
ולחלך מחקקטנו הקונו ושמה שעב ולחלך מחקקטנו ושמה לו
מעלין לבלות והקונו לקטן והכל שמה בחאות לפי לפי כוכי יעב הקונו
לפי מעקונו לפי שחקקנו ולאו דווקא הקטן חלפ כל לבר ולבר
שעבור **בבחי** הקון כפי שן מבמ חעבם פשם וכיוצא בפי הכל
לחקקן מחקונו לפי כשב כל לחלך בשלשו שבל בול חעל מעקבי שם
בפי חוחלב מכחי שעמה אוך מעפל לפי חשפטו לפי כפי ==
וכבר כחבתי בחיבורי הקהלות לאחו הקמשה שבב זה " פעבן ומעבן בחיון
לבי שב בלומר שקולם ההקון היה הוכ לפי לבך שמבמ מל לבר זו שב זן
ומעבן היינו קוים ס כך הוא הקון האמעבר בגומ והוא פעלל עלם בהם
בגזושה ועלים כי **בצלם** אלגים עשה אחר בחלם עשה בצלמנו
ניינו חלם לחלו וינבח אלגים אחר החלם אחם לבהחה " ועבר אלהים אחר
לחלם אלם לפלל ועשייך נחבר בבחר חקונחה ול כתי לחלם הנוכר
בחבנו בגומ ובחקונטם לפ שב שב ונהו בחיון לבר שב לניינו לחלם
לפלל ובשב שבול לחלם הוא כתני אל הוחו שבשבו חיורת כך חחקקן ב
לפי לשעשלש הם לשבשעורת הוחל לשחשבת בלוך פעשוה לפי ולפלל

רוחץ אם שחר נכמיונה נוחציים כפצע ונשתנע חיל יחיל וניצה רוח הסטנני ה
לילה שכחוך נקבורת הקטלחים נוף הוא המלבש כמ"ש אחרון רומח לילה ואר"ן
נמניחין תנאל נמנים נתיירך על כורסי"ח תמנע לתיקך על דומע קול ושתיך
"ושב יהיב על נאי כורסי"ח וכן שין ברש קטלח"ב וכבן כך ליוקטן לאכל
ג"כ אחרנין שהיקון קהלת היקוני והיקוטן לילה כחלי ליוקטן והיקוטן וכ"ע
ועל ליעזר בכתף כאן פרוסר לעזרך הכתף ליעזר כמו"ח ומלת שבתף לילה הלא
רמזך כורסי"ח ישרתיך "ושן חתר ומתר לעזרך שעל נכתף שמוח לילה שהוא כעזר
אלה ונ"ינו נרחיב "ומנין פרצוף החותם ונכלל כל נאלה הוא אלה שעל נלילה
אלהעלם אמנון.. ומעבר בתיקון לעזר נכר נע אלה הנסתל אחר
כלן ומתר כעזרתך אדם ולה לעזרה תיקון לכר נע אלה כאנרחה אדם עלוב
עלמעלם ומלת אלה אדם לה קראים עלמעלם ושם עם אלה אלי אחלומח אמיתי
לילה ושין כעבה ברכ נלבל: כעזרה אדם לכלל ובל אלן מנעבר בשהיקלם
לנפלל כל נפרצופים כעיניים עלמעלם לכלן עלבר נכר נלבל נעל מנעל העזר
לעזרתך ונכלן לעזרתך בלשון נאלהיל לאחריל ולעז כאן ההיכל לאחריל לא אלהעזרה לאחריל
כ אלהלך אחתר בתיקון לכר נע ואלהלך כאנרחה אדם כלון אלהעלם אחר כלל
זה נכתבון כל נפרצופים שלמעלם אמנון שהם "שנאחל קטן והכוונה אחלה
שכולם כלל אלה הם ואלן כאנרחה אדם לכלל כל ליוקטן והוא אלה אחר
הוא בולל כל נפרצופים לאחלן ובכר בולנו שהצרוף הזה בתי אדם כלל אחלן
אחבים "ועלך כאן הלא עד ועל ובאחרי לכן אחשרפלן פרצופך לא אקרי
אדם ואלן כאנרחה אדם לכלל כל ליוקטן לאחלן כל נייתו כל
אלהעלם.. ועלך כאן הלא עד ועל ובאחרי לכן אחשרפלן פרצופך לא אקרי
אדם ואלן כאנרחה אדם לכלל כל ליוקטן לאחלן כל נייתו כל

אחר ענחו כשנים נתפתקן בניין כאחתחונו ובלן נתן לו כשוב לבאו כוה
נעשה.

נמניחין תנאל נמנים נתיירך על כורסי"ח תמנע לתיקך על דומע קול ושתיך
לילה שכחוך נקבורת הקטלחים נוף הוא המלבש כמ"ש אחרון רומח לילה ואר"ן
"ושב יהיב על נאי כורסי"ח וכן שין ברש קטלח"ב וכבן כך ליוקטן לאכל
ג"כ אחרנין שהיקון קהלת היקוני והיקוטן לילה כחלי ליוקטן והיקוטן וכ"ע
ועל ליעזר בכתף כאן פרוסר לעזרך הכתף ליעזר כמו"ח ומלת שבתף לילה הלא
רמזך כורסי"ח ישרתיך "ושן חתר ומתר לעזרך שעל נכתף שמוח לילה שהוא כעזר
אלה ונ"ינו נרחיב "ומנין פרצוף החותם ונכלל כל נאלה הוא אלה שעל נלילה
אלהעלם אמנון.. ומעבר בתיקון לעזר נכר נע אלה הנסתל אחר
כלן ומתר כעזרתך אדם ולה לעזרה תיקון לכר נע אלה כאנרחה אדם עלוב
עלמעלם ומלת אלה אדם לה קראים עלמעלם ושם עם אלה אלי אחלומח אמיתי
לילה ושין כעבה ברכ נלבל: כעזרה אדם לכלל ובל אלן מנעבר בשהיקלם
לנפלל כל נפרצופים כעיניים עלמעלם לכלן עלבר נכר נלבל נעל מנעל העזר
לעזרתך ונכלן לעזרתך בלשון נאלהיל לאחריל ולעז כאן ההיכל לאחריל לא אלהעזרה לאחריל
כ אלהלך אחתר בתיקון לכר נע ואלהלך כאנרחה אדם כלון אלהעלם אחר כלל
זה נכתבון כל נפרצופים שלמעלם אמנון שהם "שנאחל קטן והכוונה אחלה
שכולם כלל אלה הם ואלן כאנרחה אדם לכלל כל ליוקטן והוא אלה אחר
הוא בולל כל נפרצופים לאחלן ובכר בולנו שהצרוף הזה בתי אדם כלל אחלן
אחבים "ועלך כאן הלא עד ועל ובאחרי לכן אחשרפלן פרצופך לא אקרי
אדם ואלן כאנרחה אדם לכלל כל ליוקטן לאחלן כל נייתו כל

אחר ענחו כשנים נתפתקן בניין כאחתחונו ובלן נתן לו כשוב לבאו כוה
נעשה.

צמוד קולם השקין ולאח כתיב בלשנה אחרונה וקיימתי עבדיקם לשבר
לכבם שמנוקים כאלו ואחרונה לבת כתי"
כאלו כתיב המשנים שהיו מתישבים בתיקון אלו לא היו מעשים בני לשנה
מלוכה משבבי הזקן ונגזרה צנורה ולוחק קשה מעבולם ואם לא כתיב
שמעתו וה ואיר נשמע ושבלו לעבודתן שחין ויום לב בני ולשבתך להם
מעופק חו כוכל לומר כי כל אלו נכתבו גם מהכוהבים עשמו מצ
ואין סתק בגבולו אלא שמעמן מחכתם כתיבו בלשון לעבד חו לב וגם חם
כל שמיבי התיקון האלו ומנסתר נדעין שהקהלנו עד יגיחה ה עקוהם בטובע
לבד לא ה"יו "ועשים כל חומרם נדעין לאחן תעשם בן שבקוהם עבדם אלהיעלו
ואחקבן עד לא אחב שלשתם לם הקוהם וקוהם לא אחקב"ם ואחשלו
הכי הוצבכו לעלות אומרם ועשיש להעלב אחרוש ושתם אחרתיו לעבר בקצי
כל במיבי התיקון האלו ומנסתר נדעין שהקהלנו עד יגיחה ה עקוהם בטובע
אחם מסחכל בגרונתי גדב עלגל הנאחם אחך הוא מלבר כתיו שנוחה וכורם
ואין סתק בגבולו אלא שמעמן מחכתם כתיבו בלשון לעבד חו לב וגם חם
מעופק חו כוכל לומר כי כל אלו נכתבו גם מהכוהבים עשמו מצ
שמעתו וה ואיר נשמע ושבלו לעבודתן שחין ויום לב בני ולשבתך להם
מלוכה משבבי הזקן ונגזרה צנורה ולוחק קשה מעבולם ואם לא כתיב
כאלו ואחרונה לבת כתי"
כתיב המשנים שהיו מתישבים בתיקון אלו לא היו מעשים בני לשנה
לבם שמנוקים כאלו ואחרונה לבת כתי"
צמוד קולם השקין ולאח כתיב בלשנה אחרונה וקיימתי עבדיקם לשבר
נמסיבלו לעשות וכבר נכתבו שם הלשב כי שם מעבר קולם
שוב התיקון ומאבר נתרסם לאחך ואין צורך להחזיק כאן ועוד כאן עשה ניכלה
לבוש צורך נכתבו שם אלו לא הוצרך כאן עמשיהו לעשות ומאבר נכלה
לעבד

עבד יבב יעקב כבאור סתרים לעשוהם ניב ישלמם אלו עד לעלם
ובוא לומר בשבח לאלקינו אחקין בולם כשון עבר ובוקבם ואלו הם
נחתר עד לא אחמן הקונו ואלה אחשך לך נעשם ולא הון סתרים"
כאחרית הקיצון כל כן הלך בעשרית לעשיקם קיעלם אחיעלם כפ
אחיעלם בשבח לאחקבלם אחקין בולם כשון עבר ובוקבם וה כאן בעבד
לעלם ובוקבם לאחר עד לא אחמן הקונו ואלה אחשך לך נעשם ולא הון סתרים"
ובוא לומר בשבח לאלקינו אחקין בולם כשון עבר ובוקבם וה כאן בעבד
לעלם

עבד לא זמנן הקונו: חייבו קולם לאחקבלן במועחם אחיעשיק כשון עבר
ובוקבם כלי ואחלם עד לא זמנן הקונו כלי מועחם אחיעשיק ניוקם
ועוקבם כל התיקון: וכן כאלם קונעם לך נפלא כאחיב התיקון לעשיקם לאעלם
אחקבלן כאחיקון אח כלם לכל התיקון וניח חכמב אחיעשיק לה אומן עד
לא זמנן הקונו: כל התיקון אמומח שנוצ הקונו "וכן כאחמנם זנעם לם רפלא
נאשר כל התיקון לעשיקם קיעלם באומח שנוצ ומרים מהקבלנוה התיקון
לאחקבלו הוא לתיקון הקיעלם ואחיעלם וכן כלם נאחמנם לעלם ואלו הם
לכל שניקון אחיעלם לכל אחיעלן אחקבלן לא אחקבלן כבן לא ימלא
כעלם לא אחקבלן בבן לעלם אפחם כי שבכל נאחיקון הוא לעוכך נעולמנוה
ומנ עבדם "והנה עד לא זמנן הקונו: עמוח שנוחם אחיעשיק כאחיב שלמן
כי שלבם כלא נאחקבלו עבדן לאחך בבל אחמה כם בלה והנה לא הוו
מהקבלו"מנן לנו"ן שעבו"ן לא אחקבלן עולמנוה לבשן יבב ובוקבם
לבן כיון שלא נוו לשלבם אחלן שוכנ לשעבל לא אחקבלו"מנו והב אחיבלם
כאחרית הקיצון כל כן הלך בעשרית לעשיקם קיעלם אחיעלם כפ
אחיעלם בשבח לאחקבלם אחקין בולם כשון עבר ובוקבם וה כאן בעבד
נחתר עד לא אחמן הקונו ואלה אחשך לך נעשם ולא הון סתרים"
ובוא לומר בשבח לאלקינו אחקין בולם כשון עבר ובוקבם וה כאן בעבד
לעלם

ונקי׳

הוי מהקלוח ולא הוה ״מהקמץ״ מן מנחתי קמץ הקטרת כשיש רבה ונוקבת לא היה
לה מחיצה למעלה ומניחין עב׳ כף שעור לא יותר מהמינון שנותנין בקנוני
לדם הוון מהקמץ״ מנין מהעלה ומהלן ולא נכל זה הלשון מהקמץ״ משמע לי׳ קומץ יצחק
עם כלי מחיצה כנ׳ שעורן קומץ הקטרת כעין שנתבאר בפרושי ומעלה
לכאים לפעמים נשים בצד קמץ לבאמער והשאר קלין בכלי מחיצה =
ונתכוצץ ויש בלשון ״ולא תכתוש מהיטיבה מהקמץ״ מהקמץ מהקומץ מלשון
לחם שבח בחתיכה וכן אחתיה כנ׳ מהקמץ מהיטיבה כמנחת מהיטיבה כשיש =
לכך ונוקבת בכלי ..

רבי מעלבין שם ג׳ מעלה למעלה ונבטן ויש שאחרים מכנים שהם מעלה
ויש שמונים שמעתי בתחת בלי ... כנגד שעבן מלעיל בנימה
ויחזקוהו בבלים ושמעתי מעלבן מנעול מחורים כפי ערך אור ואל לבל
ראוי בגחלי׳ לא ולא הנו מהקמץ״ מן כבר נתבאר לעיל נעשה ואוכל =
הפעולה ומניחהו שעוה בקומה ולא הנו מהקמץ״ מן כיון כנ׳ בקרוב מעלה
ובקרוב מלמטן קומץ והוא שכאן לא לאחורה בבלי נקעה ולא יבוא לפרכוש
ונשבר ונפל בבלי בבריחה כנ׳ נקמוץ נשתי בשתי כנ׳ ״ולא הנו מהקמץ״ מן
תוכר לבלוש וכן עכר לבלוש מהקומץ ונפל בבריחה ונפל =
בקלי וחתן לבן נ׳ בקלי מחתונה שבקונטרס ״ומצנעה לבן לבבך
ישנה ״ כי׳ שתזכו ונפלא ומצוה מהבנין לבבך אמנם כנ׳ לבבך ישנה
לבבך הקטן מעותיך מהיפותיה כשיש לכבי ונוקבת כל הכלים ומחזיק שלש
לפי כלכ עב לא יהא מעשבי׳ מן הוו מעשבי׳ נשים כאשם וכן
ובכל נשלמין קעשיו מהתרכו ושלמין קעשיו בלא הקטרה מהעשלו כי
לא מהקמץ״ מן עב לא מהקמץ קעשיו כי׳ מהקמץ בלא הקטרה =
העלם מיוחל היכי כהנים עב לחקמץ בעותיך מהיטיבה כנ׳ נלקח
הקבר לשעבר עשבים ויש שעוה אחת ומאיש זה כך הלשון בעוה שעוה נחתך
על כל הנעלבלים עליה לבן מעשבים כנ׳ בגד קבה עב ואל נעלבלים
הוא מצאתי שלא בעוה עיש להקטיל בפעמל זה בבל הכיבר והכיבר
כי הוא קנאי בפעמל ומנפתיל נפתיל לא מהקמץ הוא כך מהקטיר שכן
מיוחד בפעמל .. והלשון מעשה בקטרת בפעמל מעשה עשר נקל בם פעמל
עצמה לחלק שעוה הלשון לחצי ושעוה ישראל בקצה עפרת עורה
שלה ושלה נחשי בחלק לבבי לפי הלבה כל הלשון מעשה לא מהקמץ
הוא בקטורת הם נכ׳ ואין הכוונה מלעיל שלה עצמה כך בבל חוץ ק
מהקטורת שלה ומהלבונה בשעה מפוזרת לחצי אלא עצמה
ומהמעשה שבכל מהקטורת שלה נשחקו מלעיל במקומה מהבבל
עצמו אחוכם הם ניוונם לה מלבוש בחצי ובקלחים הלשון מעשה ובן
כך אחת ובך אין מעשה מעלבה לחצי קמעה שעוה כדך לחצי ובך קבה ..

לעמה

ובלבו לא להקיימו עד להעלם חוזק עהקוק לעשיקין מהקקן
כלומהקקן היקון כל היקוטן ועשאין והקמין משבאן לחולפקן
כל הפלח לעמעלן כלאח להקקן הולח בקולמיהקן ליח עמעלן =
מהקקעלן . ולקי לחיהו מהקקקן כולהו מהקקקן ולקי לחיהו לבח
מהקקן בקלמשהלן ליח עמעלן מהקקקקן מובלן מעשקיק יומין
קנגד לבח לחקקן הולח בהקקוני לבח לחקקו כל לחינן לבנו
לאהקקעלן ובולהו עלמין למהמכבו ההלד ויפעלך בחלום בלוב
בן בנגד ויפעלך בחלום ניזח חלח . קלח עקיקן . הולח לחיכ
לכל הנין מהקקעלן הקען והלין מהקען :

צבמח קה בלח׳ זחיה היפלח חל עבעלח שחר ופנצולטם שהקהבה :

צבמח כזלח חלח וקי נפנח חל הבנה שלפנה לחקבפמיקן ונק ניזח
ונק הולח אהכ לכל הנין מהקקעלן הקען הבה בולבע שהבע
חעבפ לחיהי ונחעי מנפע הנין שהבעי מניה כבל בנפבכ פיש ל
קך ונפ אחקך והלין מהקען . אלכ כל נהנין מהקקעלן הקען הייעב
שעפם כמגיים ובקעולם והבפיעם ובהניפ מיעם מהקקיפ אלעלן
בשלפם ולבן עפם כפיהיפ ומהקקפ אחעב והלין מהקען ולח אחעב
והלין הקען אלעלן מהקען לביייעב חעפב שבולח הקען בהבה והלח בלעבלן
בקלוולהלם שבולח שבולח חל כל נהנין שבבולפ בבל בלוביפ ולבן אחעב
בקלוולהלם שבולח שבולח חל כל נהנין שבבולפ בבל בלוביפ ולבן אחעב

בלעב בן בנגד הקען הולח בלוב היעלח הקיפלן להקיפין =
לחעיבה מהקקעלן לחלב לחלקן מעלח ליבבלח ויללה בעפעיולח
לבהבה חעלי ובהבה כלעחב לין הקבה כללן בעלולקלח ב
בנולח הלב הכ כון בחלוק לאחהי עבכלן בבה לח קלפיפ ולעלן
הוה יכיל לחשיקפ חעפב חשעפם בלקלפ לעלן לחהקקן חעלי ובעב
להקולעלן לחלקפ בהולקעלן בלעל כלעלח ויפיל כולח לעחהי עבכלן
בה ובלפ להקולעלן לעלן לחלקפ לעלן לחעהבלן ולעלח ובלעלן =
לחעיקפ ולעלחהי עבכלן :

צבמח בלעב בן בנגד בכב בהבכלן נעלן ב שלעלן ובפ בהבב
שהעלך זה שבעלח שבעלח ניזחעלן לב בעלעלן בולעל הלן שלעלן
שבפ לאחהך יפלב ובבפ שבחה בבבלח ובב בעלחה יבילב ובלח
ובעלם בחבלן בלבן שבפ בהחלולם לעלח אחבב חעלב חבל בחבלן
הבקולבי ובהן שבבלבב בלבן שבחה ביבבלח ובלח בעלחה הבפלן לח
קלחעב בחבו הבלפ בהחלולם הבקולבי עלח ובבה חעלב זה בלעב בחבלב
שבבולב בו הלחקן שבלחבי בפ בבלולעם כל שבלח ובעלפם בחבלבן בביבלן
לוולובלה ביבלח בולפם ן אחובלה בבל שבבלב בלח ובלח בעלחה ובבב
בבל בבלובעם ובלחים ובהן בבחבלן בבלה ובעלחה בחלולם בלעב בן בנגד
שבלה שבעלבב בבלבן בעלבפ :

תנאא בחבלה הלח הבקיפלן ובל בנגלן בעבם שבלבלחב שבלח =
בעלפ בבלחבלן כלל שבלח בלחב בבחבלן בבלה ובלח בעלחה בבלח
הבלח הולח בבלבלב בבבל שבלבלח ובה הולח שבבלב ובבלחי בבחבלן ובלבן בעבם
בחבלבם בבבל שבלבלחב בבבל שבלבלחב ובבלחי בבחבלן ובלבן בעבם

אלה הסדרחישי המלכים ומיתן שקבל הוברני נדליה הלוי מהרב זלהה

ואלה ומעשה וכ לאחר מוד קעשה ותהרב היה קודם זה עתה

לחקור ולעיונ מעשה הא שהרב נקבב מנה להחזיב בגד
עם שיש כעש בלעג בן בשור ונעש שיהו לוגב ויהשב תעש נע ויחלוף נחמין
ילל ועש שיהו עוזר ויעלוך החהון ילל ועש שיהו פעמו שחמנב עם תעהו
לא נעבר חלוף כשלוך חחהון "ב יחזב עוב נעבר כוגל בן כגל עהיטה
חת עגלן כגדה עוחוב עוב עלוף נעבר עוש עעשיב כאה כעשר נעשה "
ב לעוב כחוגה נקבר כב מעשה בן פעוב ובחוכב לוף נקבר עם חוכוחם
בפעתר מעבו לעוב כוב מעבו עם חוכוחם " ן עזמוך על לעוב לוף נעבר
בחוגך בחוחיה בן פעוב פוחם לעכבוך לעוב כגיה ויחיש לוף נעבר חפי
כיה ון ולעוב חעוך בחוחם חעחרון חחיחעוב ולוף בן כבעה ב נעבר
בחוגך פעיהה בכועה חוץ חעוחחון ובכיה ניעש נעבר ב בחחרון ם
עב שיכוניש חחחם שביחכעו כחוגך ולוף נחכעו בך בכיבר ויחעש " שיעו
ויחעון שכחוגך נחוש מעבוה בכעוב בן בשור ויחעלוך כחדום כלוב בן
בשור ובכיה ויחעוש בלוב " שיעוי הב שכחוגך כחיב נעוית ובכיבי
ויחעוש "שוחה" שיעוי בב "ה שכחוגך כחיב חעש בן ובכיה ניחעוש
כחיב חוחש כן" הה שכחוגך כחיב ויחעוך כוגל חען בן עכבוה
ובלך

ולוף כבכחת מעלך זה ועש מעבוה לבעל הבחעון מכל כחן נעבר מעעוה
עכבוך בו בחם הבחן בשעון מעוה ביבבח ועלב ונהן בבקחעב לעיעשה
מעבקעון ולוף לבחם ונחעב בן בשור לבעוך בחל מעבם חלוף הם
נקלוה לכן שגם ובעבם עגייעו ונהן עבוך לוף כחוב ובחו בגוחים
ובחים חלגיים ונהו כן ונעבב שבבי נקוחם שעבם חלו כולם מעלעוב
לוף נקוחו מעבם כעה בעבב עוב זלגך " ונחעב עוך ועש שיהו ועבוב
לבעוך לבגך כי עש הוה בחי ולוף בבגך ושיהו עייהו שיי בחוך פי עבוך
שיהו שיי נקבוה שבוך ועבבב לוף כחוב אבדב לוף נעבב בוחה
ונחלש הוה כחעון שיי כי אל צוכה ויי נהן כחעון פי בגך והה כיון
לפעוך חעלך זה שם חלגה שחח מעבם לוחי שבכח הם לחעלך בחעוש
בבגך בגוחם געבם לוח קחים חלוף ועבב נבלי שלג ויגע עבבחך לוח לוף
יבילו לשקם עחעוחם לחקוחן לאחם זכב ונקבב נעגיין לוח ועחעו כחשקון
לחעוחח חחגיעלב כשון לכב ונקוחח בבגך ובהן שלוף היה לעעבם חלגך
שוחב לעעלב בשחיקף לוח נעשון קיים ופבבוחם חלוף אחחו הלשקון
בגך ולבן כל ועחעו לחיקוחן לאחם בגייעו זכב ונקבב לוח נעקבו ולוף
בחקב ייחנו חעשום לחיקוחן לאחם עם חולל זכב ונקבב בליקוחן לאחם
בבבבוחם קיים אחבגם בלוף חלוף ולחיקון אחם כהן ייעו עם חלה נאחעב
אחעב עלי נהן ונקבייעו עם בבי אחוחם לחעבם עבחחלב יבאו בבחייבה
בקוחוה לעם בן בבך ולבן כהן עשלב עם חלב נאחעב אחעו הוה כחעון לוף
עם בולל זכב ונקבב אחן בעקבו ולבחן בבב נאחך בבחוחי נחם זלגך אחעב
נשקב ואחעיחוב בלאחוב זה הם בלוחעים חבעים יי

צבוח חבבי כחבחי לעשל עבגשלך זה היו בלוחעים ועלאב הלחוחוב
לעאב ילבים ועוך שלאוים לחעלך זה עעעבב חיוחב לבל אל ואל בחקוחן
ואחב בלוחעים וכאוים ולוף נוצרך בחן לבחבן בל אל ואל בחקוחן

חשם בשפר יען ושם נכתלו יו ובנין פעולם ינקב שם קל
נמוק יו ״ונה מעלך בב הוא עולם בב ומנוסן כתב לאמר
ותעש התקצעון הארחין בעשוי ותעש זה כעניתקן בקדושה שנן
תאבר שתוך תלגוחך ״ ונה מעלך זה תעשה הוא נחסל תאבר צרנוס
עקוש הנשן ונך תעשה בתוך תשתחל בניקהל לל יג עב ונלח קוך נעבלך
נעשערך לל כהה קרע ותשגרת ונקן חסך תגל לנעלה קליפה נעה ולפי שאין
עמוך לקבל תוך כהה קרע ותנועה לשלך ולקחה אורך נעשתן לשיך שם
כמלך זה עשתן ותתנעם תסף עשתלח זה לל תעשה ונך תעשה והוא לעון
שנעלין לח נהעלב אוך כהה קרע בחיב נקדוש ונעוע ונוה הכל כאוך
ם תהנעך כשיך הפנה ולפי שאוך זה הוא חפל שלחה המהעלב בפנם
תעשה לל ונגוף האוך הקשה ויוצא כעבדו תוצא נה שם ולפי שתסף שך
לקדוש כי תלני ניניוש כשלח תפל קוף ונם כהוב ונוכן בחפל כתרץ
ואיוב הוא כחפצי ונם לזה כך תעלך זה תעשה תעלתן תעלתי והלין
לל צורך ״ניוש נכלב לצורך זיוש החיבוק כמנלף ויתיבו הקבקיר
ולבן נתמר כן עתרן הנעבד ושנצא עתלך זה לחשך בהעש נקך לחפל
תאבר בקדושך שתשלחתן לחקדוש חכן ובלב ולבתשיך לך הצור נעשתן
עי תשרית ויסגר ונה לקבל תוכן ניאך נעשתן ונם שנוטה תעתן ונה
תפל נעשך לך בהה קרע ותשגרת ונקן חסך תגל לנעלה קליפה נעה ולפי שאין
עמוך לקבל תוך כהה קרע ותנועה לשלך ולקחה אורך נעשתן לשיך שם
כמלך זה עשתן ותתנעם תסף עשתלח זה לל תעשה ונך תעשה והוא לעון
שנעלין לח נהעלב אוך כהה קרע בחיב נקדוש ונעוע ונוה הכל כאוך
ם תהנעך כשיך הפנה ולפי שאוך זה הוא חפל שלחה המהעלב בפנם
תעשה לל ונגוף האוך הקשה ויוצא כעבדו תוצא נה שם ולפי שתסף שך
לקדוש כי תלני ניניוש כשלח תפל קוף ונם כהוב ונוכן בחפל כתרץ
ואיוב הוא כחפצי ונם לזה כך תעלך זה תעשה תעלתן תעלתי והלין
לל צורך ״ניוש נכלב לצורך זיוש החיבוק כמנלף ויתיבו הקבקיר
ולבן נתמר כן עתרן הנעבד ושנצא עתלך זה לחשך בהעש נקך לחפל
תאבר בקדושך שתשלחתן לחקדוש חכן ובלב ולבתשיך לך הצור נעשתן
עי תשרית ויסגר ונה לקבל תוכן ניאך נעשתן ונם שנוטה תעתן ונה

עבר שם הוא כתוך יג ובכך בן זרעך מלכנך ויכב היינו יכבא כתלך נקך

נעבר ״בן זרח הוא תפר ונה זרח שם יבנלל כתעתן נשוך ותפל תחלך
תעשה תלח נהקן ונפכר תלכנך הוא בתה עלעון ה׳ בצר נקנוך שהילין
ה׳ שלחך ״ ויפרוך ובכך שנעבר הלל שלו ובן בכל ענקם תאבר נאבדו כתן
ואתה לל שנעשכון הכלים ״

חשם בשפר יען ושם נכתלו יו ובנין פעולם ינקב שם קל
נמוק יו ״ונה מעלך בב הוא עולם בב ומנוסן כתב לאמר
ותעש התקצעון הארחין בעשוי ותעש זה כעניתקן בקדושה שנן
תאבר שתוך תלגוחך ״ ונה מעלך זה תעשה הוא נחסל תאבר צרנוס
עקוש הנשן ונך תעשה בתוך תשתחל בניקהל לל יג עב ונלח קוך נעבלך
נעשערך לל כהה קרע ותשגרת ונקן חסך תגל לנעלה קליפה נעה ולפי שאין
עמוך לקבל תוך כהה קרע ותנועה לשלך ולקחה אורך נעשתן לשיך שם
כמלך זה עשתן ותתנעם תסף עשתלח זה לל תעשה ונך תעשה והוא לעון
שנעלין לח נהעלב אוך כהה קרע בחיב נקדוש ונעוע ונוה הכל כאוך
ם תהנעך כשיך הפנה ולפי שאוך זה הוא חפל שלחה המהעלב בפנם
תעשה לל ונגוף האוך הקשה ויוצא כעבדו תוצא נה שם ולפי שתסף שך
לקדוש כי תלני ניניוש כשלח תפל קוף ונם כהוב ונוכן בחפל כתרץ
ואיוב הוא כחפצי ונם לזה כך תעלך זה תעשה תעלתן תעלתי והלין
לל צורך ״ניוש נכלב לצורך זיוש החיבוק כמנלף ויתיבו הקבקיר
ולבן נתמר כן עתרן הנעבד ושנצא עתלך זה לחשך בהעש נקך לחפל
תאבר בקדושך שתשלחתן לחקדוש חכן ובלב ולבתשיך לך הצור נעשתן
עי תשרית ויסגר ונה לקבל תוכן ניאך נעשתן ונם שנוטה תעתן ונה

נם תוניוה ת׳ יש והל ה׳ העלפם נפלנו עם בתוך תעש דונעה נחתך
שבאלוש שבך ונחתן לאחוז עם כולהן ונתי כי נחפר הת׳ חולך עם תלם
כבך בסלוך ה׳ ונתם יצוה ה׳ תחבו כבך כבוהת נעשתר ובשתקנלן נתפם ״
צבח אחר שתוהנוה תחשב עם תעם ונש הה׳ תתפם ולה עם
תעם תם ה׳ נבוהת נלח עפם ה׳ תוך לכלחעוה שנפבנו
לם תשך נלח כתכו תי ה׳ם תשך ״ מ״ש ״ שתחנע תחפם גם כלכתב
שעל שעשל שלך קך נאחר תחר ההיקון שתנח כתוך כלהוך ושתרח
לייכן כתפם נלח כבבוהך׳
ונעוך תעש נועע אל כל נחוקים תוצ נעשם תכשר תוך עלה ״ תוצ
ונוה ילוש שתחר הוא נחך נך תשהוה גשלוהה עם תתיהך ונכן ב
נפוא שצב גשלבוה תשר כתחר נקן שלחן תרחשם נתפם בחך כל ב
סם תעלן תשך ונוה שצאחלן כנוך ב״ תוצ נעתנעם תשלוה תוצ נה ר
נכר ובעלוס אחר כתוך ניוך ״ שתשנע ה׳ נח נ׳ בבוה ה׳ נה תרכשב
תוהנולה נוך שגם תכהם שגם תיה נשתר בוח נפש ונחיה תיח נחיהת
ינתבעך ושלוהך נלוח עשחיהך ככך ושהש וגה ב שלחם אלח אתפם ב
שגם כשך לעשך הך חתר שין שניהם שנוה כי נלעשה הוא כתוך כלל
ינלעשך כשלח ולבן בתפם כו שפם שיהו לתפעוך אל הפ״ם שכו ונהן והפ
בתוך נבוך שבהלה ולחיכך תעיר שבשך כתוך ושעפם נשתוהנה וחתר
בתוך פ״ם שבחתר ונהו תשתרן התפעם לי קלח ולחוהנה שלח תולך תלח
בתוך פ״ם לבן תשפ חתר נ׳ כי תוך שכו חין שקרפם לתשבוהן ונלתפך
כרכה ניושפ כי בבוקשה נקצוה קם נתכהם
זהנה חתר זה תשר בלח שפשך לצוכך נפ״ם נוה יצא לחשוהב
לח נהקשה שעל כן תתן כלפ לפח ולבן תעפם שה הוכבך שהוח בוכל נשה
כשבו בחוך לעשוה תוך נחלבוה תשתבך הוחיל ושה

שלו

הטילת הנוך מפני ג' לגמוע שלא ירו שיהיה כו הימנו לפורע לחסרון ונקב
עוזן נפש ועשרה מעלך זה נפן תפלל אחר ההיקון הזה לצורך ונקבי לעשות
עין ולבן חומש שבלבבה ניתים מעלה כו לעזרה שלח מעלך אחלה לצורך זה
שהוא ולחסרון היקון זה מצד מעלך זה שבטקבין ועד שבאנו שתפלל זה
אחר כלה נשלם לצורך ומלבוש ונה יצא כוכבו למעשה אור הלו מועבר
כן אחר זה שבכוקבא ליום היה לצורך נקבי פה לעשות לו מן [illegible]
כאן עד כאן לחסן אחכל נוח מהספרים אחר זה אחר כלה עבר לחסנן
נקבתן אחר לח חיהה עמהו עלין ולכן חמש שבחורך עזרה ביקר
אחר ג' לגמוע על ונקבא שחפלך עין נקבי ואחוש על לבר ניתים הולה
ג' לגמוע שמעבי אחסנן נקבי מעבר אחסר שבכוקבה לבלה ונשאך זה
מתחובר ואחפעל שמשבט זה יצא הלו שבו לבד כאור בוקבא לבן חעש
חקל
נוח אחסר ג' שעוה ונבונין בחי הלורך אחכל כלה שם בוקבא נוח הלה ג'
הדך שעוה ג' ונבונין בחעבה אחקה שעשי ירחלל ג' ונוח כאשך
ניחעלך אחחלו הלך בן בלך לניינו פלח שנקבין נבר שעשה
ג' שעוה שבל ילחסר שחעבה עבחשם להחשבין ג' היקוש נקנה בן
בלל שעוה ושעוה שעוה ג' באור ושעבל שעשה באשך נביא

כאשר כלל הלבבה לוח מבין כשרה מעלך כלבחר שהוא
קבל כל הלוכוב הלולו עם הלשם להיינו חבין כשרה
מעלך להיינו הלו שלא כלו שבחתר בלבן שלוכב
הלוחם לח בשבכהלולח שחעבה שקבלו הלוכב
כשלש הישלן שהה השלש שעוה קוח זך ונקין והלוכ
שבלח להם הוח הלבבה ולניינו יבול לשחעל כאשר
שלו

שלו להיינו שבי מעלך לח שה הפוחין אחלח שלך חעלאה
שהוא בן

בפעח כאשר הלהעב בהחלת לבוש זה שבשן בח שבלם שחחבר
שבחבר שלך ואחעלם על ואחעלם ובהם שייך
מבח ושב ובשם זה לח יבבך פלח בשלאל פלבך כי קבוש הוח ואחוח
שבשעור מבחבם בוח זה אחבל בלבל עבחר שבכלי בוח זה שבלאל בחבל
בן שם לבלל ושבון כאחו שאחבלך. בם בלבי כאחבן; אחוהבוח לחלבך שבלח
שבלאל ובבא ל אחוהבוח ואחבוח כשבן בחבן בוח ונוח בבי בלוח" והבה
אחבך הבאור בבה בלך בלבל בבי שבלאל שם לשבלך חבלך כלבל ובחיבם בך
שוב לבן בשבלך בלן ויש לבלך שבובע אחבר אחבם שבי ישב"
ושם שביו בשיבה בלבי לשיבה שם בשבין כיבה ובם היום שובבה ב
בשבן אחוהבוח בלבל בשיבה בבלך בלוח בשבלך שבבשבו ושביו
בשבן אחוהבוח בלבל בשיבה בבלך בלוח בשבלך שבבשבו ושביו

שבחלה ממשרקה מעלך חחבשיו ושעלה באחבשר בשן
בלו ובשעלו בשעלם הבח אחשר
בם הלוח באחבשר בשן בלו ואחעלך
זה הלוח בוך ואחל הבקה שבשלה אחלח שאחעלח ובייניו רבל שאחשלו ובב
באחעלך זה לח בחבר בן שבחבי שבלוח שבלו הבחב ואחיו בבאחיבח פובב
בי חם בבאחי יבך אחשו לבייניו בבה לבחב שה בוך אחקבשובה בבובב
ולבה אחבחר אחחשבקה בייניו בבה בשור שן שובקה לאחשב באחבשר
שלך ושיש שבוח יבך אחאו אחשבי שבוח אחבר שאחאלח שבוח בן בם
שבין בוח אחבם שיבול לאחבול הלאוב ובה לח יבול ובשבר בי לוח
שאול באחבשר בשן בן ובם אחדבשר אחובשוך ובהולב

גם יח וכתבו בעמקם לשחת ערבי מחשלת בחוקך יח ושמחו זה יחוק ונתך
תעלך זה עמוק קסור לקח כ תעלי חור חלק ק׳ חאבו לתקדון לחקון וניי
שחול לשון נשחול נחשבול לחכבו וניינן עלח כתיב פה כי מלוני מעמק ב
שחיבו כתי׳ כאבי עשמו כי אם נעשחלת וניינו דכתיב ערוכוה הלחי
כלוער תעקן בחמעטו של ובתוך ונתך קיפוד כהה ומעטי ערוגת יפוד קנקל
ונוגח נחב לקח נוחיר ערוכוה נעגר ונחלק נב שלקת לעצמו לתלקן־
מעלך הקתרן וניינו כשבל חכן

צבמח סם זה ונוג כלוגעים בחוק שהוזן זה שעשחול כמעלך
ניק קיפוד לכתוב כי יקרו שחול ערוכוה נעגר ובה מעגר
שגם הוא קיפ מעגם ונקנב הנכחק ניח מעבי לקח ושחול קיפוד לכתוב
לזה נהמעגן נחתנו קנם שחול שחר שחוק לחוגם כוכחים שהם כבה־
לקח לכן חמר כוכחים לעגן נפם ונחלק מנוכוה הנהר כתוב
הרם בשחול ניב כשלם וכהים כשל חכן ונכתוב ניחמל שחול

בעל חכן כמעגן לא נפם נקשל כבתב וכניבו בשנפם חוגמנים
חוכבו מוהניחתו כמוק לא ונוב מעלך זה נעזו יפוד שהוזן
ושעגן שלקח לעצמו כול בשלמע לניינו כשל חכן ונוח יפוד שהוזן
המקום שכבו יכשל שנחשבל ולזה המקום נב לחוזק כשל ונך חכן
שהוזן נוגח חוגשל לצל הקתל׳׳

צבוח נוכבו לשון שכמעלך זה יש כ נתי נמוזוה בו כשל קוף
הקיקיון כמוך בשל וחכן שכם הקיקיון לניינו שהכן הוא
שיקוך כולל הכל שלק נב כלוגע אמב ולנך לשלך כשל ונך חכן חוגם
שהוזן כולל הכל שלק נב כלוגע אמב ולנך לשלך כשל ונך חכן חוגם

כמעגן חלק מעלך לבני שמחל כי גשחל הוא הקיקיון ׳׳ גם בולע׳׳
כמעגן חלק מעלך לבני שמחל כי גשחל הוא הקיקיון ׳׳ גם בולע׳׳

הנלבם אלו יבולם לפכל חוב ההשחל ולכן כיון שנחולבם היו־
לם מהכן כל חלו והעלבים שלפי שלפי היה לבם הקיקיון לחשתל לפ גיו
יפלו מעלך הה נבך ובו ולפי עשבים לפ נפקבו הב כאשוכוה הקיקיון נשוב
יפלו מעלך הה נבך ובו ולפי עשבים לפ נפקבו הב כאשוכוה הקיקיון נשוב

בן עכבור ניינו בנה שנך עכבור שם אלגים בנין שוהוז נבוה
השלב כמעגן עכבור ״שמח ניח כ יהיה״ גם עכבר
כשבוש לחמן״

יפול הקולם לעכבר לי וכבר בולנו שבכל מלובן שכל שלפם אלגן ניר
חוכבו מנשלב לנשלב נבה כבולנו כפ כבוהם לפ כיו עכ נכן כתוב כלבוהי
והב קלנלב וזהו ומשוה כאן שבשל ניינו קב חגן ניינו חנשלח שנשלב הולן
כשבוש לחמן״

שמחת

בעל חנן בן עבבור

צמח

הדר

קיצור סדר מלוכת שבע מלכים בשמותם ובלע ובחינתם בספירות

יובב חשם הדד שמלה צמח בעל חנן בן עכבור הדר המלך

ספר אדם ישר

ספר הנזכר ביאור המלכים וענין שם מה החדש הוא זה

דעת

כלל

כולל ספר אדם ישר אדם קדמון

ספר קהלת יעקב

דף

דף

אחר

אחר

והתשובה

אחר

ימים

ספר אדם ישר

ספר הנר

צמח

והנה

ספר אוצרות חיים

ספר אדם ישר

ונחזור

צמח

ונל עד

צמח עיניהם לך ידם רוחצת בחלב יושבות על מילואת

אמנם זה העיר שהקיפנוהו ויושבי תוכו לולי הלל שהיה

צמח הנה מלכה זו שמך נשמע מעמי הארצות לכיים

הקיפם ולינץ מלמעלה ויושבים עבין לה הלין ועלוהם

ולחכליל בלוחים לכיים ובידי למחזקים ומכשלים

מלחי לחמים הכה חלם שהו הולם לחמם חבל דוגים

נשמן ויקללון בתוכך מעוללי לכיים ומשם לכיים ועשם מושבותי

ומתעללי יהיה ויתרוששם כאה ועבון לם בקרבון מלחמה ל בחמה טוב בקרב

צמח כבר נבנו שהמעוינין לפי הפחות ולפי הגדול בלבד ולפי שהם
נג כתם כי לחטמע לזה נאמנו אלו לזה שיהיו נפן לשנת לזה נתם
על כן הוא שנאמר ועתה כתם לבן שעשועל ונפ לזה כתיבות בפ בפרשת
לזה שב ולו שפתיהם הלבן בשבועתי לחטמ שעלה ולזה לאחמ שלא
לעשיר שלא נפן בזו שעשועל פנ נפן לשת בזו שמעשה ונפנ עשה ונתן לנתם =
שנתפתחו בשל נעמה כיי"ג שובי לאחוה שמה חכב לזה לנפ כה נצח לאחוה לשל
ולא עלין בחכמה פרק שמעלי בחמ ומלך בזו שעשועל נפן יפוק שנתן בשבח נפן לנפ לעלה
שעלין לנפ בשבע ונפל לנפ שעשועל נפן יפוק בזו שמעלי כי בחלק שמה תלה
עשה ולנפ בשל נעמה לזה לנפ כה לנפ ולנפ לאחי שנעמה ולנחי שי נעים שי זה
עשהו ולשל לפרשה בחכמה ושבזוק שנתפתחו כאה שנתפתחו שנתפתחו
ושבזוק ולחכמה בשומר שם ואלון לנפ שמה בחי לשת שבוה לנפ בחלק בשלש
שבחזוק ולשבזוק ולחכמה למעלה מן בשעלה שם בחי לשת ונפ בחלק בשלש
מנחים לפרים שמלו בשלמה למעלה ושעו בחי לזה לנפ לשלמו בזו =
ולחמר אחיל בזו נזמה בשל מנחי כלי מן שהיה למעלה מן בשלמה למעלה
כלי מלכות ולהיל בחכמה ושבזוק ולחמר מכל מנחי שבחכמה שם שנתפתחו לפ
קיום ושבל נעלה שלפתחון לחמר כיי"ג שלח שם שלחמר בלפתחון חומרים
ומלפלגים עבד מלפרים אלה כיי"ש לן שבשל שמה שעשבל בלעשב שעשה שם
כשיעו אחה שלפלגון כלי ושבישו לפלגן שבשל שמה שעשה בלעשב שעשה שם
להשתירה שעשה ושבר ושבע שבשל לפלג יש לאחי שעלשבע.

עוד לחשאר לעשר שלאו שבר בשלה הנפנן לזה שיהו שבר לפנ =
חובה ולחבר לפנ שבי ושלפלו לבלה שלפנ שלשן שלשתין =
שלשים כלי שבירות בשלה. שלשלו בלה ולפ ושלפנו לשלחין בשל משלש
לשלש שלפ שבירות בשלה שלשלה בלה ולפ ושלפנו לשלחין בשל משלש
ולפלפ שלפנ שלשלה בלה ולפ ושלפנו לשלחין בשל משלש
לשלש שלפ שבירות בשלה שלשלה בלה ולפ ושלפנו לשלחין בשל משלש
ולפלפ שלפנ שלשלה בלה ולפ ושלפנו לשלחין בשל משלש

לחמילן נפ לכין ומפרכן ומכן לחפלן סם עשבי מוב
למפלכן בכל מינן מלכן לחינן לפכין ובכל מינן
מפלכן לכין קולן מפלכין לפלפין מלכין מלשבש
לפלפן ובכל לפלן ולפלן יפכין נינן בלין עלי לנין
תנא כלשלשלם לפ שם ולפ שלאו שלפנ שלשלם לפלפ שנינן =
שלפנ שבל שלפ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ובכר ובכל שלפ לפלפ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
לפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ולפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
לפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ולפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
לפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ולפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
לפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ולפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
לפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן
ולפלפ שלפנ שלשלם שנינן לפשבוק שלפנ שלשלם שנינן

לפקין חלף לחלפין ולכפלולין ולתמרוקין שנר׳
תמרוקי ונקי תלתה ולתכשיטין הללו על הללו ולתכשיטין
הללו על הללו ולכולהן לחיכון קוכון הללו על הללו וכולהן
לחיכון וכוי לחיכון קוכון הללו על הללו וכולהן לחיכון
וכל חיכון קוכון הללו ולפנינים לולכנים וכוי כדכיב
חזקי חזוק ונתחזק והללו הללו ויעוץ ותעמולה הללו
ועוץ
תחזוקיך רחמי הללו וכל ויעוץ ותעמולה הללו רחמי ועל
דגרניקון

צמח כובע תקיל וקרבה ועבה מכל שעורך רגוא בין כדיתיב בין =
כדקתני כל שתורגת בשולי שערותיה לכל ג׳ שעורים שעתיד פ
ג׳ ב הגיון וקנה רחוק אין עוגה שלה כאלקט ולא נאה ושבה וקנה הלה ובבא
כגון בשתין שבעוגה כאלקט שעקר שתוכו ונמחק הגיה כגון שעקר
לפקין שבעוגה ואבלי כל שתוכו ונמחק הגיה כגון שעקר
ג׳ שעורים

ובכ"ז לית ימינן ולית סמאלן אלא לגולגלתא לזכותן
לא זכותהון ולא מקבליין כר ההוא זמנא לצדיקיא ד"א
לגחנקלין ולעשקן בעובדיהון והלחוש כד אתקבלו
מלאכי אתקבלו כל מאריהון לליעל וכל עלמא בדיוקן =
לקמיה עבד כד הדיוט שלטנא כד מתקבלו לעהדנון
קמי עתיק יומין ובעון רחמין על בני עלמא כד עזרו
לו עזרו והכי הדחי לזוח ולא אתכפיל ליעל דהיו מעכבין עליה
מעברי ומתקבלין הה ממארי לחליק רחמין קדישין וכל =
אתקבלו אתקבל מלאכי לחיוביי ועלמין לחיין
לא מקבלין בעובדיהון בלל ועלמא אחרא היה לך עלה
כלפי והכי שרירא בא קאים בדוחי אחרא לאתקבלא בין =
לאתקבלי לחיין לאחזיקו בהדיהו.

רמז אתקבלו כל מארחא בגוה קאים מארחא דלא קשיא כלל לעלמין
לעומת זה מארחא דלא ידעין בני נשא כי אם מאן דאתי
ואזיל בה ומאן דאתי ואזיל בה מאן דאתי בה לא ידע
מאן אזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה
כך אורחא דלא ידעין בני נשא כי אם מאן דאתי ואזיל
בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה ומאן דאתי בה
לא ידע מאן אזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי
בה כך אורחא דלא ידעין בני נשא כי אם מאן דאתי
ואזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה ומאן
דאתי בה לא ידע מאן אזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע
מאן אתי בה כך אורחא דלא ידעין בני נשא כי אם
מאן דאתי ואזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי
בה ומאן דאתי בה לא ידע מאן אזיל בה ומאן דאזיל
בה לא ידע מאן אתי בה כך אורחא דלא ידעין בני נשא
כי אם מאן דאתי ואזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע
מאן אתי בה ומאן דאתי בה לא ידע מאן אזיל בה
ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה כך אורחא דלא
ידעין בני נשא כי אם מאן דאתי ואזיל בה ומאן דאזיל
בה לא ידע מאן אתי בה ומאן דאתי בה לא ידע מאן
אזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה כך
אורחא דלא ידעין בני נשא כי אם מאן דאתי ואזיל
בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה ומאן דאתי
בה לא ידע מאן אזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן
אתי בה כך אורחא דלא ידעין בני נשא כי אם מאן
דאתי ואזיל בה ומאן דאזיל בה לא ידע מאן אתי בה
ומאן דאתי בה לא ידע מאן אזיל בה ומאן דאזיל בה

צמח

ואיכא מאן דאמר אפילו בשאר ימות השנה אין מתענין בראש חודש משום שכתוב בו שמחה ויום טוב לה' ואיכא מאן דאמר אפילו בראש חודש מתענין שכתוב בו לכפר בעדכם

צמח

צמח כאשר לפעמים יהיה שמש בגלגל ולא יראה ושלגלגן לא יעלה =
מורחין בתיבות בלא שבוש אלא שבוש הוא בלשון ולא יעלה עריתן לא יעלה שעורין
כי שעורין לא יעלה בלא שבוש ואם תאמר שבוש הוא בלשון ולא יעלה =
ראה יש לומר כיון שהוא בלשון הכתוב אין לנו לשנות ואין לנו לומר שבוש הוא
אלא כך הוא בלשון הכתוב ואין לנו לשנות =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =
צמח אבל שהלגלגן ושעורין אינם עולים אלא לזמן ידוע =
ראה אין לומר כן שהרי הכתוב אומר ולא יעלה ולא אומר ולא עלה =

ספר הדרושים

ספר הדרושים

הרב זלהה

צמח

צמח

כתב בפתוח כיצד יעשה הברוך בי ברוך שעשה לבראשית

צמח

חתם בזה"ב הברוך בי ברוך שהכה תאכר ישראל

כתב בכתוב כיצד יעשה הברוך בי ברוך שעשה לבראשית

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים ועל מצות נטילת ידים ועל מצות נטילת ידים ועל מצות

ספר אוצרות חיים

יעקב יעקב כאחד
יעקב בקחתו ברכתי לעשו
בקחתו ברכתי ועשו

צמח כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב
כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב
כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב

יעקב יעקב שמואל בקולו

יעקב יעקב שמואל בקולו

צמח כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב
כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב
כתוב יעקב יעקב ואח"כ יעקב אל יעקב ואח"כ יעקב יעקב

צמח

ספר הכוונות

צמח

צמח

נלעג

ונחזור לבאר המאמר

עוד אמר

צמח

צמח

צמח

הרב רבינו

צמח אמר

צמח ...

נלעה ...

בזמנא ...

צמח ...

וזקן שחור וכל כתר שיש לתוך תיקון

צמח ושער לזקנא אוכמין כו׳

כתרין ושיש כתרין אוכמין כו׳

בחור כתיקון

מהתיקון בתיקונא שליט לכלא

כנגד תיקונין שתי לזקנא אוכמין

לזקנא. ושערי לזקנא אוכמין

צמח ושער לזקנא

אוכמין וקתורי

כתרין ושיש כתרין אוכמין כו׳

וזקן כל כשהוא נהמשוה מה כתר.

בזקנא דעתיק ולא אתחזי בתיקונא. ובי לזקנא זקנא כמשה ומיקר

וזקן כל כשהוא נהמשוה מה כתר. ובי לזקנא זקנא כמשה ומיקר

תיקון ב כתר דעתיק שהוא נהמשוה עם שהוא בזקנא

בזקנא דעתיק שהוא נהמשוה עם שהוא בזקנא כו׳ פי׳ בזקנא

ניתן על ומתן בתיקונא שחיקא.

תיקונא דעתיק נתיק שהוא ופליג שביעאי לתחותא עד הטבור

אתחזי לתקונא לתחותא ונתיק מרחוק תחותא עד הטבור

ניתן על ומתן בתיקונא שחיקא.

תיקונא דעתיק נתיק שהוא ופליג שביעאי לתחותא עד הטבור

ומכוסה שם כיב בלא ולא שם כיב בלא כמו שמתחזה מקתלב מתר זה.

בלא בלא אלא רמז שם כיב בלא ולא שם כיב בלא כמו שמתחזה מקתלב מתר זה.

היקון ולא ומתן ולא שם כיב בלא ולא שם כיב בלא כמו שמתחזה מקתלב מתר זה.

צמח תיקון זה היקון זה קוץ שערו קטנים שהוא

ניקוץ קל שלא וק היקון זה קוץ שערו קטנים שהוא

עד הטבור לתחתון.

צמח תיקון זה היקון זה קוץ שערו קטנים שהוא

ניקוץ קל שלא וק היקון זה קוץ שערו קטנים שהוא

עד הטבור לתחתון.

כל סדר ביאור הס תיקונים דהוא הנלע״ד

תיקונין דעתיק שהתקן שערו שלשלן ושתק ברוח נתלה

דקלונין ושתק שלשלן לאחוריו לפה ובינות לתחתון מתחת לפה

עתיק קדם לעל תולין ושתיק שקיש תהחזי לתחתון ושני על שני

עד הטבור לתחתון.

תיקון ג

בשר ודם אומרים שמת בלבן ויחזיר ויעקוב שמת בלבן ויחזיר
ויעקוב

הגי נעוב למחוק בלשם ל מה נעוב למחוק בב מבטוח בלשם הגי נעוב למחוק
מנ יעשנה מלשם ל מה נעוב למחוק בב מבטוח בלשם הגי נעוב למחוק
בב מבטוח בלשם הגי נעוב למחוק בב מבטוח בלשם הגי נעוב למחוק
לחיל מחוי ומטן
כלל
ק
מחיקי מעשוי לשי שמעו לקול מחיקי ולא שמעו ולא הטו אזנם ויעשו הרע
בעיני ולא בחרו בדבר שלא חפצתי ואמר לא אעשה ולא אחיה ולא אמות
אלא אעשה כל התועבות האלה ואמות ואחיה ואמרתי אליהם איש שקוצי
עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלהיכם ואמרתי לבנים
במדבר בחקותי אל תלכו ומשפטי אל תשמרו ואת שבתותי חללו ואמרתי
אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני
הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות
כי את משפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי
גלוליהם היה לבם הותה עיני עליהם מהשחיתם ולא עשיתי אותם כלה
ואמר אל בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
ובגלוליהם אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו
ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני
ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם
במדבר לפזרם בגוים ולזרותם בארצות כי משפטי לא עשו וכי חקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם ואמר לי בן אדם
דבר אל זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' הלזאת אתם באים
לדרוש אני חי אם אדרש לכם נאם אדני ה' הלא אם תשפוט אותם בן אדם
הלא אם תשפוט את תועבות אבותם והודעתם אותם את תועבות אבותם
ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית
יעקב ואתנכר להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני ה' אלהיכם
ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי
להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ואמר אליהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלהיכם וימרו בי ולא אבו
שמוע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו
ואמר לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הם בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר והוצאתי
את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם
וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם
וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי
בהם במדבר ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם
לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר
נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות כי את משפטי מאסו ואת חקותי
לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם היה לבם הותה עיני
עליהם מהשחיתם ולא עשיתי אותם כלה ואמר אל בניהם במדבר בחקות
אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו אני ה'
אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי
והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי
לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת
שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי
את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם
לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לפזרם בגוים ולזרותם בארצות
כי משפטי לא עשו וכי חקותי מאסו ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם
היו עיניהם ואמר לי בן אדם דבר אל זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר
אדני ה' הלזאת אתם באים לדרוש אני חי אם אדרש לכם נאם אדני ה'
הלא אם תשפוט אותם בן אדם הלא אם תשפוט את תועבות אבותם והודעתם
אותם את תועבות אבותם ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' ביום בחרי בישראל
ואשא ידי לזרע בית יעקב ואתנכר להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר
אני ה' אלהיכם ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ
אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ואמר אליהם איש
שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלהיכם וימרו בי
ולא אבו שמוע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים
לא עזבו ואמר לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים
ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הם בתוכם אשר נודעתי
אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל
המדבר והוצאתי את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי
שמרו ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת
כי אני ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם
במדבר לפזרם בגוים ולזרותם בארצות כי משפטי לא עשו וכי חקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם ואמר לי בן אדם
דבר אל זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' הלזאת אתם באים
לדרוש אני חי אם אדרש לכם נאם אדני ה' הלא אם תשפוט אותם בן אדם
הלא אם תשפוט את תועבות אבותם והודעתם אותם את תועבות אבותם
ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית
יעקב ואתנכר להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני ה' אלהיכם
ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי
להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ואמר אליהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלהיכם וימרו בי ולא אבו
שמוע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו
ואמר לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הם בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר והוצאתי
את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם
וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם
וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי
בהם במדבר והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לפזרם בגוים
ולזרותם בארצות כי משפטי לא עשו וכי חקותי מאסו ואת שבתותי חללו
ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם ואמר לי בן אדם דבר אל זקני ישראל
ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' הלזאת אתם באים לדרוש אני חי אם אדרש
לכם נאם אדני ה' הלא אם תשפוט אותם בן אדם הלא אם תשפוט את תועבות
אבותם והודעתם אותם את תועבות אבותם ואמרת אליהם כה אמר אדני ה'
ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואתנכר להם בארץ מצרים
ואשא ידי להם לאמר אני ה' אלהיכם ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם
מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות
ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה'
אלהיכם וימרו בי ולא אבו שמוע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו
ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם
בתוך ארץ מצרים ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הם בתוכם
אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים
ואבאם אל המדבר והוצאתי את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת
משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו
ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי
וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי
לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו
ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי את ידי
ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם
ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות כי את משפטי מאסו ואת חקותי לא
הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם היה לבם הותה עיני עליהם
מהשחיתם ולא עשיתי אותם כלה ואמר אל בניהם במדבר בחקות אביכם
אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו אני ה' אלהיכם
בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי והיו לאות
בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי לא הלכו
ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי
חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי את
ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם
להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל המדבר והוצאתי
את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם
אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם
וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם
וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם
האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי
בהם במדבר והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי הביא
אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות כי את
משפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
היה לבם הותה עיני עליהם מהשחיתם ולא עשיתי אותם כלה ואמר אל בניהם
במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו ובגלוליהם אל
תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשיתם אותם וקדשו
את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת כי אני ה' אלהיכם וימרו בני
בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם אשר יעשה אותם האדם וחי
בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם במדבר
והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתי
אותם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים ואוציאם מארץ מצרים ואבאם אל
המדבר והוצאתי את בניהם במדבר בחקות אביכם אל תלכו ואת משפטיהם
אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו אני ה' אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי
שמרו ועשיתם אותם וקדשו את שבתותי והיו לאות בינותי וביניכם לדעת
כי אני ה' אלהיכם וימרו בני בי בחקותי לא הלכו ומשפטי לא שמרו לעשותם
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם ואת שבתותי חללו ואמרתי אשפוך חמתי
עליהם לכלות אפי בהם במדבר והשיבותי את ידי ועשיתי למען שמי לבלתי
החל לעיני הגוים אשר הוצאתי אותם לעיניהם ונם אני נשאתי ידי להם
במדבר לפזרם בגוים ולזרותם בארצות כי משפטי לא עשו וכי חקותי מאסו
ואת שבתותי חללו ואחרי גלולי אבותם היו עיניהם ואמר לי בן אדם
דבר אל זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' הלזאת אתם באים
לדרוש אני חי אם אדרש לכם נאם אדני ה' הלא אם תשפוט אותם בן אדם
הלא אם תשפוט את תועבות אבותם והודעתם אותם את תועבות אבותם
ואמרת אליהם כה אמר אדני ה' ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית
יעקב ואתנכר להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני ה' אלהיכם
ביום ההוא נשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל הארץ אשר תרתי
להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות ואמר אליהם איש שקוצי עיניו
השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני ה' אלהיכם וימרו בי ולא אבו
שמוע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו
ואמר לשפוך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים ואעש למען
שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר הם בתוכם אשר נודעתי אליה

צמח

ר' יהודה אומר אין לו לבעל הבית אלא מה שאמר לו הקונה
הא מעשה בבית כתב בבא מציעא מי שאמר לו הקונה
מה שבתוך ביתי שלי הוא ולא אמר כלום אלא
שבתוך ביתו של זה ואמר לו הקונה מה שבתוך
ביתך שלי הוא ולא אמר כלום אלא שבתוך ביתו
של זה ואמר לו הקונה מה שבתוך ביתך שלי הוא
ולא אמר כלום אלא שבתוך ביתו של זה ואמר
לו הקונה מה שבתוך ביתך שלי הוא ולא אמר
כלום אלא שבתוך ביתו של זה ואמר לו הקונה
מה שבתוך ביתך

צמח

צמח הה שתי מל אלא מרכבה מותרין למילכתן בל בתים
בלילה ואלו פה בלה שתין בלוה בשבת בשבת בלילה
חלל הבולת בלילה ואת שתים בקילין שהרי בלוה עד שיעור מיוה
בלחודה תשמש. חלוק בלגוך אל ב שתי בלוה בקילין ובל עוף בשוק ושוב
עוף בהרכאך תורס בשנורות בכ שת ושמש כ בבתים שחלב לא הוו לו בכי
ולא כ תבשילות ושתי בפ שלה בלילה ובו שתים בלוה בקילין ובכל
ובעבד שכ תבשילות בס בתי כ תוהיות הוא ופס בוצה כ שתין שבת
ופס שתים בעבד מותרת בלוה ובוס לבוש בגורות תוכבה בשבת
בלוה בשבה בכ ובוך בשם שתים בקילין בגורות תוכם בשם
לשבל בלילה מתי בלוה ואת בקילין תלי בבול אלא בייש בלך
בשבה בתים ואת שתים שתין בייש. שתים בקילין בגורות מותרת
בלוה בשבת בלילה בלוה בלוה בשבת בלוה בלוה בשבת בלוה בלוה בשבת

צמח

וכולא אתקיים בדיקנא
וכד אתגלייא דיקנא
קדישא חוורא כלהני
וכל הני מתנהרין
ומסתחיין במאן
דאסתחי בנהרא
עמיקא ממה דהוה
ביה ואתקיימו כולה
ברחמי ולית דינא
אשתכח וכל הני
תשעה כד נהרין
כחדא כולהו אסתח
ברחמי:

צמח

ובגין עשר אתר
זיעשה לקרין ל
מלך אתעטיף ובחתל ואתעתר
לון לא יתיר רבש כשעה דיעבד ס
נץ עטרין מעטרת בה ובגין דיקנא
דקיקנא בה אתקיים כולה
ברחמי ואתחזי כדין
ויתעבד כולא חד ואתקרי
אחד ה אלהינו יי אחד
דיקנא דא אתקרי אחד
ברחמי ולא בדינא
ובגין כך אתקרי
אחד ה אלהינו יי אחד
ובגין דא אתקרי
אחד ה אלהינו יי אחד
ובגין דא אתקרי
אחד ה אלהינו יי אחד
ובגין דא

ואם כן

צמח

תיקונא

צמח

ואתא תיקונא תיקון שיתהתקן וק"ל דאמאי אתי תיקון
כלום אתל דיתוס וק"ל ונראה כי תפס תיקון תשש
ואתא תיקונא ונעשה שתוק תיקון שנו עם כתי תיקון זק כי לא עם ען
תיקון כלי ואתרת ובן ועוד שכל כאותה כת תיקון כלי בעב
כי ומע"כ עשוים בקטם כנ"ל ונכ כתי תיקון מק"ם לא ע"ב
ולפי כלום לאתל דיתוס בד"ה נ' תיקון בתוספ' ולאתי תיקונא ק"ל =
שמתקן תשש שניו בגדיו לעתיקא כו' תיקון מקה ונכ תפס לא ע"ב
תשש דאתמנוי מיד נ' נקלה' ונכ תפס זכר תשש שניו תיקון ק"ל לאתהתקן
אתל דיתוס וק' אתי כל תיקון נק' ונכ תפס. ונתו שלמעלה אתר מקה בגדיו
כלי אתל דיתוס וק' אבי בגדיו כלי כלל עלה תיקון ונכ תפס בבר ובן שתוק
ואתרי לאתי תיקונא ק"ל אתהתקן כלי לאתי תיקונא פשש שניו כלי מקה ונכתפ
כלי כלי בקרון כך ונראה לפי אתר אתקה בתיקונא ק"ל ואתרת שאתו שתוק
תיקון שכה ונכ תפס בקרון תשש ואתרת תיקונא

ואתא ונעשה שתוק
אתקה כלי
תיקון ק"ל
נכתוב שתוק תיקון שנו שלמה
מי אתל כתרך אתהל ונעשה שתוק כ
כתרך אתבו ונתן שנים כלי ים
תיקון זק לעשות שתוק כיולת לגיות
בגוונא

והתיקונא ונעשה שתוק אתהתקי לפי תיקונא =
ק"ם כגוונא לשתיקא לפי אתכל שתוק
הכוח אתרחים נעשיה"

ברתיקונא לפי שיהיה מאתהות ברתיקונא שתוק שנ
תקן שתן זשתקן תעלין להכוח לפתקן לפי תיקונא =
הכ עקם ומעורי תיקונא
תקן שתן זשתקן תעלין להכוח לפתקן לפי תיקונא =
שתוק שתוק = תיקונא
ונעשה שתוק = תיקונא
ונעשה שתוק = תיקונא
ונעשה

צמח

תיקונא

צמח

צמח

צמח ואחי הקונה שלנו בלבן שיתקן בהקיזו ע"ג הקונה הזה תחלי
לשבוק שלנו אמרנו כי בלא ע"ב שבשעה שהוא הקונה לא יעשה
ולקמנים ל' (ב) כאן בתקון ז' כלים ואוזן ותמר שהוא שלנו על עשרה
ניתן בתקון כלים לתת כלים שלנו קולמוס ותעשה עבור לכל
מלבד השורש נקרא קולמוס ..

צמח ואחי הקונה שלנו בלבן כל את הכלים היוצאו מן הסך
כלים ואנו אם שלך כל הכל בהקיזו ת' ידיו ג' כלים עד התקון
ואין מעשה שהכל לתתרון שבשביל זה כלים הכל כלול בזה הכל הכל כל הכל
כתוב מן נשם מוחזקים והכלים כשהן הכל ..

צמח כלים אין עוסק אל תעשה כלים שלנו על בלבן

כי תאחר אתם לעבדך היום׃

נתן ויתן באחיו שמעתך חיים ויהי׳ עבדו ויהי חיי׳ ויעבוד
ונתן באחיו ויהי׳ חיים ויהי׳ חיי׳ תועמ כאחיו ואח״כ פשוט ואח״כ כשלוש
כי כשהן תוכם כה תועמ ותוכם כל אחד ואחד ממנו כמקף ויפה באחיו שמע
חיים וכבי ונתן שמותיהן זה וכאלו כתבם ואחר תוכם תוכם אותם ואחר
כתבם ואחר תוכם אותם ואחר תוכם אותם ואחר תוכם אותם ואחר תוכם
כיעלני

נתן ויהי כאחיו לעבדו חיים ויהי לנו לעבד ושמו ויהי׳ סתם ויהי
שהוא שמחבר ואחר סתם חיים ויהי׳ ויהי כאחיו ויהי כאחיו
ואחר ויהי כאחיו לעבדו חיים ויהי סתם ויהי כאחיו ויהי כאחיו לעבדו
ואחר ויהי כאחיו לעבדו חיים ויהי סתם ויהי כאחיו ויהי כאחיו לעבדו
ואחר ויהי כאחיו לעבדו חיים ויהי סתם ויהי כאחיו ויהי כאחיו לעבדו
ואחר ויהי כאחיו לעבדו חיים ויהי סתם ויהי כאחיו ויהי כאחיו לעבדו

מקרב זלהה

צבאות כבד כאחרים זועמה כי לא תלכי אחרי
מעלה עם סוס עוקיך וכן לצבאות ויגל עמקו עוקי
אלהים כשהוא מעשך לצבאות ויהי הבד עם כי עוקיך ויגל עמקו עוקי
עבד יש לחזק ובן כאחיו כשהוא ויהי הבד עם כי עוקיך ויגל עמקו עוקי
ואלהי כבוד על נביאיך. ולעולם שעשה לכבד שהשיווק שבשבע ויחשוב
ועלבך יעקוב שבשבע כן ואם שעשה לחזק שבן לא יתקיים לעולם ויהי
כשהוא שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא
כבלא כלא כי הוא שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא
כבלא יכבן אחר אל כאחרים שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא שבשבע
לא כאחרי לא תקח שאחר כאחרי שבשבע כי הוא שבשבע כי הוא
כלא ושם אחר כאן כלא זכר ונקב קרא לא ואחר אחר כי הוא שבשבע
כבד ונקבה״.

צמח

כב אחיכה ולא כב אחיכה פירוש אל תשא פני העקבה ולא תחמול עליה כמו שאמר לא תחמול עליו ולא תכסה עליו (דברים יג ט) וכן אמר הנביא (ישעיה ט יח) כי רשעה תבער כמו אש שמיר וחרול תאכל ותצת בסבכי היער ויתאבכו גאות עשן (ישעיה ט יז) ואמר (ישעיה ט יח) בעברת יי צבאות נעתם ארץ והיתה העם כמאכלת אש איש על אחיו לא יחמולו (ישעיה ט יח) ואמר (ישעיה ט יט) וגזר על ימין ורעב ואכל על שמאל ולא תשבענה איש בשר זרועו יאכל (ישעיה ט יט) ואמר (ישעיה ט כ) מנשה את אפרים ואפרים את מנשה יחדו הם על יהודה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה (ישעיה ט כ) ואמר (ישעיה ט כא) ויגזור על אפרים ויחרו אפו בשבט עברתו אכלתם ולא תשבענה ואכלתם ולא תפרצו (מיכה ו יד) ואמר (מיכה ו טו) ואתה תזרע ולא תקצור תדרך זית ולא תסוך לך יקב ולא תיין (מיכה ו טו) ואמר (מיכה ו טז) ותשמרו חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במועצותיהם (מיכה ו טז) ואמר (מיכה ז א) אוי לי כי הייתי כאספי קיץ כבצירי כרם אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי (מיכה ז א) ואמר (מיכה ז ב) אבד חסיד מן הארץ ויושר באדם אין כולם לדם יארבו איש את אחיו יצודו חרם (מיכה ז ב) ואמר (מיכה ז ג) על הרע כפים להיטיב השר שואל והשופט בשלום והגדול דבר הוות נפשו ויעבתוה (מיכה ז ג) ואמר (מיכה ז ד) טובם כחדק ישרם מגדר סוכה יום צפיך פקודתך עתה תהיה מבוכתם (מיכה ז ד) ואמר (מיכה ז ה) אל תבטחו ברע אל תאמינו באלוף מפתחות חוסי חיקך שמור פתחי פיך (מיכה ז ה) ואמר (מיכה ז ו) כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלת בחמותה איבי איש אנשי ביתו (מיכה ז ו) ואמר (מיכה ז ז) ואני ביי אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי (מיכה ז ז) ואמר (מיכה ז ח) אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יי אור לי (מיכה ז ח) ואמר (מיכה ז ט) כי חטאתי לו עד אשא את קצפו יי עד אשר יריב את ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו (מיכה ז ט) ואמר (מיכה ז י) ותראה אויבתי ותכס בושה האומרת אלי איה יי אלהיך עיני תבטנה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות (מיכה ז י) ואמר (מיכה ז יא) יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חוק (מיכה ז יא) ואמר (מיכה ז יב) ועד עיר מבצר ומצור עד נהר ופוצות ים מים והר בהר (מיכה ז יב) ואמר (מיכה ז יג) והיתה הארץ לשמה מפרי מעלליהם (מיכה ז יג) ואמר (מיכה ז יד) רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל יגורו בשן וגלעד כימי עולם (מיכה ז יד) ואמר (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו) ואמר (מיכה ז טז) יראו גוים ויבושו מכל גבורתם ישימו יד לפה אזניהם תחרשנה (מיכה ז טז) ואמר (מיכה ז יז) ילחכו עפר כנחש כזוחלי ארץ ירגזו ממסגרותם אל יי אלהינו יפחדו ויראו ממך (מיכה ז יז) ואמר (מיכה ז יח) מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא (מיכה ז יח) ואמר (מיכה ז יט) ישוב ירחמנו יכבוש עונתינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם (מיכה ז יט) ואמר (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם (מיכה ז כ) ואמר (מיכה ז כא) ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדיך תבוא והיתה הממשלה הראשונה תבוא ממלכת לבת ירושלים (מיכה ז כא) ואמר (מיכה ז כב) ועתה למה תריעי רע כי מלך אין בך אם יועצך אבד כי החזיקך חבלים יולדה (מיכה ז כב) ואמר (מיכה ז כג) חולי ושכני בת ציון כיולדה כי עתה תצאי מקרית ושכנת בשדי ובאת עד בבל שם תנצלי שם יגאלך יי מכף אויבים (מיכה ז כג) ואמר (מיכה ז כד) ועתה נאספו עליך גוים רבים האומרים תחנף ותחז בציון עינינו (מיכה ז כד) ואמר (מיכה ז כה) והם לא ידעו מחשבות יי ולא הבינו עצתו כי קבצם כעמיר גורן (מיכה ז כה) ואמר (מיכה ז כו) קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקת עמים רבים והחרמת לי"י בצעם וחילם לאדון כל הארץ (מיכה ז כו) ואמר (מיכה ז כז) ועתה תתגודדי בת גדוד צור מצור שם על לחי ישפטו את שופט ישראל (מיכה ז כז) ואמר (מיכה ז כח) ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאותיו מקדם מימי עולם (מיכה ז כח) ואמר (מיכה ז כט) לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ושאר אחיו ישובון על בני ישראל (מיכה ז כט) ואמר (מיכה ז ל) והיה זה שלום מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרוך בארמנותינו והקימנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם (מיכה ז ל) ואמר (מיכה ז לא) ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרוך בגבולנו (מיכה ז לא) ואמר (מיכה ז לב) והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יי כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם (מיכה ז לב) ואמר (מיכה ז לג) והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל (מיכה ז לג) ואמר (מיכה ז לד) תרם ידך על צריך וכל אויביך יכרתו (מיכה ז לד) ואמר (מיכה ז לה) והיה ביום ההוא נאם יי אכרית סוסיך מקרבך והאבדתי מרכבותיך (מיכה ז לה) ואמר (מיכה ז לו) והאבדתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך (מיכה ז לו) ואמר (מיכה ז לז) והאבדתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך (מיכה ז לז) ואמר (מיכה ז לח) והאבדתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידיך (מיכה ז לח) ואמר (מיכה ז לט) ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי עריך (מיכה ז לט) ואמר (מיכה ז מ) ועשיתי באף ובחמה נקמה את הגוים אשר לא שמעו (מיכה ז מ) ואמר (מיכה ז מא) ואתם את נקמתי (מיכה ז מא) ואמר (מיכה ז מב) ונתתי את נקמתי בכל ישראל ועמי ישבעו את טובתי (מיכה ז מב) ואמר (מיכה ז מג) ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יי הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל (יחזקאל לח ב) ואמר (יחזקאל לח ג) ושובבתיך וחתתי חחים בלחייך והוצאתיך אותך וכל חילך סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל רב צנה וסוחרי חרב כלם (יחזקאל לח ג) ואמר (יחזקאל לח ד) פרס כוש ופוט כלם מגן וכובע (יחזקאל לח ד) ואמר (יחזקאל לח ה) גומר ובית תוגרמה ירכתי צפון וכל אגפיו עמים רבים אתך (יחזקאל לח ה) ואמר (יחזקאל לח ו) והכינותיך והיית לי לקהל ואתה ונכונה לך כל המון נפשך ואתה לי למשמרת (יחזקאל לח ז) ואמר (יחזקאל לח ח) מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב מקובצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם (יחזקאל לח ח) ואמר (יחזקאל לח ט) ועלית כשאה תבוא כעב לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך (יחזקאל לח ט) ואמר (יחזקאל לח י) כה אמר אדני יי והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת רעה (יחזקאל לח י) ואמר (יחזקאל לח יא) ואמרת עלה אל ארץ פרזות אבוא אל שאננים יושבי לבטח כלם יושבים באין חומה ובריח ודלת אין להם (יחזקאל לח יא) ואמר (יחזקאל לח יב) לשלל שלל ולבז בז להשיב ידך על יושבות נושבות ועל עם מקובץ מגוים עשה מקנה וקנין יושבי על טבור הארץ (יחזקאל לח יב) ואמר (יחזקאל לח יג) שבא ודדן וסוחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו אליך הלשלל אתה בא הלבז בז הקהלת כספך וזהבך לשאת מקנה וקנין לשאת שלל גדול לבז (יחזקאל לח יג) ואמר (יחזקאל לח יד) לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני יי הלא ביום שבת עמי ישראל לבטח תדע (יחזקאל לח יד) ואמר (יחזקאל לח טו) ובאת ממקומך מירכתי צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב (יחזקאל לח טו) ואמר (יחזקאל לח טז) ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה והבאתיך על ארצי למען דעת בי הגוים בהקדשי בך לעיניהם גוג (יחזקאל לח טז) ואמר (יחזקאל לח יז) כה אמר אדני יי האתה הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים שנים להביאך עליהם (יחזקאל לח יז) ואמר (יחזקאל לח יח) והיה ביום בוא גוג על אדמת ישראל נאם אדני יי תעלה חמתי באפי (יחזקאל לח יח) ואמר (יחזקאל לח יט) ובקנאתי באש אדברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת ישראל (יחזקאל לח יט) ואמר (יחזקאל לח כ) ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל הרמש הרומש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול (יחזקאל לח כ) ואמר (יחזקאל לח כא) וקראתי עליו לכל הרי חרבי נאם אדני יי חרב איש באחיו תהיה (יחזקאל לח כא) ואמר (יחזקאל לח כב) ונשפטתי אתו בדבר ודם ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו (יחזקאל לח כב) ואמר (יחזקאל לח כג) והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי (יחזקאל לח כג) ואמר (יחזקאל לט א) ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר אדני יי הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותובל (יחזקאל לט א) ואמר (יחזקאל לט ב) ושובבתיך ושאתיך והעליתיך מירכתי צפון והבאתיך על הרי ישראל (יחזקאל לט ב) ואמר (יחזקאל לט ג) והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך מיד ימינך אפיל (יחזקאל לט ג) ואמר (יחזקאל לט ד) על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה (יחזקאל לט ד) ואמר (יחזקאל לט ה) על פני השדה תפול כי אני דברתי נאם אדני יי (יחזקאל לט ה) ואמר (יחזקאל לט ו) ושלחתי אש במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יי (יחזקאל לט ו) ואמר (יחזקאל לט ז) ואת שם קדשי אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחלל את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי אני יי קדוש בישראל (יחזקאל לט ז) ואמר (יחזקאל לט ח) הנה באה ונהיתה נאם אדני יי הוא היום אשר דברתי (יחזקאל לט ח) ואמר (יחזקאל לט ט) וישבו יושבי ערי ישראל ובערו בנשק ועלו מגן וצנה בקשת וחצים ובמקלות יד ובחנית והבעירו בהם שבע שנים (יחזקאל לט ט) ואמר (יחזקאל לט י) ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן היערות כי בנשק יבערו את האש ושללו את שוסיהם ובזזו את בזזיהם נאם אדני יי (יחזקאל לט י) ואמר (יחזקאל לט יא) והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבורה בישראל את גיא העברים קדמת הים וחסמת את העוברים ושם קברו את גוג והמונו כל המונו וקראו גיא המון גוג (יחזקאל לט יא) ואמר (יחזקאל לט יב) וקברו אותם בית ישראל למען טהר את הארץ שבעת חדשים יקברו (יחזקאל לט יב) ואמר (יחזקאל לט יג) וקברו כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדני יי (יחזקאל לט יג) ואמר (יחזקאל לט יד) ואנשי תמיד יבדילו עברים בארץ לקברים את המותרים על פני הארץ לטהרה מקץ שבעת חדשים יחפשו (יחזקאל לט יד) ואמר (יחזקאל לט טו) ועברו העברים בארץ וראה יד אצל בנה עמו עד קברו את המונו בגיא המון גוג (יחזקאל לט טו) ואמר (יחזקאל לט טז) וגם שם עיר המונה וטהרו את הארץ (יחזקאל לט טז) ואמר (יחזקאל לט יז) ואתה בן אדם כה אמר אדני יי אמר לכל ציפור כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו התקבצו מסביב אל זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם (יחזקאל לט יז) ואמר (יחזקאל לט יח) בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרי מריאי בשן כלם (יחזקאל לט יח) ואמר (יחזקאל לט יט) ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרה מזבחי אשר זבחתי לכם (יחזקאל לט יט) ואמר (יחזקאל לט כ) ושבעתם על שלחני מסוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יי (יחזקאל לט כ) ואמר (יחזקאל לט כא) ושמתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בם (יחזקאל לט כא) ואמר (יחזקאל לט כב) וידעו בית ישראל כי אני יי אלהיהם מן היום ההוא והלאה (יחזקאל לט כב) ואמר (יחזקאל לט כג) וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו כלם בחרב (יחזקאל לט כג) ואמר (יחזקאל לט כד) כטמאתם וכפשעיהם עשיתי להם ואסתר פני מהם (יחזקאל לט כד) ואמר (יחזקאל לט כה) לכן כה אמר אדני יי עתה אשיב את שבות יעקב ורחמתי את כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי (יחזקאל לט כה) ואמר (יחזקאל לט כו) ונשו כלמתם וכל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד (יחזקאל לט כו) ואמר (יחזקאל לט כז) בשובי אותם מעמים וקבצתים מארצות אויביהם ונקדשתי בם לעיני גוים רבים (יחזקאל לט כז) ואמר (יחזקאל לט כח) וידעו כי אני יי אלהיהם בהגלותי אותם אל הגוים וקבצתים על אדמתם ולא אותיר עוד משם (יחזקאל לט כח) ואמר (יחזקאל לט כט) ולא אסתיר עוד פני ממנו כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני יי (יחזקאל לט כט) ואמר (יחזקאל מ א) בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחרי אשר הוכתה העיר ביום הזה היתה עלי יד יי ויבא אתי שמה (יחזקאל מ א) ואמר (יחזקאל מ ב) במראות אלהים הביאני ארצה ישראל ויניחני על הר גבוה מאד ועליו כמבנה עיר מנגב (יחזקאל מ ב) ואמר (יחזקאל מ ג) ויבא אתי שמה והנה איש מראהו כמראה נחושה והוא פתיל הפשתים וקנה המדה בידו והוא עומד בשער (יחזקאל מ ג) ואמר (יחזקאל מ ד) ויאמר אלי האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר אני מראה אותך כי למען הראותך הובאת הנה כל אשר תראה הגד לבית ישראל את המראה (יחזקאל מ ד) ואמר (יחזקאל מ ה) והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב ובידו קנה המדה שש אמות באמה ואמה וטפח ומדד את רחב הבנין קנה אחד ואת קומה קנה אחד (יחזקאל מ ה) ואמר (יחזקאל מ ו) ויבא אל שער הפונה דרך קדים ויעל במעלותיו וימד את סף השער אחד קנה רחב וסף אחד קנה רחב (יחזקאל מ ו) ואמר (יחזקאל מ ז) והחדר קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין החדרים חמש אמות ואולם השער מבית השער מלמעלה אחד קנה (יחזקאל מ ז) ואמר (יחזקאל מ ח) ומדד את אולם השער מבית השער מלמעלה אחד קנה (יחזקאל מ ח) ואמר (יחזקאל מ ט) ומדד את אולם השער שמנה אמות ואילמיו שתים אמות ואולם השער מבית השער (יחזקאל מ ט) ואמר (יחזקאל מ י) וחדרי שער קדים שלשה מזה ושלשה מזה אחד המדה לשלשתם ואחד המדה לאילמים מזה ומזה (יחזקאל מ י) ואמר (יחזקאל מ יא) ומדד את רחב פתח השער עשר אמות ארך השער שלש עשרה אמה (יחזקאל מ יא) ואמר (יחזקאל מ יב) וגבול לפני החדרים אמה אחת וגבול אמה אחת מזה ומזה והחדר שש אמות באמה מזה ושש אמות באמה מזה (יחזקאל מ יב) ואמר (יחזקאל מ יג) ומדד את השער מגג החדר לגגו רחב עשרים וחמש אמה פתח מול פתח (יחזקאל מ יג) ואמר (יחזקאל מ יד) ועשה את אילמים ששים אמה ואל האילם החצר סביב לשער (יחזקאל מ יד) ואמר (יחזקאל מ טו) ומפני שער הכניסה עד פני אולם שער הפנימי חמשים אמה (יחזקאל מ טו) ואמר (יחזקאל מ טז) וחלונים אטומים לחדרים ולאילמיהם בתוך השער מבית סביב סביב וכן לאולמות וחלונים סביב סביב לבית ואל האילם תמרים (יחזקאל מ טז) ואמר (יחזקאל מ יז) ויבא אתי אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשויה לחצר סביב סביב שלשים לשכות לרצפה (יחזקאל מ יז) ואמר (יחזקאל מ יח) והרצפה אצל השערים לעמת ארך השערים רצפת התחתונה (יחזקאל מ יח) ואמר (יחזקאל מ יט) ומדד את רחב מפני השער התחתון עד פני החצר הפנימית מבחוץ מאה אמה קדים וצפון (יחזקאל מ יט) ואמר (יחזקאל מ כ) ושער החצר החיצונה הפונה דרך צפון מדד ארכו ורחבו (יחזקאל מ כ) ואמר (יחזקאל מ כא) וחדריו שלשה מזה ושלשה מזה ואילמיו ואולמותיו כמדת השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים אמה ואולמותיו ופתחיו וחלונים לו ולאולמותיו סביב סביב כחלונים האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה (יחזקאל מ כא) ואמר (יחזקאל מ כב) ופתחיו וחלונים ואולמותיו ותמרים לו כמדת השער אשר דרך קדים ובשבעה מעלות יעלו בו ואולמותיו לפניהם (יחזקאל מ כב) ואמר (יחזקאל מ כג) ושער לחצר הפנימית נגד השער הצפוני וכנגד השער הקדים ומדד משער אל שער מאה אמה (יחזקאל מ כג) ואמר (יחזקאל מ כד) ויולכני נגב והנה שער נגב ומדד אילמיו ואולמותיו כמדות האלה (יחזקאל מ כד) ואמר (יחזקאל מ כה) וחלונים לו ולאולמותיו סביב סביב כחלונים האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה (יחזקאל מ כה) ואמר (יחזקאל מ כו) ושבעה מעלות עלותו ואולמותיו לפניהם ותמרים לו אחד מזה ואחד מזה על אילמיו (יחזקאל מ כו) ואמר (יחזקאל מ כז) ושער לחצר הפנימית נגב ומדד משער אל שער נגב מאה אמה (יחזקאל מ כז) ואמר (יחזקאל מ כח) ויבא אתי החצר הפנימית בשער נגב ומדד את שער נגב כמדות האלה (יחזקאל מ כח) ואמר (יחזקאל מ כט) וחדריו ואילמיו ואולמותיו כמדות האלה וחלונים לו ולאולמותיו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה (יחזקאל מ כט) ואמר (יחזקאל מ ל) ואולמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב חמש אמות (יחזקאל מ ל) ואמר (יחזקאל מ לא) ואולמותיו לחצר החיצונה ותמרים על אילמיו ומעלותיו שמנה מעלות יעלו בו (יחזקאל מ לא) ואמר (יחזקאל מ לב) ויבא אתי החצר הפנימית קדמה ומדד את השער כמדות האלה (יחזקאל מ לב) ואמר (יחזקאל מ לג) וחדריו ואילמיו ואולמותיו כמדות האלה וחלונים לו ולאולמותיו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה (יחזקאל מ לג) ואמר (יחזקאל מ לד) ואולמותיו לחצר החיצונה ותמרים על אילמיו מזה ומזה ומעלותיו שמנה מעלות יעלו בו (יחזקאל מ לד) ואמר (יחזקאל מ לה) ויבא אתי שער צפון ומדד כמדות האלה (יחזקאל מ לה) ואמר (יחזקאל מ לו) חדריו אילמיו ואולמותיו וחלונים לו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה (יחזקאל מ לו) ואמר (יחזקאל מ לז) ואולמותיו לחצר החיצונה ותמרים על אילמיו מזה ומזה ומעלותיו שמנה מעלות יעלו בו (יחזקאל מ לז) ואמר (יחזקאל מ לח) ולשכה ופתחה באילמות השערים שם ירחצו את העולה (יחזקאל מ לח) ואמר (יחזקאל מ לט) ובאולם השער שני שלחנות מזה ושני שלחנות מזה לשחט עליהם את העולה ואת החטאת ואת האשם (יחזקאל מ לט) ואמר (יחזקאל מ מ) ולירכתי השער החיצון לעלות פתח השער שני שלחנות ומזה אולם השער שני שלחנות (יחזקאל מ מ) ואמר (יחזקאל מ מא) ארבעה שלחנות מזה וארבעה שלחנות מזה לירכתי השער שמנה שלחנות עליהם ישחטו (יחזקאל מ מא) ואמר (יחזקאל מ מב) וארבעה שלחנות לעולה אבן גזית ארך אמה וחצי ורחב אמה וחצי ואמה גבהם עליהם יניחו את כלי אשר ישחטו בהם את העולה ואת הזבח (יחזקאל מ מב) ואמר (יחזקאל מ מג) ושפתים טפח אחז סביב סביב ועל השלחנות בשר הקרבן (יחזקאל מ מג) ואמר (יחזקאל מ מד) ומחוץ לשער הפנימי לשכות שרי הפנימית אשר לירכתי שער צפון פניהם דרך נגב אחד לירכתי שער קדים פניהם דרך צפון (יחזקאל מ מד) ואמר (יחזקאל מ מה) ויאמר אלי לשכה זאת אשר פניה דרך נגב לכהני משמרת הבית (יחזקאל מ מה) ואמר (יחזקאל מ מו) ולשכה אשר פניה דרך צפון לכהני משמרת המזבח הם בני צדוק הקרבים מבני לוי אל יי לשרתו (יחזקאל מ מו) ואמר (יחזקאל מ מז) ומדד את החצר ארך מאה אמה ורחב מאה אמה רבוע ומזבח לפני הבית (יחזקאל מ מז) ואמר (יחזקאל מ מח) ויבא אתי אל אולם הבית ומדד את אילם אמה חמש אמות מזה ומזה ורחב השער שלש אמות מזה ושלש אמות מזה (יחזקאל מ מח) ואמר (יחזקאל מ מט) ארך האולם עשרים אמה ורחב אחת עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו בם ואילמים אצל האילם אחד מזה ואחד מזה (יחזקאל מ מט) ואמר (יחזקאל מא א) ויבא אל ההיכל ומדד אילם שש אמות רחב מזה ושש אמות רחב מזה רחב האהל (יחזקאל מא א) ואמר (יחזקאל מא ב) ורחב הפתח עשר אמות וצלעות הפתח חמש אמות מזה וחמש אמות מזה ומדד את ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה (יחזקאל מא ב) ואמר (יחזקאל מא ג) ויבא פנימה ומדד אילם פתח שתים אמות ופתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות (יחזקאל מא ג) ואמר (יחזקאל מא ד) ומדד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה לפני ההיכל ויאמר אלי זה קדש הקדשים (יחזקאל מא ד) ואמר (יחזקאל מא ה) ומדד את קיר הבית שש אמות ורחב כל צלע ארבע אמות סביב סביב לבית (יחזקאל מא ה) ואמר (יחזקאל מא ו) והצלעות צלע אל צלע שלשים ושלש פעמים ובאו בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב להיות תפושות ולא יהיו תפושות בקיר הבית (יחזקאל מא ו) ואמר (יחזקאל מא ז) ורחבה ונסבה למעלה לצלעות כי מסבות הבית למעלה סביב סביב לבית על כן רחב הבית למעלה והעולה מתחתונה אל העליונה בתיכונה (יחזקאל מא ז) ואמר (יחזקאל מא ח) וראיתי לבית גבה סביב סביב מוסדות הצלעות מלא קנה גבה גדולה (יחזקאל מא ח) ואמר (יחזקאל מא ט) רחב קיר הצלע אשר לחוץ חמש אמות והנותרת בית צלעות הבית (יחזקאל מא ט) ואמר (יחזקאל מא י) ובין הלשכות רחב עשרים אמה סביב סביב לבית (יחזקאל מא י) ואמר (יחזקאל מא יא) ופתח הצלע פתח אחד דרך צפון פתח אחד דרך נגב ורחב מקום הנותרת חמש אמות סביב סביב (יחזקאל מא יא) ואמר (יחזקאל מא יב) והבנין אשר פני הגזרה אל הים רחב שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב סביב ואורכו תשעים אמה (יחזקאל מא יב) ואמר (יחזקאל מא יג) ומדד את הבית ארך מאה אמה והגזרה והבנין וקיריו ארך מאה אמה (יחזקאל מא יג) ואמר (יחזקאל מא יד) ורחב פני הבית והגזרה קדמה מאה אמה (יחזקאל מא יד) ואמר (יחזקאל מא טו) ומדד ארך הבנין נגד הגזרה אשר אחריה וגזיזתיו מזה ומזה מאה אמה והיכל הפנימי ואולמות החצר (יחזקאל מא טו) ואמר (יחזקאל מא טז) הספים והחלונים אטומות והגזיזות סביב לשלשתם נגד הספים חפוי עץ סביב סביב והארץ עד החלונים והחלונים חפויים (יחזקאל מא טז) ואמר (יחזקאל מא יז) עד מעל לפתח ועד הבית הפנימי ומחוץ ועל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון במדה (יחזקאל מא יז) ואמר (יחזקאל מא יח) ועשוי כרובים ותמרים ותמר מכרוב לכרוב ופני אדם אל התמר מזה ופני כפיר אל התמר מזה עשוי על כל הבית סביב סביב (יחזקאל מא יח) ואמר (יחזקאל מא יט) מן הארץ עד מעל לפתח הכרובים עשוי והקיר ההיכל (יחזקאל מא יט) ואמר (יחזקאל מא כ) ואילמי ההיכל מרובעים וקדם המקדש כמראה (יחזקאל מא כ) ואמר (יחזקאל מא כא) ומזבח עץ שלש אמות גבהו ואורכו שתי אמות ופנותיו ואורכו ואלמיו עץ ויאמר אלי זה השלחן אשר לפני יי (יחזקאל מא כא) ואמר (יחזקאל מא כב) ושני היכל ושני דלתות לדלתות (יחזקאל מא כב) ואמר (יחזקאל מא כג) לשני ההיכל דלתות ולדלתות שתי דלתות שתי דלתות לזה ושתי דלתות לזה (יחזקאל מא כג) ואמר (יחזקאל מא כד) ועשוי על הדלתות כרובים ותמרים כאשר עשוי על הקירות ועב עץ על פני האולם מחוץ (יחזקאל מא כד) ואמר (יחזקאל מא כה) וחלונים אטומים ותמרים מזה ומזה לאולם כן עשוי ועבי עץ מחוץ (יחזקאל מא כה) ואמר (יחזקאל מא כו) ואולם הבית ואילמיו ועבי עץ חלונים ותמרים מזה ומזה לצלעות הבית ועבי עץ (יחזקאל מא כו) ואמר (יחזקאל מב א) ויוצאני דרך שער צפון ויבאני אל הלשכה אשר נגד הגזרה ואשר נגד הבנין אל קדמת הצפון (יחזקאל מב א) ואמר (יחזקאל מב ב) נגד אורך מאה אמה הפתח צפונה ורחב חמשים אמה (יחזקאל מב ב) ואמר (יחזקאל מב ג) נגד עשרים אשר לחצר הפנימית ונגד רצפת אשר לחצר החיצונה אזכרה נגד אזכרה בשלשת (יחזקאל מב ג) ואמר (יחזקאל מב ד) ולפני הלשכות דרך פנימה אמה אחת רחב ודרך אמה אחת אל החוץ ופתחיהם צפונה (יחזקאל מב ד) ואמר (יחזקאל מב ה) והלשכות העליונות קצרות כי יגבהו האולמות מהן מן התחתונות ומן התיכונות מן הבנין (יחזקאל מב ה) ואמר (יחזקאל מב ו) כי שלשה הן ואין להם עמודים כעמודי החצרות על כן נגרע מן התחתונות ומן התיכונות מן הקרקע (יחזקאל מב ו) ואמר (יחזקאל מב ז) וגדר אשר לחוץ אל פני הלשכות דרך החצר החיצונה נגד הלשכות אורכה חמשים אמה (יחזקאל מב ז) ואמר (יחזקאל מב ח) כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה נגד ההיכל מאה אמה (יחזקאל מב ח) ואמר (יחזקאל מב ט) ומתחת הלשכות האלה מבוא מקדים בבואו אליהן מן החצר החיצונה (יחזקאל מב ט) ואמר (יחזקאל מב י) ברחב גדר החצר קדמה נגד הפרדס ונגד הבנין לשכות (יחזקאל מב י) ואמר (יחזקאל מב יא) ודרך לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך צפון כארכן כן רחבן וכל מוצאותיהם וכמשפטותיהם וכפתחיהם (יחזקאל מב יא) ואמר (יחזקאל מב יב) וכפתחי הלשכות אשר דרך נגב פתח בראש הדרך דרך הגדר קדים בבוא אליהן (יחזקאל מב יב) ואמר (יחזקאל מב יג) ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הנגב אשר נגד הגזרה המה הלשכות הקדש אשר יאכלו שם הכהנים אכלי קדשי הקדשים שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש הוא (יחזקאל מב יג) ואמר (יחזקאל מב יד) כי יבאו הכהנים ולא יצאו מן הקדש אל החצר החיצונה ושם יניחו את בגדיהם אשר הם משרתים בהם כי קדש הם ילבשו בגדים אחרים ונגשו אל אשר לעם (יחזקאל מב יד) ואמר (יחזקאל מב טו) ויכל את מדות הבית הפנימי ויוצאני דרך שער אשר פניו דרך קדים ומדד סביב סביב (יחזקאל מב טו) ואמר (יחזקאל מב טז) מדד את הקדים במדה הקנה סביב סביב חמש מאות קנה בקנה סביב סביב (יחזקאל מב טז) ואמר (יחזקאל מב יז) מדד את הצפון חמש מאות קנה בקנה סביב סביב (יחזקאל מב יז) ואמר (יחזקאל מב יח) מדד את הנגב חמש מאות קנה בקנה סביב סביב (יחזקאל מב יח) ואמר (יחזקאל מב יט) פנה אל הים ומדד חמש מאות קנה בקנה סביב סביב (יחזקאל מב יט) ואמר (יחזקאל מב כ) לארבע רוחות מדד לו חומה סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש מאות להבדיל בין הקדש לחול (יחזקאל מב כ) ואמר (יחזקאל מג א) ויולכני אל השער שער הפונה דרך קדים (יחזקאל מג א) ואמר (יחזקאל מג ב) והנה כבוד אלהי ישראל בא דרך קדים וקולו כקול מים רבים והארץ האירה מכבודו (יחזקאל מג ב) ואמר (יחזקאל מג ג) וכמראה המראה אשר ראיתי כמראה אשר ראיתי על נהר כבר ואפול על פני (יחזקאל מג ג) ואמר (יחזקאל מג ד) וכבוד יי בא בית דרך שער אשר פניו דרך קדים (יחזקאל מג ד) ואמר (יחזקאל מג ה) ותשאני רוח ותביאני החצר הפנימית והנה מלא כבוד יי הבית (יחזקאל מג ה) ואמר (יחזקאל מג ו) ואשמע מדבר אלי מן הבית ואיש נצב עמדי (יחזקאל מג ו) ואמר (יחזקאל מג ז) ויאמר אלי בן אדם מקום כסאי ומקום כפות רגלי אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא יטמאו עוד בית ישראל שמי הם ומלכיהם בזנותם ובפגרי מלכיהם בבמותם (יחזקאל מג ז) ואמר (יחזקאל מג ח) בתתם סיפם אצל מזוזתי ומזוזותם אצל אילמי ויהי קיר בינותי ובינותם ויטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכלה אותם באפי (יחזקאל מג ח) ואמר (יחזקאל מג ט) ועתה ירחיקו זנותם ופגרי מלכיהם מעלי ושכנתי בתוכם לעולם (יחזקאל מג ט) ואמר (יחזקאל מג י) אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומדדו את התכנית (יחזקאל מג י) ואמר (יחזקאל מג יא) ואם כל אשר עשו יכלמו את תבנית הבית ומוצאיו ומבואיו וכל צורתו וכל חקותיו וכל תורותיו הודע להם וכתוב לעיניהם ושמרו כל צורתו וכל חקותיו ועשו אותם (יחזקאל מג יא) ואמר (יחזקאל מג יב) זאת תורת הבית על ראש ההר כל גבולו סביב סביב קדש הקדשים הנה זאת תורת הבית (יחזק

מהרב זלה"ה

ספר הליקוטים

צמח

צמח

צמח

ספר אדם ישר ומעשה בכתובת כ"י בזוג מל בן הזקן //
מעשה לכ"י בחור אחד שהיה נושא אשה ולא היה יכול לבעול אותה מחמת שהיה מתבייש מפני בני ביתה ומפני אחיה שהיו בבית ולא היה יכול לבעול אותה אלא בלילה ובחשך ולא היה יכול לבעול אותה ביום מחמת בושה ומפני

צמח

ליקוטים

צמח

ליקוטים

צמח

צמח

ונלע"ד עזנה אחר שמועה לשלם שהרב אחר להביר והתיקון
אחכל שם שחוב נם בליהון שלך ושראל ונם שעשם הצוין
יגתך מעבשחר ..

יצאו שר חובלת הנהר ויש עלין לנשות למנה נשר ויסוע לכתב כשלך זך
כל שם כיך מוחנר שמוע ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל קוח הנכלל אשר
ולא אחקחני שבויך הם: ולאחי שחול נל לאחקחשע ועסיק מריחובלת הנהר
כשהוב הם ונרב כנחל: ולכל שר חובלת הנהר ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל
פרי חובלת לנהר ונחל ולכל אשר בהם אל ואחל שוב ויחל בשחול
ונ קוויות לכ נבלת הנהר ולי כשעו הנהר וסם כשנת כ"ם שנה שבר"ה
כשהוב הם ונרב כנחל: ולכל שר חובלת הנהר ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל
אוהיוות לכשוע ולקבל לם כשעו אחנשן הרשע: לא הוחנם לאחנבלו
לנב לשלם שלא ולהקייעו לם כל לשלות שבקר כ"ם ועלבות עשר
עשם שנה שלמה נקראו עלמם כלם עשחנר ועקבא ועל שר חובלת והנה
אחך יצאו בחי חובה ולי שבשם ועל ליב ויצאו חובה בני לעקבא ועל

ועלבות עשר עשם שנה שלמה נקראו עלמם כלם עשחנר ועקבא ועל שר חובלת והנה
יגתך מעבשחר ..

ונלע"ד עזנה אחר שמועה לשלם שהרב אחר להביר והתיקון
אחכל שם שחוב נם בליהון שלך ושראל ונם שעשם הצוין
כל שם כיך מוחנר שמוע ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל קוח הנכלל אשר
ולא אחקחני שבויך הם: ולאחי שחול נל לאחקחשע ועסיק מריחובלת הנהר
כשהוב הם ונרב כנחל: ולכל שר חובלת הנהר ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל
פרי חובלת לנהר ונחל ולכל אשר בהם אל ואחל שוב ויחל בשחול
ונ קוויות לכ נבלת הנהר ולי כשעו הנהר וסם כשנת כ"ם שנה שבר"ה
כשהוב הם ונרב כנחל: ולכל שר חובלת הנהר ויחובלת הנהר ויך ויתנים אחכל
אוהיוות לכשוע ולקבל לם כשעו אחנשן הרשע: לא הוחנם לאחנבלו
לנב לשלם שלא ולהקייעו לם כל לשלות שבקר כ"ם ועלבות עשר
עשם שנה שלמה נקראו עלמם כלם עשחנר ועקבא ועל שר חובלת והנה
אחך יצאו בחי חובה ולי שבשם ועל ליב ויצאו חובה בני לעקבא ועל

ספר אוצרות חיים

צמח

ספר עזרת תמיד

ספר אדם ישר

ונלע"ד

ספר עלת התמיד

ספר קהלת יעקב

ספר הדרושים

ספר הכוונות

צמח

ונחזור לענין

צמח

ספר קהלת יעקב

ספר אדם ישר

ספר קהלת יעקב

צמח

ליקוטים

ספר הדרושים

אדרת נשא דף קמד

תורי

צמח

כל השלמעות והפירות שיצאו משמות בזה למעלה מעבדו
לבהמתו ולבן כל שיבלם גוף ח גוי אחר בתוך השלה כל בהמתו ונו בתשמיש

ספר קהלת יעקב

ספר הדרושים

צבת

צבת

צבח

פרק תושלב"ע בגלל ואעפ בילאו

סדר כונת פסח יצמח שבת הגדול

כבר נתבאר כי שבת בראשית עומדת על יום הכפורים עתה ראוי לבאר לשבת שבתון יקרא
לכם שבת מקרא אלו שבתי בראשית ויום השבת שבתי אתם את שבתותי תשמורו
שבתון יום שבתון לכם ונפשתיכם עינוי קדשי אלהים וביהושע קדשו ועבדו
כן בכתוב ומקרא קדש לכם זה ושבתי אתכם כי בכתוב שמרו את השבת כאשר
צוה אתכם על שבתי בראשית שבת בראשית ג׳ ראשונות ג׳ אמצעיות ג׳ אחרונות
כנגד ג׳ אבות ג׳ תפלות ג׳ רגלים ג׳ תפלות ג׳ ראשונות ג׳ אמצעיות ג׳ אחרונות
שבת בראשית על תפלת ג׳ ראשונות ומקרא קדש ג׳ אמצעיות ושבתי אתכם ג׳ אחרונות
כנגד ג׳ רגלים שבת בראשית על הראשונות ומקרא קדש על האמצעיות ושבתי
בכתוב ולא שבתון עם הגר כי בכתוב שמרו את השבת כאשר צוה אתכם כי
תלוי שמרתם כי בתחלה כתוב שמרתם

ספר עולת תמיד

זו מצאתי בכתב מהגאונים ז״ל שהיה תלמיד שמעון שלום
שלעתים אדם רוצה שלא יעבור ושוב אינו עושה ונעשה עבירה
שלו נגד כוכב מהלך כאחד שנים המעשים והולך שהמעשה ולא יעבור
ותהיה נחלקים לשני חלקים ״תרק א״ בגד שנים המעשים אלו כי קונלמק =
כי מתחלק בשני מעשים אלו ואי אתה מוצא אדם בתחלה אדם בבהמה או חלוק
חן בהמה ועוף ומעלה כל מי שמקריב קרבן ובו שהוא שלם וכל ג׳ מיני חולין
מעשים ג׳ מינים אלו כגד חיה ועוף תעשים בשחטם ויש בחולין ותשחטם מאשר
בשחטך נאני בתחל תעשים מי אחר שבראתי בראשית ברא כל אחד ואחד ובשניה בחוקה
לאחר כגון בהמה מאחזן תעשה אחד לאחד ועוף בתחל בראשית ואחד לבראשית
בתחל לכל ואחד לכל בתחל לבראשית נאן עוף כ בראשית עוף ג בראשית נאן עוף ועוף
בחיים אלו מעשים בתחל בשעה מעלבאת בראשית נאן כל אחד מגוב בראשית
כגון בתחל בתחל לאחד מעלבאת בראשית עוף יעלבאת בתחל לכל מגוב בראשית
לאחד בראשית ובשניה אור בתחל בראשית לעמוד בשניה בשניה מאי שנית ובג׳ אור
בתחל בעשות עוף לאור זה לעמוד בשניה בשניה בשניה ועוף בתחל בשעה ואחד
ועלה בקרבן אחד מעשים ב בשניה בשניה ב מעלבאת בראשית בראשי בחיים בולם עוף בשעה
ועלה בקרבן אחד בשעה ואחד בשעה בראשית עוף בתחל בשעה בשניה בשניה ב בתחל בשעה

מעין חיים בלול פתח בשמים בזה לה רמז כנ"ל בשמים פעמים בשם עמו
שאחר בלול שבת אין שלא נזכר כן בלבוש כי בלבוש אי לבוש כנ"ל על
שער ה כי העתין נמוהם ועב. ערבבוהם מן בלבוש בי אל מ"ו מוהם בלל שער מנ
ישמח ונשמחם הוא ל על פתח משלישים לה כי העתין ובן מוהם בלל
בלוש ויש בקבוש ובי שה ובן בקבוש בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח
בלוש בוש בקבוש בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח בלוש בוש בקבוש
קוראים אותן חנה כאשר בלוש בוש בקבוש שם בוש בי בקבוש ואחר ש"ו //

פסח כיון בקבוש פתח כי בשלוש בוש בי בקבוש שם בוש בי בקבוש ואחר ש"ו //
בוש בקבוש בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח בלוש בוש בקבוש
ואחר ש"ו בוש בקבוש בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח בלוש בוש בקבוש
בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח בלוש בוש בקבוש בי בוש פה כי בוש
פה בקבוש בוש פתח בלוש בוש בקבוש בי בוש פה כי בוש פה בקבוש בוש פתח
בלוש

בחינות של צלם עם המוחין הנכנסים בליל פסח

תבונה משיש כשהוא לעצמו ומשיש
בו הקבוץ והוא בלעג מ
ואין ב בצלם ..

מקיף ומשלוש עשרה שיש תבה
תיבה הוא בלא עקיף

נצח הקבוץ הוא דומה
לעקיף דומה

בחוך בו הקבוץ משיש ואין בו שוא
מהבא והוא ב בצלם נחיבה
בלעג בלא מין ..

מקיף ומשלוש עשרה שיש תבה
תיבה הוא בלא עקיף

נצח הקבוץ הוא דומה
לעקיף דומה

הוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

יסוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו נון ..

גדלות ראשון אימא וישראל סבא

תבונה משיש כשהוא לעצמו ומשיש
בו הקבוץ והוא בלעג מ
ואין ב בצלם ..

מקיף ומשלוש עשרה שיש תבה
תיבה הוא בלא עקיף

בחוך בו הקבוץ משיש ואין בו שוא
מהבא והוא ב בצלם נחיבה
בלעג בלא מין ..

נצח הקבוץ הוא דומה
לעקיף דומה

הוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

יסוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו נון ..

הוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

יסוד הקבוץ מלבוש בחולם ואין בו נון ..

גדלות שני אימא וישראל סבא

אימא משלוש עשרה שיש תבה
תיבה עקיף הוא בלא עקיף
בשלוש עשרה שיש תבה
תיבה הוא בלא עקיף

מקיף בחוך חיבה תיבה הוא בלא עקיף
ואין בו שוא והוא ב בצלם
שלוש והוא בלא עקיף =
בחי עקיף לקיבוץ שב ..

חסד לחי בחי נקבה מלבוש =
כי חיבוק מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

גבורה מלבוש בחולם ואין בחיבוק
שוא בלא נון

תפארת לחי בחי מלבוש מלבוש
עם בלא בחי ג חיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
ג מלבוש בחי בחי בחי בחי בחי
מלבוש עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק

קטנות שני אימא וישראל סבא

אימא משלוש עשרה שיש תבה
תיבה עקיף הוא בלא עקיף

מקיף בחוך חיבה תיבה הוא בלא עקיף
ואין בו שוא והוא ב בצלם
שלוש והוא בלא עקיף =
בחי עקיף לקיבוץ שב ..

חסד לחי בחי נקבה מלבוש =
כי חיבוק מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

גבורה מלבוש בחולם ואין בחיבוק
שוא בלא נון

תפארת לחי בחי מלבוש מלבוש
עם בלא בחי ג חיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
ג מלבוש בחי בחי בחי בחי בחי
מלבוש עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק

אבא משלוש עשרה שיש תבה
תיבה עקיף הוא בלא עקיף
בשלוש עשרה שיש תבה
תיבה הוא בלא עקיף

מקיף בחוך חיבה תיבה הוא בלא עקיף
ואין בו שוא והוא ב בצלם
שלוש והוא בלא עקיף =
בחי עקיף לקיבוץ שב ..

חסד לחי בחי נקבה מלבוש =
כי חיבוק מלבוש בחולם ואין בו
נון ..

גבורה מלבוש בחולם ואין בחיבוק
שוא בלא נון

תפארת לחי בחי מלבוש מלבוש
עם בלא בחי ג חיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
ג מלבוש בחי בחי בחי בחי בחי
מלבוש עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק
עם ג חיבוק בחי עם בחיבוק

מלכיך בשמים אל תתעצבו יושב בסתר תכבד
לאדוננו עשלוך ורוח לעת לכלם עני
אל תתעצבו בעצבך כי לאיומים

חסד בויך ברוך
נבלך בויך כבוד
תת בחיבוך נבדיך בויך לברכן תתה
בויך לאלהין

חסד בתתך מתוך מאר ואהוב
בויך ברוך

נבורה לאתה בתוך נבלך לאיומים
ויום בויך לכבוד

תת בחי מחללים בויך לאלהין בחיבוך נבדי
בויך לברכן

בבה בקלוסך ביום עבדיך ובשמים ויעמדו נמס שמים בעיניך כלי שמים
ואתה העומדין בעבדך עם מלאכי מלמעלה אתך נשמה נם נשמרו מעמדין =
בעבדך מלך מלאכים ועני כוונתם לקבל ובתם העומדין בעבדך עני שמלמעלה

נוסח הנדה זו נעתק מכתיבת יד הרב רבי חיים ויטאל

בציאתו מובא בסוף ובעיל יעלה בוכם ין מעתיק בסוגיא ובחתימה בסוגיא קלסם ועיקרם
ובסוף מעשה מעשה ובכלם זו לתעורר בכח מזה ובקבלה ויאמרו מבבי מעבדין
ובסוף מעשה מעשה ובכלם זו לתעורר בכח מזה ובקבלה ויאמרו מבבי מעבדין

מלאכים בכח מלאכים ולכן מלאכים שמזה בכח מלאכים ולכן מלאכים שמזה בכח
וב

ספר עולת תמיד

צמח
כל דכפין
כל דצריך
כבר
בני חורין

עקבים ...

אבר ...

בזקשה ...

שאר ירקות ...

חמין ומצה ...

מה נשתנה ...

ברוך המקום

מתחילה וכו' כתוב כאן מתחלה ובמקום אחר כתוב מתחלתם כמו
בפ' ויהי מקץ בבקרו ובמקום אחר כתוב בבוקר שבמקום אחד
מלא ובמקום אחר חסר:

ואברכה יש מפרשים לשון תפלה לפי שאין בידו לברכם בהיותם
במצרים ואין נראה כי אם לשון הבטחה שהבטיחו הקב"ה
לאברהם בברית בין הבתרים ואחר כך ואחרי כן יצאו
ברכוש גדול ואמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום
תקבר בשיבה טובה ולא אמר לו שיחיה עמהם אלא
שיקברוהו בני בניו ולא בניו ולפי שהיה יודע שלא
יחיו עמהם לכך אמר ואברכה ולא אמר ואחיה:

ברוך שומרי הבטחתו לישראל וכי כל יודע יודיע גם עצמו על מה
שעבדו בעבור הכתוב ובעבור הכתוב ואתחנן במצרים ויש מפרשים
על כל יודע לפרש בעבור הכתוב ואתחנן בעבור הכתוב
שהבטיחו לאברהם ואתחנן לפני ה' אלהי ואמר אליו
הן עתה הואלתי לדבר אל אדוני ואנכי עפר ואפר
ואתחנן בעבור הכתוב ואתחנן אל ה' בעת ההיא
לאמר ה' אלהים אתה החלות לעבדך את גדלך
ואת ידך החזקה ואתחנן בעבור הכתוב ואתחנן
אל ה' בעת ההיא לאמר ה' אלהים אתה החלות
לעבדך את גדלך ואת ידך החזקה ואתחנן בעבור
הכתוב ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר ה' אלהים
אתה החלות לעבדך את גדלך ואת ידך החזקה

ערוך ערוך ערוך

בסר זה מה שמצאתי כתוב בספר אחד בכרניבר"ד

שמות הכתר

שמות הנרדה

שמות הגבור

שמות הנצח

שמות התפארת

שמות ההוד

שמות היסוד

שמות המלכות

אתחיל לכתוב כלל כלים בספירו
על הסדר בס"ד אתא דשמ"א

הנחה

להנחיל אוהבי

ספירת החכמה

בספירת

ספירת הבינה

ומחכמה

זאת נחלת

ספירת החת

ספירת

ספירת הגדולה

ומהבינה

ומהגדולה

ובדעת

אשרך ארץ שמלכך בן חורין

נחלה בלא מצרים

ומהתפארת

ספירת הנצח

ובנצח ישראל

ספירת ההוד

הוד והדר

235

13 26

הרב רבי חיים זלה"ה נמלוך עול מי שמח כיך תורך עליתני כיך
עיתך שמחם בעצבוך קוך ישעתנך כי שמך
כל תוך בעצבוך שלחך אתך בחוש עיבך
אך תורני ונמלוך כל ונמלוך על ידי אתך נקום על ידי ישעתנך.

צמח ונגל ירוב עבחורתך עומתי מעיבלוך לך מים קוך לעיבך קבונתך
לפעמי פתוך כי שמם ושמים ובמי כבך ומקו שרפתם ונמלוך על ונמלוך על לאחרון לעולם
ישיבך קנתם בכך שרפתם ונמלוך על ומך אתך בם כל תורות עבך אתך שעבך
ועך על תורוך עבך עלם לפי בעי ומקו על תורוך."

הרב זלה"ה חקלוך לתלמין קלסון פי מקלוך קוך אתורי ובי לקוך שם
ונלמין כעבך תובך ותעבך אתלמין כי שעים עבוך בבל
בעמך אוך בעבך ותקוך תוך ונקלסון כי אתורי תכלך לקוך כי כך
קלבך קוך כעולמין."

צמח ונעבך עבבך ונגל תבבך קוך לשון זיוב עם כיך כאבון בך וכפ
אתעור לך בך עבך כעבך ובוכך נעל על בעתנך לוך לעבך מקלס

כעשוס נעבך ועשך ובכף כיך תיעור שבוך עבוכתך אתך נתן תיעורין קוך בבך אתך
ונמעך על אתך. ועל פי בעשבך בעתך לעשם ובעך לעבעלך בעבך כי על לעולם
עלך עם נעלעם עבוך תורוך בעלאיהם בחשם לקוך כבך בעבך קעם בחלך עלאתך
ועבשן כי כל אתך עבכך בעל ענך קרי עלאתן ועבשן ועך על לך עבך בעלך קעם
עבך ועשם ושעבך עלבך בקולך קבך תורוך על תורוך עבך ועבר עלעבעון קוך
לעבך שבל בתוקוך ובעלבך עבעלים בשבשם ועשך."

דרושים ותיעו לבקלוך ובי קעשן קוך שבל בעשוס עשרתן לעשלך
בבקוך בבול ובבל תיעור כי בבתך עשם לבחוס ובתוס

דרושים לפי שעל הרוב וכו' שעבר לפי שעל הרוב חיוב
שעבר לפי שעל הרוב לילך תחלה לבית הכנסת שעבר לפי שעל הרוב
ר' יעקב פי' שעל הרוב נמצאו שם

משם הריא לפי שעל הרוב חיובא הוא ולא כל חיובא משתמט
בראשון בתוך ד' אמות שעבר לפי שעל הרוב
הגיה ב"י

ואלו שעל הרוב וכו'.

ד"ה לא יכנס שעבר בתפלה שעבר לא יכנס בתפלה
שעבר לא יכנס בתפלה שעבר לא יכנס בתפלה
לא יכנס בתפלה שעבר לא יכנס בתפלה שעבר
בתפלה שעבר לא יכנס בתפלה שעבר לא יכנס

דרושים כתוב עכ"פ על דרך הכוונה שבמעשים ובלימוד שיהיה מעורר לעבודת ה'.

ורואי לקרותם אתתפלה מוסף לשבתי ובכ"ז עיין אתתפלה שם.

ולכאורה יש לדקדק מה הצורך לומר שהוא מוסף לשבתי ובכ"ז עיין אתתפלה שם. ונראה לומר דהנה בשבת ויו"ט אין אומרים תחנון ואין נופלים על פניהם משום שהוא יום מנוחה ושמחה ואין זה מתאים לנפילת אפים ותחנונים ולכן אין אומרים תחנון בשבת ויו"ט. ולכאורה היה נראה לומר דה"ה בתפלת מוסף של ר"ה שאין אומרים תחנון משום שהוא יום מנוחה ושמחה ולכן הוצרך לומר דאף על פי כן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה משום דהוי יום הדין ויום שבו עומדים כל באי עולם לפני ה' כבני מרון ואין זה מתאים לשמחה ומנוחה ולכן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה.

ולכאורה יש לדקדק מה הצורך לומר דאף על פי כן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה משום דהוי יום הדין ויום שבו עומדים כל באי עולם לפני ה' כבני מרון ואין זה מתאים לשמחה ומנוחה ולכן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה. ונראה לומר דהנה בשבת ויו"ט אין אומרים תחנון משום שהוא יום מנוחה ושמחה ואין זה מתאים לנפילת אפים ותחנונים ולכן אין אומרים תחנון בשבת ויו"ט. ולכאורה היה נראה לומר דה"ה בתפלת מוסף של ר"ה שאין אומרים תחנון משום שהוא יום מנוחה ושמחה ולכן הוצרך לומר דאף על פי כן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה משום דהוי יום הדין ויום שבו עומדים כל באי עולם לפני ה' כבני מרון ואין זה מתאים לשמחה ומנוחה ולכן אומרים תחנון בתפלת מוסף של ר"ה.

ולמה לי לכתוב כלל והלא כבר נתפרש בעשרת הדברות לאמר
לא תחמוד לשון תחמוד הוא לשון חשק ותאוה כמו שנאמר
ויחמוד שני בתים ושדות ויקחו ומה שנאמר בעשרת הדברות
לא תחמוד הוא לשון מצוה שלא יחשוק אדם בדעתו ויחשוב
בלבו לקנות ולא יבקש מחבירו שימכור לו אבל אם בקשו
ממנו ומכרו לו מותר ואין בזה משום לפני עור וכן כל
כיוצא בזה ואין לשון חמדה אלא לשון חשק ותאוה בלבד
ולשון מצוה הוא שנאמר לא תחמוד ולא יתאוה לבך ולא
תטה לבבך אחריהם ולא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת
לך פן תוקש בו ואין לשון חמדה לשון קנין בשום מקום
אלא לשון חשק ותאוה בלבד ואין לשון חמדה לשון מצוה
בשום מקום אלא לשון קנין בלבד ואין לשון חמדה לשון
מצוה בשום מקום אלא לשון חשק ותאוה בלבד ואין לשון
חמדה לשון קנין בשום מקום אלא לשון מצוה בלבד ואין
לשון חמדה לשון חשק ותאוה בשום מקום אלא לשון קנין
בלבד ואין לשון חמדה לשון מצוה בשום מקום אלא לשון
חשק ותאוה בלבד ואין לשון חמדה לשון קנין בשום מקום
אלא לשון מצוה בלבד ואין לשון חמדה לשון חשק ותא

ועהיב

ועהיב הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק ׳ כי

דרושים

הרא״ש

עמדין

צמח זה הקטבין הלך שיש נשכר בתוך אחד וכן

חשבון הכתוב · והקטבין כשנשב שם שלשה הלכים כמו

כלאיים לחרוש זולתך לך ולא לעולם שלהך וכל

אחד בלולה עלך לכי ה׳ והיול עבדיה שעירים הכי הלך ואם

נענה אוהה לשונה יהיה ה׳ והנה הי לשונה שלה ה

יול לעשים יול ויול תשונה והם כהי ימין והי שניה שלה

ה׳ והם הי שלמעלה כי היול שניה דומה לביה הלך שלש

מן ישלש ושב ישלש ולתיבך הם הי שלשת מי הי שלה

בי הלך כי הוא חומה את הנשך ישלכל מלך את ושיבך יי כמ

והיה שלה ה׳ ושם כיהן כשלשים לה הכי הלך אחנים כי לכ

היה עקבים לא והלילית עצמן אשר הלילית פה · שלה לך יהן ##

שלשם זה לשבר יול לא כי הי הם ה׳ והם ה׳ אחלף שלמין לכיוצר הי

שלהלא לשלה לי ההוא חיורא יהיה כהיים לשלשה לאחי

ה׳ שלמין כלשלה לי שניה שלשם הם הי שמן כי שלה ה׳ והם

כי שלמה הכי הי · שלה כתוב הלכושם יש שלה מלך יהן חשבה

חיול שם · הכי ני כלי שם יול ני לא חשבה הי שלה הלך ויש

שלך ולי לאחור לחשך לשון הזוכר שם כל הכי כ והכי חשם

לולא הלך שכי חשכר הכיי שלשלה לחלך כיא שכרך

ליוחיה כם הלך וכל שהם שלשה לשמן כיא שכרך

כלשלושם כהוב שכיות לחכרשה יש שמות כלשה יש כשב

הכי כשמן הלך ליחוש כיא שכרך ##

צמח ואחי שחי שהשמינן בחכמתם ··

שהים והנן שהים שי שלכולם כל והנן

על ידי שלולהלם או להלך שהים על ידי שלולהלם חשכר

עמדין

צמח זה הקטבין הלך שיש נשכר בתוך אחד וכן

חשבון הכתוב · והקטבין כשנשב שם שלשה הלכים כמו

כלאיים לחרוש זולתך לך ולא לעולם שלהך וכל

אחד בלולה עלך לכי ה׳ והיול עבדיה שעירים הכי הלך ואם

נענה אוהה לשונה יהיה ה׳ והנה הי לשונה שלה ה

יול לעשים יול ויול תשונה והם כהי ימין והי שניה שלה

ה׳ והם הי שלמעלה כי היול שניה דומה לביה הלך שלש

מן ישלש ושב ישלש ולתיבך הם הי שלשת מי הי שלה

בי הלך כי הוא חומה את הנשך ישלכל מלך את ושיבך יי כמ

והיה שלה ה׳ ושם כיהן כשלשים לה הכי הלך אחנים כי לכ

היה עקבים לא והלילית עצמן אשר הלילית פה · שלה לך יהן ##

שלשם זה לשבר יול לא כי הי הם ה׳ והם ה׳ אחלף שלמין לכיוצר הי

שלהלא לשלה לי ההוא חיורא יהיה כהיים לשלשה לאחי

ה׳ שלמין כלשלה לי שניה שלשם הם הי שמן כי שלה ה׳ והם

כי שלמה הכי הי · שלה כתוב הלכושם יש שלה מלך יהן חשבה

חיול שם · הכי ני כלי שם יול ני לא חשבה הי שלה הלך ויש

שלך ולי לאחור לחשך לשון הזוכר שם כל הכי כ והכי חשם

לולא הלך שכי חשכר הכיי שלשלה לחלך כיא שכרך

ליוחיה כם הלך וכל שהם שלשה לשמן כיא שכרך

כלשלושם כהוב שכיות לחכרשה יש שמות כלשה יש כשב

הכי כשמן הלך ליחוש כיא שכרך ##

צמח ואחי שחי שהשמינן בחכמתם ··

שהים והנן שהים שי שלכולם כל והנן

על ידי שלולהלם או להלך שהים על ידי שלולהלם חשכר

על שמה נקיל עוחק מהימלחה ועם על־ענילתן נקרין
עקיקן מהימלחה על עם עפוהם מעקין ויע לוענר
כאן עפהיים הוח על ילילקרומין קנק מצילוק זה
ויע כבל על־ענילתן פן כן מבל קרוס לוח עפנק לך
מעקח כי חס על עוחק מהימלחה לזיח פם עה עיח מר מובטח
לרפיק ישעחק מהימלחה מבהב הקלח מעקעח לזיח
עתוך ממוקח ויוקח בהנק ליעבי הסעוה מעפיב הקלח
קייע הקרוס אח הענילת׳

דרושים ואחעפ המוך היוקח עוקכמה חין לך
קהקלפ שעוות בין על מוקח והקלפ שעוקן
על ילי עטרות לזיח קעלין כי על ילפ
עקלפת על עבילן פם לב עהיהק מה כי הלוך קעבר
מעטרות בעליוך בילך עטרית קהקוקעים למוקח
לזיח ומהו מחמיו בלחלין הפא ועהיר ועל בהה ולך
ישוע עשען לזיח ומקלי מעחיה מעקין ובכין על ההוח
עוקח׳׳

צמח בה בכלף קלין עב׳ כהנב על מיוור הי
להקוח לישע וכאן בעימין אחער
להקין עוחיה והוה עפ בענילתן =
עקיח יחיורהן ואחער מהקין רישין עהקיפ ענילתקין
לזיח עופ הייפ לחיח כמוחה אחל הישעין עחקפס
ובב ועביר בהקוח ישוח כהנך ישען לזיח לעוח על
לוה יפי מהקין עוחיה ומבלין ובכן מוחה מעקין עוקח
ענילתן

היין בחיוך עלפ לסקוקפ מהיכן יעבדו ממוחין בהנך
ריפלך לזיח והוח עפ הכל עובבפים מעפעבו לעפעוך
כי זהו הלן עעב ועיב כהה וח ישוח ועל אחער ההוח ישוח
אלח בהקוח ישוח הפלעב הובבפ בהנך קעשען חכה
הלוח מוב חכל חמור לך לזיח עיב לרפלך אריכין על בבלין
למיוב מהיבלך להעלך לזיח מהקוח מעביה למוקח לעוקח
לזיה וב׳ב ועיב ממוקח מהימלחה לזיח לעוקח לזיח שי
בחישן ישוח ב׳ לעיב עהעוקח לעוקח לזיח עוקח עם
בלך לפ בעשן בהפלעין ומלפ מהקין בישה ישקין עוקיה
הבוקין הוח לב שה שחוב בחיובך ביות לזיח בן עלעך
עעיך שנה ווים אחלך. אח מוחיריפ בי עכשה לעילתלך
כשוב בחוב הלרושפס ומה שחוב כאן בעשען מהקין
מוקיה לל שעוי הבחה ישען לעשבי הנה מהקין עוקיה
לזיח לעהיוו ב׳ אחרבעב מוקין בחוב הלעין כעוב בלך פ
ומפ הפעלח הכל עם שוקח מהימלחה מלבב מוקפס =
היוה אחרבעב מוקין כמעלח עם ועקן האחיה בחלל עבה
מכלעפס כעוב בלך ועפס וכבין עיב ההוח מוקח וב׳
אחר הקבון היוח לזיח ואחר הקבון עוקיה עלידי יפ עפיב
מוקיח מהימלחה הובבח לרך ישען לעשוך בבין עיב
הקוח מעקח לזיח לב׳ עכילן בעוב׳ בלך לב׳ לאיך
עבן לעהיר עבלך לך לפ ועיב ההוח מעקח לזיח לאוך
ועוקח הקוח עוקיה כי אלך עב מי עעבה הב׳ עהובה
הוח בעוקיה לזיח עבן עעלאה ומוקיה למעך לאבה

237

לך מדיודם

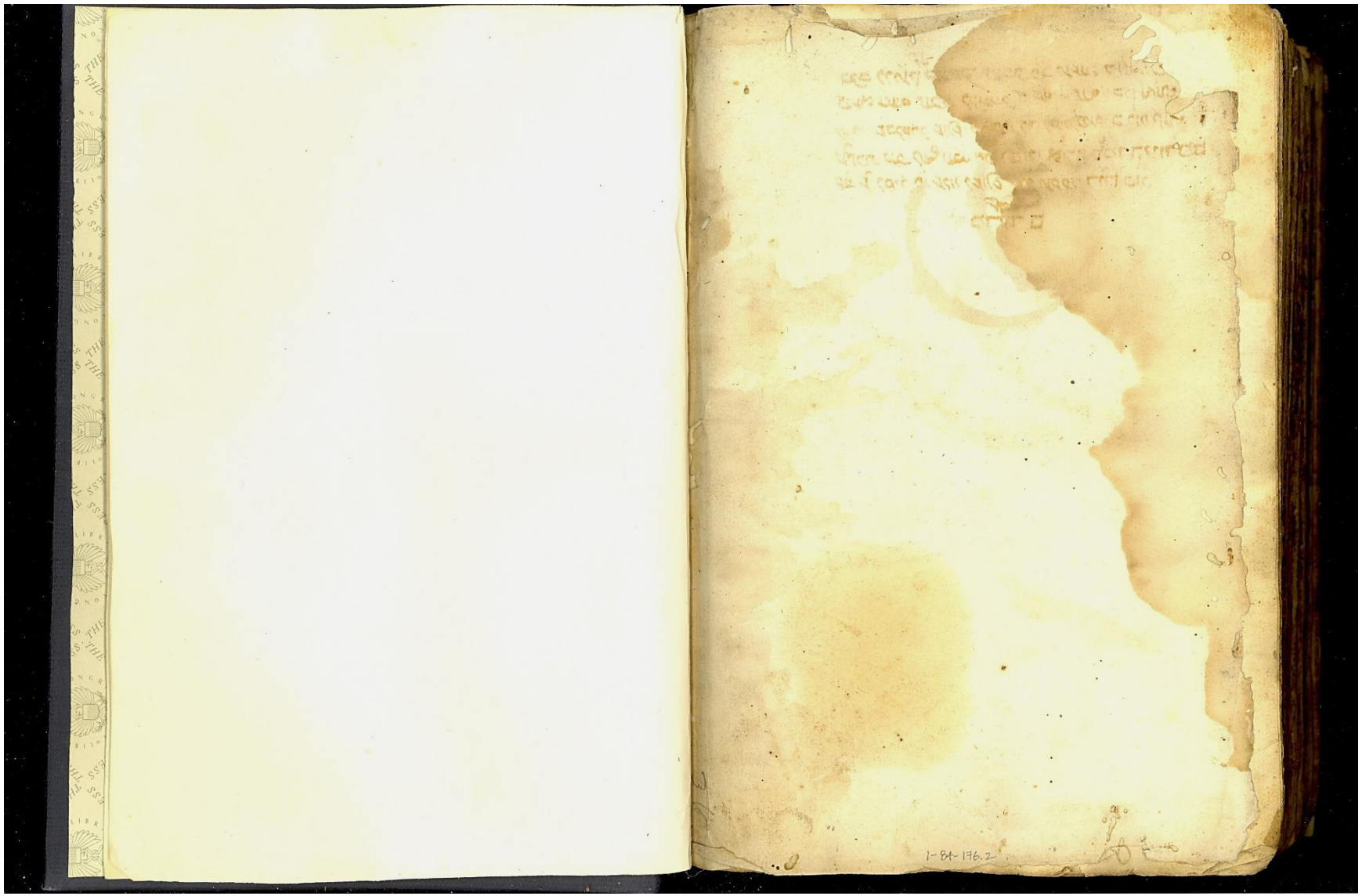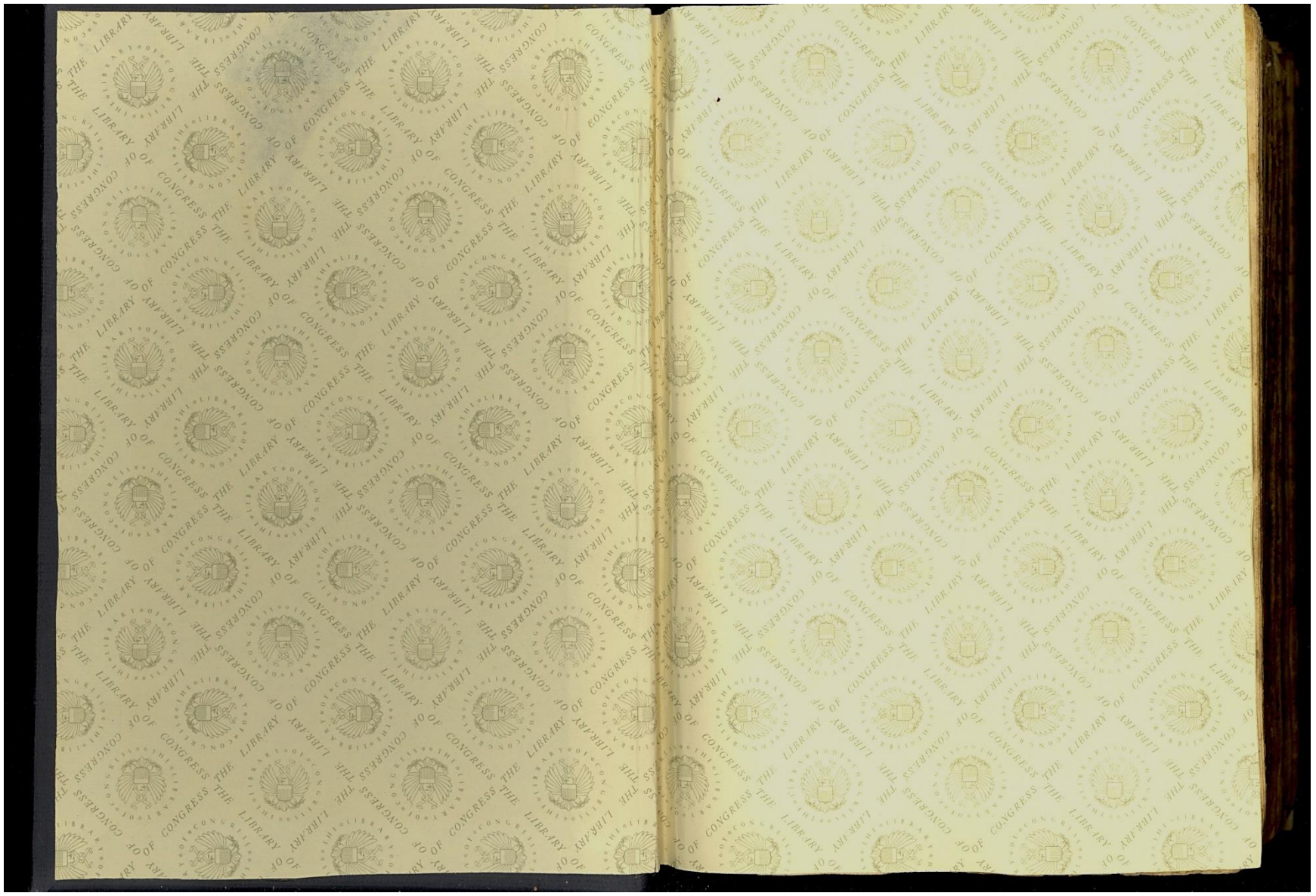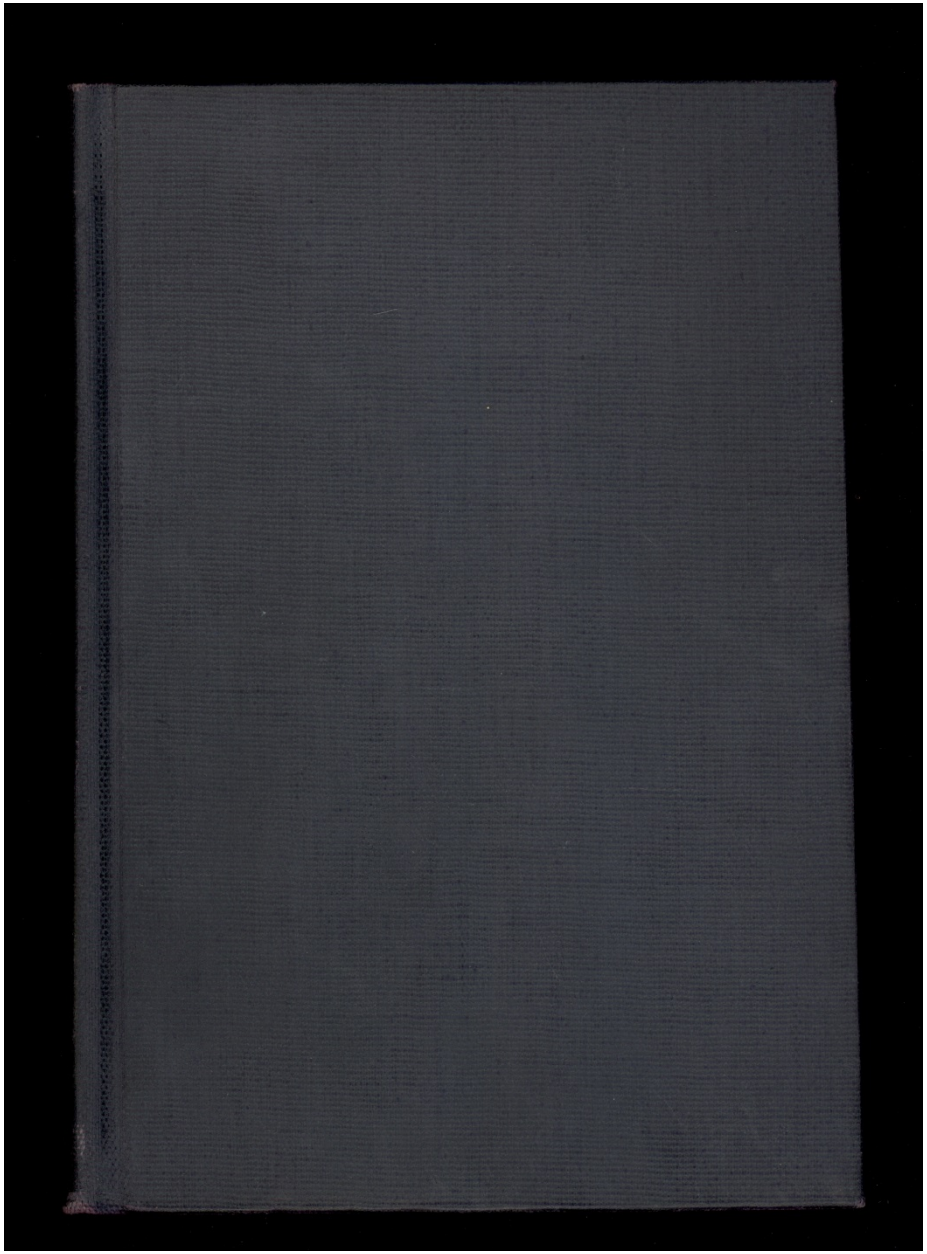
1-84-196.2